

DIARI DE LA CREU ALTA

PROGRAMA D'ACTES DE LA FESTA MAJOR

2026

Del 18 al 24 de maig

39a edició

Periòdic informatiu independent

VINA A BUSCAR EL TEU ADHESIU

L'Associació Veïnal de la Creu Alta vol impulsar una imatge identitària del barri

Pàg. 7

EL CASAMENT DE LA MATY MONT

Reviu com va ser el multitudinari casament de l'artista creualtenca

Pàg. 11

TALLARETS I TALLARETES D'HONOR DEL 2026

Descobreix qui són els que rebran aquest reconeixement

Pàg. 24, 25 i 26

50

1976
2026

Alta

La Creu

Associació Veïnal

50 ANYS D'AVLCA

El 1976, veïns i veïnes de la Creu Alta van crear una associació per defensar el barri.

Cinquanta anys després, l'entitat continua activa i lluitant per millorar la qualitat de vida i els equipaments.

L'Associació Veïnal de la Creu Alta bufa les espelmes de mig segle, defensant els interessos d'aquest poble convertit en barri

"De poble rebel a barri reivindicatiu"

Pàg. 33

MIQUEL BORRELL

Què ens explica el famós "metre" de l'Urpi.

Pàg. 18

PINTURES BERNABÉ

Abaixa la persiana un dels nostres establiments de tota la vida.

Pàg. 50

EULÀLIA SÁNCHEZ

La creualtenca va recollir el premi "Sabadallença de l'any."

Pàg. 53

ÍNDEX

	Pàg.
Memòria i projectes	03
Editorial	03
Nova imatge de l'AVLCA	05
La força veïnal	07
El Parc de Jonqueres	08
Casament de la Maty Mont	11
Quin pal de pal!	13
Reformes a la plaça	13
Premi OniOn_2025	14
15 anys després	17
Miquel Borrell	18
15è Concurs de Ratafia	21
Un col·leccionista de tot	21
Fotos denuncia	22
Pla local d'habitatge	23
Bar Cal Pare (TH 2026)	24
Marià Brunet (TH 2026)	26
PROGRAMA FESTA MAJOR	28
50 anys d'AVLCA	33
La ruta dels dos Mons	34
St. Pere al Canonge Joncar	35
El Miquel i la Carmina	37
Un conflicte enquistat	38
Arri, arri tatanets!	41
Plantar cara a l'odi	42
Les parelles lingüístiques	43
Comunitat energètica	44
6è Concurs de pintura ràpida	44
Grup Mou-te	45
De dins de la Parròquia	47
Escoles de música	48
La taxa de redius	49
Avui Cantem SBD	49
Pintures Bernabé	50
7è Fòrum democràcia local	51
Sabadellenca de l'any	53
50 anys de La Quitxalla	55
Webmatica, 25 anys	55

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2026

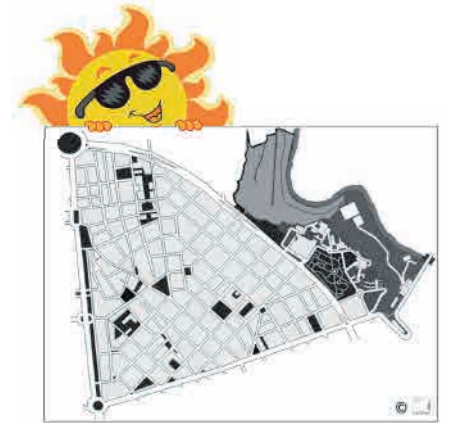
ORGANITZADOR: Associació Veïnal de la Creu Alta

COORGANITZADORS: **COL·LABORADORS:**

Agrupació Astronòmica Sabadell	Bodega Coca
Agrupació Modelistes Aeronavals	Cansaladeries Medrán
Asociación Entre Libros y Letras	Caprabo
C.J. de Llamps i Trons	Carnisseria Menducos
Casal Popular El Tallaret	Forn Armengol
Centre Parroquial Sant Vicenç	Forn Centenari
Clic&Art Fotografia	Forn Valls
Club Falcons	Licores Martin
Diablers de la Creu Alta	Mercat de la Creu Alta
Esbart Sabadell Dansaire	Què Dius?
Escola d'escacs S.Coral Colon	Superverd (Rda.Zamenhof)
Fundació Escola Creu Alta	
Gegants de la Creu Alta	
La Banda	
L'Estruch Bar	
L'Estruch fàbrica de creació	
Parròquia Sant Vicenç	
Plataforma Salvem el Ripoll	
L'ADENC	
Societat Coral Colon	
Swingcopats	
Federins-Trabucaires de la Creu Alta	
UES-Secció Natura	

EL TEMPS

Predicció meteorològica, patrocinada pel cafè de la màquina que avui també ha decidit ploure.

Aquesta Festa Major, als matins, tindrem boires espesses a primera hora, especialment dins del cap de la gent que encara no hagi esmorzat. A mesura que avanci el dia, aquestes boires s'aniran dissipant gràcies a l'efecte miraculós del segon cafè.

Pel que fa a les temperatures, es preveu una pujada espectacular cap als migdies, coincidint amb aquell moment en què et poses jaqueta perquè fa fred i, cinc minuts després, sues com si haguessis pujat el Mont Everest corrent darrere de l'autobús.

A la vall del Ripoll hi haurà vents moderats, sobretot els que fan trobar a faltar els paraigües just quan comença a ploure. Els experts recomanen recordar agafar el paraigua... sempre que no sigui d'aquells que es giren del revés a la primera bufada.

A la tarda, com és tradicional també a la nostra Festa Major, probabilitat del 80% de pluja, que es tradueix científicament com:

- Si portes paraigua, no plourà.
- Si no el portes, diluvi universal.

Durant les nits, el cel quedarà parcialment ennuvolat amb possibilitat de tempesta emocional el darrer dia, quan recordis que demà és dilluns.

Recordeu: si 'el temps' no us agrada, espereu cinc minuts... o mireu un altre canal.

Que tingueu un Festa Major meteorològicament acceptable!

IA

DIARI DE LA CREU ALTA

DIARI DE LA CREU ALTA
EDICIÓ:
Comissió de Festes 2026
de l'Associació Veïnal de la Creu Alta

REDACCIÓ
Ctra. de Prats, 44 – 08208 Sabadell

CONSELL DE REDACCIÓ
Àngel Moya, Carme Vilà, Josep Serra i Jaume Marco

MAQUETACIÓ I IL·LUSTRACIÓ
Isidor Fernández i Jaume Marco

REVISIÓ LINGÜÍSTICA
Montserrat Sauri

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Manel Bautista

PRODUCCIÓ I PUBLICITAT
Josep Guitart i Rubén Cantó

DIRECCIÓ
Jordi Torquet

diari@lacreualta.cat

DIPÒSIT LEGAL B 10138-2026

REGISTRE OFICIAL DE LA CREU ALTA
DLCA 39/2026 (control exciòs, excepte BB de la UABB i l'AHSLCA)

La Comissió de Festes, editora d'aquesta publicació i organitzadora de la Festa Major de la Creu Alta, no és necessàriament responsable de les opinions dels seus autors reflectides en els articles per ells signats.

13è Concurs de punts de llibre
"Memorial Josep Maria Torruella"

Premiats 2026

Moltes gràcies a tots els participants i enhorabona a les guanyadores i guanyadors!!

Per la Festa Major de La Creu Alta, es podran veure tots els punts de llibre en una exposició a la Biblioteca dels Safareigs

Primer premi de totes les categories
"Nora Paz Massó - 4t curs Escola Creu Alta"

PER CATEGORIES:

Fins a 6 anys		
1r premi:	Bru Domenech Jové	1r curs Escola Ribatallada
2n premi:	Mafalda Köhler Moya	15 curs Escola Ribatallada
3r premi:	Arnau Pujol Gonzalo	1r curs Escola Tarrés
De 7 a 9 anys		
1r premi:	Maryam Bouallalene El Aoufi	4t curs Escola Creu Alta
2n premi:	Isona Manyà Cos	4t curs Escola Ribatallada
3r premi:	Ciòtilde-Marie-Valentine Díaz	4t curs Escola Samuntada
ACCÈSSIT:	Giulia Carrasi Mañas	3r curs Escola Tarrés
De 10 a 12 anys		
1r premi:	Júlia Domènech Garriga	5è curs Escola Tarrés
2n premi:	Alexandru Ionica Herea	5è curs Escola Servator
3r premi:	Jordi Roman Fernandez	5è curs Escola Bertran

NORA PAZ MASSÓ, És la 1a guanyadora en totes les categories. El seu punt de llibre ha estat seleccionat i publicat com a punt de llibre de Sant Jordi 2026.

BIBLIOTECA D'ESTUDIS DE LA CREU ALTA

[La Creu Alta]
Associació Veïnal

www.lacreualta.cat

Què vam fer l'any passat?

Es va continuar amb les acumulades reivindicacions del 2024 i d'anys anteriors

Però l'any 2025 va començar especialment reivindicatiu amb el raquític arbre de Nadal que vam tenir a la plaça, incident que va portar cua, fins a la negativa de l'AVLCA de participar en la darrera festa de Nadal de l'Ajuntament a la plaça de la Creu Alta.

Va continuar amb la comunicació a l'Ajuntament de: la brutícia d'un racó del carrer Castellar provocat per uns indigents; registres de telefònica en mal estat; places que necessiten una reforma; contenidors mal ubicats; voreres d'escoles en estat precari; informes de bars que ocupen més espai del que tenen adjudicat o que no el tenen legalitzat; manca d'il·luminació en alguns carrers del barri; la no reformulació d'ubicació de semàfors i alguna senyalització vial, o la queixa traslladada a l'Ajuntament per molts veïns propers al carrer del Teatre perquè van haver d'aguantar l'activitat molesta de "El Temple" durant els dies de Festa Major de Sabadell.

També es van reclamar: un zona verda davant de l'escola Samuntada; la retirada dels maleïts pals de les voreres que continuen any rere any al mateix lloc i amb algun registre d'obres al mig del pas de vianants; la poca accessibilitat de PMR; la restricció efectiva del pas de vehicles entre les cases i les terrasses de bar de la plaça de la Creu Alta; el canvi de retolació inadequada d'espais públics; la substitució de mobiliari urbà en mal estat... O sigui, moltes d'aquelles coses que portem molts anys reivindicant i que ens diuen que «cap problema», però que continuen igual.

Les grans reivindicacions del barri també estan en temps mort, com poden ser l'institut de secundària, el CAP de Can Puiggener o el Parc de Jonqueres, principalment.

També hi ha coses positives, com la posada en marxa del Bar del Velòdrom de Cal Balsach, després de més de 6 anys tancat...

Durant aquest 2025 i per ordre cronològic: es van proposar nous curssets, que van tenir una bona acollida, com els que ja porten anys dins del calendari de l'AVLCA; es va consolidar molt més el grup Mou-te; es van aprovar els nous estatuts; la BEC va publicar el primer llibre familiar de la Creu Alta; es van visitar totes les escoles del barri per consolidar el vincle amb elles; la Rua infantil de Carnestoltes va tornar a ser un gran èxit; la web www.lacreualta.cat va tornar a les xarxes; es va col·laborar en diferents activitats amb la UAB, el CAP del nostre barri i altres entitats; vam presentar el nou cava de la Creu Alta; l'Associació va tenir més visibilitat en tots els actes que va organitzar o col·laborar; vam gaudir, un any més, d'una magnífica Festa Major; vam tenir més presència en els mitjans de comunicació locals; les xerrades i col·loquis van tenir una bona acollida; es va arribar a acords amb els nostres veïns del Tallaret; es van fer participacions de la "Loteria de Navidad" i va ser l'any que es van recaptar més diners per a la Creu Alta solidaria. Per contra, no vam estar presents en l'ofrena de flors l'11 de setembre ni es va fer l'acte de la flama del Canigó.

Si esteu interessats en ampliar aquesta informació, ho podeu trobar a: <https://lacreualta.cat/wp-content/uploads/2026/04/2025-Memoria-AVLCA.pdf>

Què farem aquest any?

Continuarem en la mateixa línia, treballant de forma incansable per a la millora del nostre barri i de la seva habitabilitat i convivència. Amb noves reivindicacions, per què no, com una residència de gent gran per exemple, que se sumaran a les ja existents. Que ningú pensi que les noves ens faran defallir de les acumulades, ans el contrari, el 'no' instal·lat com a resposta ens fa més forts i insistents.

Si ets d'aquells que penses que pots aportar alguna cosa al barri a través de l'Associació Veïnal de la Creu Alta i les teves intencions són bones i lliures d'interessos personals o polítics, ja estàs tardant en fer-nos una visita, que de mans no en sobren mai.

AVLCA

Comissió de Festes

Comencem la Festa Major de la Creu Alta del 2026 en un any especial. L'organitzadora, l'Associació Veïnal de la Creu Alta, fa 50 anys i el primer agraïment que s'ha d'avançar és per a totes aquelles persones que han fet possible tot aquest recorregut.

El segon agraïment és per a aquelles entitats que amb la seva coorganització fan d'aquesta festa una celebració especial: una part del Patrimoni Festiu de Catalunya.

El tercer agraïment és per a tots els patrocinadors/es, col·laboradors/es, agrupacions i demés ajudes que mai ens manquen a l'hora de la Festa Major.

Com cada any, intentem obrir la participació a tots els racons del barri i a tota mena d'activitats. Aquest any s'incorporen noves proves pel concurs de Llamps i Trons, propostes teatrals, corals, balls...

A les pàgines centrals d'aquest DIARI trobareu tot el programa d'activitats que també podeu consultar a la nostre web: lacreualta.cat

Hem treballat amb molta il·lusió per aconseguir una Bona Festa Major!!!

Us animem a participar i gaudir d'ella.

Vocalia de la Festa Major
Josep Serra

Salutació

Abans de res, vull donar les gràcies a totes les entitats, al veïnat i a tots els col·laboradors o co-organitzadors que fan que aquesta Festa Major sigui la més important del món per a qualsevol creualtenc o creualtenca.

Que la Creu Alta és un petit poble dins d'una gran ciutat, crec que no hi ha ningú que ho pugui desmentir. Això es veu quan passeges pel carrer i et trobes a aquell amb el que havies anat a escola, o a l'altre amb el que feies teatre, ioga, anglès o qualsevol altra activitat; i, tanmateix, també et trobes amb aquell que no saps de què el coneixes, però que fa tants anys que veus pel carrer que ja és com un més del teu "cercle d'amistats".

Tot això, durant la nostra Festa Major es reafirma, s'accentua, es reforça, es ratifica, i encara es podria dir amb molts més sinònims per confirmar aquest esperit de poble. Perquè, qui no ha tardat dues hores en recórrer un tram de carrer, retrobant-se amb amics, coneguts o veïns?

Només per aquests dos motius bàsics jo no puc deixar de participar-hi. Si a això hi sumem la gran quantitat d'actes festius que l'Associació Veïnal de la Creu Alta ha programat com a organitzadora de la Festa Major, amb la important col·laboració de més de 30 entitats del barri, crec que tu tampoc pots deixar de venir-hi.

Jaume Marco
President de l'Associació Veïnal de la Creu Alta

Festa Major de La Creu Alta

 Patrimoni
festiu
de Catalunya

amb la col.laboració de:

**Generalitat
de Catalunya**

El Govern de
Tothom!!!

**Ajuntament de
Sabadell**

NOVA IMATGE DE L'ASSOCIACIÓ VEÏNAL DE LA CREU ALTA

Un nou disseny a tots els seus canals de comunicació, inclòs el DIARI de LA CREU ALTA

Aprofitant que el Ripoll passa per la Creu Alta i que l'associació veïnal ha arribat als seus primers 50 anys d'existència formal, s'han produït uns quants canvis que van més enllà de la imatge que l'entitat projecta i que, en essència, signifiquen una posta al dia de tot allò que ja fa temps que s'utilitza.

Es va començar amb una primera iniciativa de la Junta Directiva, també nova, que fou l'actualització dels Estatuts, abans renovats l'any 2010 – respecte als fundacionals del 1976 – i que ja els hi convenia, tant pel contingut com per l'actualització de dades, com el domicili social i fiscal, també canviat fa poc, o el propi nom de l'Associació, que, per evitar divergències de gènere en tot el text i, conseqüentment, en el nom anterior, ara s'anomena "Associació Veïnal", o sigui de tot el veïnat, veïns i veïnes.

De passada, també s'han actualitzat els articles que defineixen els diferents tipus de persones associades, els que esmenten

tecnologies de comunicació – que han canviat també moltíssim aquests últims temps – i els que descriuen millor un codi ètic que, com a entitat social d'utilitat pública, l'Associació ha de tenir i que ara estan ben clars en tot el text.

L'Associació Veïnal de la Creu Alta fa 50 anys perquè els seus Estatuts fundacionals s'aprovaren el 17 de juliol de l'any 1976

Canviat el nom de l'entitat, el que a continuació s'ha hagut de fer és canviar-li el logotip, que no només ha de portar les paraules correctes sinó que també mereix una actualització. Així s'ha fet, i ara aquesta nova identificació es pot veure arreu, tant a l'exterior i interior del nou local social com a tots els actes organitzats o participats per l'Associació, de manera que sigui ben visual tota la quantitat de coses que es van fent al barri i a la ciutat.

De passada, s'ha creat un altre logotip que ha de servir per pro-

moure i representar el propi barri. Aquest és nou de trinca i el veureu per primera vegada com a il·lustració d'aquest article. Esperem que, d'acord amb el que hi diu, i si el veïnat se'l fa seu, el veurem aviat per tota la Creu Alta, afegit a qualsevol imatge, publicació, promoció o il·lustració gràfica que esmenti el barri. Ens agrada la Creu Alta, no?

Es conserven i es potencien els colors institucionals, que són els colors de la Creu Alta: el verd 'del sembrat' i el negre 'dels venciells'

Parlant d'articles del DIARI, aquest també s'ha sumat a la renovació d'imatge. L'edició que enguany torna a anunciar i aportar el Programa de la Festa Major, entre les altres habituals contribucions, també veureu que té una nova imatge, més actual i més d'acord amb com són els diaris que encara avui es publiquen en paper. També és d'esperar que agradi i que identifiqui aquesta nova projecció del barri.

Associació
Veïnal
Alta
La Creu

[La Creu Alta]
Associació Veïnal

El **DIARI de LA CREU ALTA**, que és un dels trets característics particulars de la Festa Major de la Creu Alta i que la fan "Patrimoni Festiu de Catalunya", continuarà publicant-se peculiarment en paper, com un altre diari però "que surt una vegada a l'any", conservant una ja tradició de la Creu Alta, aquesta també renovada i posada al dia.

Hem d'avançar sense parar, ja que ens esperen al menys uns altres 50 anys de feina, i els hem d'emprendre "actualitzats".

Text: Jordi Torguet
Disseny logotip de l'entitat: Marta López
Disseny logotip del barri: Josep Ubia

El nou logotip, vol representar a la Creu Alta i estar present per tot arreu.

Tintoreria
AGNÈS

Tel. 93 723 37 97
Ctra. de Prats de Lluçanès, 155 Local 2, bxs
08208 SABADELL

farmàcia
creu alta

fórmules magistrals veterinària
homeopatia herboristeria i fitoteràpia
dietètica i nutrició ortopèdia
parafarmàcia anàlisi-diagnòstic

Encàrrecs express per WhatsApp ...628 176 195

clientsfarmaciacreualta@gmail.com 93 716 13 83
Prats de Lluçanès, 84-88 B 08208 - Sabadell

Lluís Carreras, s/n.
(Pl. Creu Alta)
Tel. 93 716 39 01
08208 SABADELL

EL RANCHO
ASADOR ARGENTINO

C/ Major, 19 (plaça Creu Alta) Telf. 93 724 05 83 08208 - SABADELL

Trebol
tapes - flanets - caques

Restaurant

Telf. 930 138 139

AGSS O'A

A.Guix Soteras Succ. S.L.P.
GESTORIA ADMINISTRATIVA

C/ Indústria, 26
Tel. 93 745 13 15 - FAX 93 748 01 38
www.agss.cat - agss@agss.cat

Bellagio
RESTAURANT PIZZERIA

Avda. Onze de Setembre, 152 · 08208 | Sabadell
T 93 422 71 31 | reservas@bellagiorrestaurant.es
www.bellagiorrestaurant.es

MAÑERO

Preparats pel futur.
Treballant pel present.

Construcció / Promoció / Immobiliària

MAÑERO
Ronda Zaramitot, 24
08208 Sabadell
www.maneroconstructors.es
info@maneroconstructors.es
937 45 15 80

6ku

c. canonge jancar, 104 bis - 08208 SABADELL
t. 937 162 189 - info@retols6ku.cat

des de **1989**

FABRICACIÓ PRÒPIA
de vinils de tall i d'impressió per a la decoració

LA CREU ALTA:

50 anys de força veïnal i més de dos segles d'identitat compartida

L'Associació de Veïns de la Creu Alta celebra enguany cinquanta anys de vida. Mig segle que s'afegeix a la llarga trajectòria d'un barri amb més de dos-cents cinquanta anys d'història, anterior fins i tot a la seva pertinença, durant el segle XIX i començaments del XX, al municipi de Sant Pere de Terrassa. Aquesta trajectòria justifica que la Creu Alta hagi estat, des de sempre, un espai territorial dotat d'una personalitat pròpia: un nucli que ha sabut preservar el seu caràcter independent i la seva manera de fer, malgrat els molts canvis urbanístics, demogràfics i socials que han anat modelant la ciutat de la qual forma part des del 1904. La Creu Alta no és un barri crescut a l'ombra d'una ciutat; és un territori que ha aportat identitat, dinamisme i cohesió a Sabadell. Un poble dins la gran ciutat.

Quan la democràcia va arribar als ajuntaments el 1979, la Creu Alta era un barri mancat d'equipaments i amb unes condicions de salubritat que distaven de ser òptimes. No era una excepció dins el conjunt de la ciutat, és cert. Tanmateix, els carrers, els serveis i els espais públics reclamaven, però, una atenció per part de l'administració que de fet no acabava d'arribar, i molts dels reptes quotidians amb què toparien els creualtencs s'afrontaven

gràcies a la iniciativa i la solidaritat entre veïns. La identitat col·lectiva dels seus habitants era profunda i arrelada, i es feia visible en la manera com s'organitzaven, compartien i s'implicaven en la vida comunitària. Aquesta força comunitària, que sempre havia estat un tret distintiu del barri, havia de ser també el motor que va impulsar, ara fa cinc dècades, la creació de l'Associació de Veïns: una eina de cohesió, de reivindicació i de futur, nascuda per donar resposta a les necessitats urgents però també amb la voluntat de projectar un horitzó compartit.

En aquest context cal remarcar que una de les primeres lluites reivindicatives liderades per l'Associació de Veïns no va ser només de barri, sinó de ciutat: el Parc Catalunya. Aquella reivindicació, avui plenament integrada en la memòria col·lectiva de Sabadell, va demostrar que la Creu Alta no solament reclamava solucions per a les seves pròpies necessitats, sinó que era capaç d'imaginar i treballar per projectes transformadors per al conjunt de la ciutat. Des d'aquest punt de vista, el Parc Catalunya va esdevenir un símbol d'ambició col·lectiva, de capacitat d'incidència i de visió de futur. I aquella fita va obrir les portes a altres demandes imprescindibles per a un barri

mancat d'equipaments culturals, socials, esportius i educatius, que estiguessin en consonància amb el seu creixement demogràfic.

La lluita per aconseguir escoles, espais comunitaris, zones verdes, una biblioteca, equipaments esportius i serveis sanitaris bàsics va ser constant, tenaç i sostinguda en el temps. La Creu Alta demostrava que un barri organitzat és capaç de transformar el seu entorn i d'incidir en les polítiques públiques. I així és com, gràcies a la perseverança veïnal, la fotografia actual de la Creu Alta, encara que no perfecta ni prou nítida, és substancialment diferent de la de fa cinquanta anys. Avui la Creu Alta és un barri més viu que mai, amb serveis, amb espais de trobada, amb equipaments que donen resposta a bona part de les necessitats creualtencs i amb una activitat associativa que és referent a la ciutat. La Creu Alta ha sabut combinar modernització i preservació del seu caràcter, i això no ha estat fruit de l'atzar, sinó del compromís continuat de generacions de veïns i veïnes.

Allò que, però, no ha canviat — ben al contrari — és l'esperit de barri i la voluntat de continuar treballant perquè la Creu Alta no perdi mai la singularitat que es deriva de la seva identitat històrica, territorial

i col·lectiva. Una identitat que es transmet de generació en generació i que és plenament assumida per totes les persones que, al llarg dels anys, s'han anat incorporant al barri. La Creu Alta és avui un exemple de com la identitat no és un patrimoni tancat, sinó un llegat que s'enriqueix amb cada nova mirada, amb cada nova família, amb cada nova història que s'hi afegeix.

Aquesta identitat es fa visible en diversos moments al llarg de l'any, però sens dubte es manifesta amb una intensitat especial durant la Festa Major — la més antiga i popular dels barris sabadellencs —, quan els carrers i places creualtencs posen de relleu aquell bateg compartit que recorda als seus veïns i veïnes d'on venen i cap on volen anar. La Festa Major és, en aquest context, un moment de retrobament, de record, de celebració i de reafirmació col·lectiva. És el temps en què el barri es mostra a la ciutat tal com és: obert, acollidor, innovador, participatiu, orgullós de la seva història i amb voluntat de continuar construint el futur.

Elements singulars de la Festa Major, com les competicions de Llamps i Trons — una de les expressions més emblemàtiques del caràcter creualtenc —, evidencien que tradició i creativitat poden caminar juntes i, alhora, reforçar el sentiment de pertinença a una comunitat entestada en preservar la seva personalitat. Aquestes expressions, nascudes de la imaginació i l'empenta dels veïns, són alhora reflex de la vitalitat del barri i de la seva capacitat de generar cultura pròpia.

Molt bona Festa Major, creualtencs i creualtencs, i que aquests cinquanta anys de vida de la, avui, Associació Veïnal, siguin només el preludi de tot allò que encara sou — i som — capaços de construir plegats. Al cap i a la fi, un barri no és tan sols un espai físic: és una comunitat que es reconeix, que es cuida i que mira endavant amb la convicció que el futur es construeix des de la implicació de tothom.

I la Creu Alta, amb la seva història, la seva força i la seva gent, n'ha estat i n'és un exemple viu.

Joan Brunet i Mauri.
Creualtenc i periodista

El parc Catalunya, va ser una de les primeres gran reivindicacions de l'Associació de Veïns de la Creu Alta

DEFENSEM EL RIU RIPOLL I REIVINDIQUEM EL PARC DE JONQUERES!

Alerta per un canvi urbanístic que pot transformar radicalment el Ripoll i posar en risc el Parc de Jonquieres

Vista de l'església de Jonquieres amb el solar de l'antiga fàbrica Bros. Amb el MPG – 132 s'hi podrà tornar a edificar no només indústria sinó qualsevol altra ús terciari com ara una gran superfície comercial.

Vista de l'església de Jonquieres amb el solar de l'antiga fàbrica Bros des de la carretera de Castellar.

Aquest any celebrem els 50 anys de l'Associació Veïnal de la Creu Alta i, tal i com va passar en els inicis amb la reivindicació del Parc Catalunya, ens tornem a plantejar una nova lluita que no només afecta el barri, sinó també tota la ciutat. L'any passat vam iniciar la cam-

panya Volem el Parc de Jonquieres per evitar que es construeixi al solar del costat de l'antiga església de Jonquieres, on hi havia hagut la fàbrica Bros i, abans, la masia de Can Salvi. Proposem re-naturalitzar l'espai i convertir-lo en un bosc, com la resta del rodal, per tal que

Jonquieres, els orígens del nostre barri i amb un alt valor arquitectònic, històric, ambiental i social, es conservi amb un entorn natural. Hem recollit més de 300 signatures que s'han entrat a l'Ajuntament sol·licitant el Parc de Jonquieres.

La MPG-132, una decisió que pot marcar un abans i un després

Però el futur de l'entorn de l'antiga església de Jonquieres i del riu Ripoll es troba davant una decisió urbanística en sentit contrari al que demanem i que pot marcar un abans i un després: la MPG-132. Pot semblar un nom tècnic, llunyà, però les seves conseqüències són molt concretes. Aquesta modificació del Pla General no és un simple ajust, ni una millora dels camins o de l'entorn com s'ha volgut vendre creant confusió. És un canvi profund que redefineix què es pot fer als solars industrials del riu Ripoll.

El Ripoll, d'espai natural a focus d'activitat urbana

Fins ara, aquests espais només permetien usos industrials. Això, en certa manera, limitava la pressió sobre l'entorn. Però la MPG-132 ho capgirarà tot: obre la porta a una gran diversitat d'usos — comercials, recreatius, logístics, tecnològics, educatius o sanitaris — equiparables als de la resta de la ciutat.

Dit d'una altra manera: converteix aquests solars en espais molt més atractius per a inversors i operadors econòmics. I això té un efecte immediat: augmenta el risc d'especulació i d'intensificació d'usos en una zona que fins ara havia quedat relativament al marge.

Els espais que avui molts percebem com a naturals — tot i ser antics solars fabrils — podrien transformar-se en focus d'activitat intensa. Allà on ara hi ha vegetació espontània, que ha anat creixent fruit de l'abandonament de les fàbriques enderrocades i que permet el silenci i les passejades, hi podria haver trànsit constant, soroll i contaminació.

Les previsions són clares segons el mateix estudi del MPG-132: es podria passar de les 10.000 persones que actualment freqüenten el riu a 70.000. Aquest increment no

és menor. Suposa multiplicar per set la pressió sobre un entorn fràgil que, precisament, s'ha anat recuperant en les darreres dècades.

Més accessos, més trànsit, més impacte al riu Ripoll

I no només parlem d'activitats. La MPG-132 també preveu noves infraestructures per facilitar l'accés a aquests solars. Fins a quatre rotondes als vials que connecten amb la llera del riu: abans del Pont de la Salut, a banda i banda del pont de Torre-romeu i a la carretera de Santa Perpètua.

Més accessos vol dir més vehicles. Més vehicles vol dir més impacte. I tot plegat, en un espai que podria ser, justament, el pulmó verd de la ciutat.

Un model que trenca amb la recuperació ambiental del Ripoll

Aquest plantejament entra en contradicció directa amb el camí iniciat als anys noranta, quan es va apostar per recuperar el Ripoll ambientalment. Des d'aleshores s'han netejat les aigües, s'han creat aiguamolls i basses, s'han habilitat espais de lleure. Es va entendre que el riu era una oportunitat perquè la ciutadania accedís a l'entorn natural. La MPG-132 gira en sentit contrari.

El risc d'inundació, un factor ignorat

I ho fa sense tenir prou en compte un factor clau: el risc d'inundació. La riuada de 1962 forma part de la memòria col·lectiva, però també és un advertiment vigent. Amb el canvi climàtic, episodis extrems poden repetir-se. Apostar per més urbanització a la llera d'un riu no és només discutible, és també arriscat.

Cal concentrar aquesta activitat al Ripoll?

A més, cal fer-se una pregunta de fons: és necessari concentrar aquesta nova activitat econòmica en el Ripoll? La ciutat disposa d'altres espais més adequats per acollir usos intensius sense comprometre un entorn natural tan singular.

Perquè el Ripoll és un eix verd que travessa Sabadell de nord a sud i que acosta a la ciutat un espai de salut, de lleure i, en definitiva, ens aporta qualitat de vida als sabadellencs i sabadellenques.

Jonqueres, un punt especialment sensible

I en aquest context, l'antiga església de Jonqueres esdevé un punt especialment sensible. L'entorn de Jonqueres, origen del barri i espai de gran valor històric i patri-

monial, podria veure's directament afectat per aquesta transformació. El planejament actual ja permetria construir-hi una indústria a pocs metres. Però amb la MPG-132, el ventall d'usos possibles encara s'amplia més.

Un solar proper a la carretera de Castellar, per on passen tants vehicles, és atractiu per fer-hi un centre comercial o alguna activitat econòmica que se serveixi d'un lloc ben comunicat. Per tant, amb la MPG-132, les possibilitats que s'hi construeixi es multipliquen.

És per això que el primer objectiu a assolir si volem el Parc de Jonqueres és la retirada de la MPG-132.

Un procés en la seva fase final

El tràmit administratiu i polític es troba en la seva fase final. L'aprovació provisional ja va tirar endavant amb el suport del PSC, Junts i PP. Ara només falta el pas definitiu per ser aprovat, després que el desembre passat el Ple acceptés les al·legacions presentades per la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat. Unes al·legacions que no canviaven el sentit general del pla. Per tant, sense pressió ciutadana, tot indica que prosperarà.

La força de la mobilització veïnal

Davant d'això, la Creu Alta i la ciutat té una decisió a prendre. Acceptar un model que pot transformar el Ripoll en un espai més de la ciutat, o defensar-lo com el que és: un entorn natural únic.

La història del barri ens ensenya que quan la gent s'organitza, les coses passen. El Parc Catalunya n'és un exemple. Avui, el repte és diferent, però el fons és el mateix.

La Plataforma en Defensa del Riu Ripoll està encapçalant aquesta lluita i està fent difusió de la situació i preparant diversos actes. Cal que tothom que vulgui veure el Ripoll com un entorn natural participi en les reivindicacions, activitats i en faci difusió.

Aturar la MPG-132 és el primer pas. No només per fer possible el Parc de Jonqueres, sinó per protegir el Ripoll i comptar amb la qualitat de vida que proporciona un accés proper al medi natural.

Igual que vam fer amb el Parc Catalunya, ara és el torn del Ripoll.

El riu és vida. Salvem el Ripoll! Volem el Parc de Jonqueres!

Jaume Pont
Plataforma Salvem el Ripoll

Rotonda proposada per construir al costat del Pont de la Salut per accedir al sector Ca la Daniela.

Rotonda proposada per construir al costat de Torre Romeu per accedir al sector on hi ha la fàbrica Grau.

Aluminios ORPE S.L.

C/Castellar del Vallès, 113-117
08208 - Sabadell
Tel. 937 160 329
info@aluminiosorpe.es
www.aluminiosorpe.es

nic
NETEGES INTEGRALS

Oficinas
Parkings
Abrillantados

Empresas
Comunidades

Tel 93 723 88 51
info@nicneteges.com www.nicneteges.com
C/Castellar del Vallès, 138 bx. 08208 Sabadell

VINE A JUGAR AL CREU ALTA BÀSQUETI

ENTRENAMENTS, PARTITS, CAMPUS I MOLT BÀSQUETI

INFORMACIÓ A:
WWW.CREUALTABASQUET.CAT
CONTACTE:
SECRETARIA@CREUALTABASQUET.CAT

TELNOVA
Telecomunicacions Telnova SBD, S.L.

- Càmeres de videovigilància
- Videoporters
- Antenes TV i parabòliques
- Alarmes
- Televisió Digital Terrestre (TDT)

C/Lusitània, 21 · 08206 Sabadell · info@telnova.es
Tel. 93 720 95 95 www.telnova.es

ANNA FERRER

c/ Sant Isidre 160 - 08208 Sabadell
Tel. 93 717 30 54
santisidre@annaferrer.com

slow HAIR
by ANNA FERRER

Obert al migdia
de Dilluns a Divendres de 8:45h a 21:00h
Dissabtes de 9:30 a 21:00

Tabacs 21, C/Pi i Margall, 6 · Sabadell
(davant del Corte Inglés)

ARMENGOL

a Sabadell des de 1940
www.fornarmengol.cat

PASTISSERS FORNERS XOCOLATA CATERING

Papa Pius XI, 184 TC_93 716 17 13
Castellar, Pl. Creu Alta, 13 TC_93 716 56 42
Via Aurèlia, 5 TC_93 717 34 57
info@fornarmengol.cat

Visca la Festa Major de La Creu Alta!
LA CRIDA AMB LA CULTURA
POPULAR A TOTS ELS BARRIS

cridapersabadel.com

EL CASAMENT DE LA MATY MONT:

L'espectacle d'una boda espectacular

El Teatre Sant Vicenç aporta a la Festa Major de la Creu Alta història, humor i escena

Una vedet de la Creu Alta que va conquerir escenaris

De la mateixa manera que hi ha catalans i catalanes universals, la Creu Alta també pot presumir de figures il·lustres. Una de les més brillants és la vedet Maty Mont, nascuda com Matilde Montcusí i Peyrí al carrer Papa Pius del nostre barri.

Durant els anys 1940, va esdevenir una autèntica estrella del mític El Molino i de la sala Bataclan, actuant també als principals teatres del Paral·lel barceloní i en ciutats com Madrid, València, Bilbao, París o Lisboa. En una època marcada per la grisor de la postguerra, la Maty Mont aportava llum, glamour i un toc d'alegria imprescindibles.

A Sabadell, però, no ho va tenir fàcil: les reticències més conservadores van impedir que actués a l'Euterpe, que aleshores era el teatre de més prestigi de la ciutat, i ho va haver de fer al Principal. Tot i això, va aconseguir omplir-lo i triomfar com la gran artista que era.

El casament del segle... torna a escena

Aquest any, la Creu Alta vol retre homenatge a aquesta figura recuperant un dels esdeveniments més sonats del seu temps: el casament de la Maty Mont amb Agustí Prats i Presseguer, conegut popularment com "Bòlits", l'any 1945.

Va ser tot un espectacle: premsa del cor, càmeres del NO-DO, carrers plens de gent i, fins i tot, els fabricants van donar hores lliures als seus treballadors per veure passar la comitiva cap al Santuari de la Salut. Els taxis de la ciutat es van exhaurir pels convidats a la boda. Hi va haver expectació màxima i un banquet final al restaurant L'Espanyol, que també estava situat a la Creu Alta, just davant de l'Urpí.

Enguany per la Festa Major, aquest casament mític es recrearà amb humor i paròdia en una performance itinerant que promet ser tot un espectacle com ho fou l'acte original.

Una recreació itinerant amb molt d'humor

El dissabte 23 de maig, a les 12 h., l'espectacle arrencarà a la casa on va viure la Maty Mont (carrer Sant Isidre amb Papa Pius XI) i recorrerà diversos punts emblemàtics fins arribar a Can Balsach.

El guió, a càrrec de Manel Camps, serà interpretat pel Grup TXL del Teatre Sant Vicenç, sota la direcció d'Anna Rocamora i Esperança Vegas. La proposta combinarà escenes teatrals, elements de paròdia i ambientació d'època, incloent la presència d'un vehicle clàssic similar al del casament original. El recorregut culminarà amb una actuació final de la vedet Cherry i un vermut obert als assistents al pati de Can Balsach.

Si el casament original ja va ser un gran espectacle, aquesta recreació promet ser-ho encara més. No us la perdeu!

Teatre de sala amb humor negre: "Arsènic per compassió"

A més de l'espectacle al carrer, el Teatre Sant Vicenç presenta la

divertida comèdia "Arsènic per compassió", un clàssic de l'humor negre que garanteix rialles. Les funcions seran el dissabte 23 de maig a les 21.30 h i el diumenge 24 de maig a les 18 h. Amb motiu de la Festa Major, podreu gaudir d'un 25% de descompte amb el codi FESTAMAJOR o bé presentant aquesta pàgina a taquilla.

I la festa continua: 15 anys de SomFM

Tot i fora del programa oficial, la celebració segueix el divendres 5 de juny amb la festa dels 15 anys de SomFM, el grup social del Centre Parroquial Sant Vicenç. A partir de les 20 h., el carrer del Teatre Sant Vicenç s'omplirà de música en directe, vespreig i retrobaments.

SomFM (abans APM, Amics i Pares Motivats) és una peça clau del Centre Parroquial Sant Vicenç, encarregada de fomentar la convivència i el vincle entre els seus membres amb activitats de tot tipus: excursions, teatre, bicicleta, Carnestoltes i molt més.

Els APM (Amics i Pares Motivats) a partir d'ara es passaran a anomenar SomFM que pot voler dir Som Famílies Motivades o Som Festa Major o un nostàlgic Fórmula Modulada, segons prefereixi cadascú. Tothom que ha format part dels APM o ha participat a les seves activitats està convidat el divendres 5 de juny a celebrar-ho en aquest vespreig al Carrer del Teatre Sant Vicenç.

Amb història, teatre, humor i molta vida de barri, Teatre Sant Vicenç també es prepara per a una Festa Major per recordar. Des del Centre Parroquial Sant Vicenç, us animem a participar-hi i a gaudir-la al màxim!

Molt bona Festa Major 2026!
Jaume Pont Bertran

C/ Sant Isidre, 140
93 486 23 31

Cristina
Comellas

EL DENTISTA
IMPLANTOLOGIA
PERIODONCIA
CIRURGIA ORAL
ORTODONCIA
ODONTOLOGIA GENERAL
☎ 93 723 66 12
📞 696 65 10 17

C/ Pi i Margall, 35 · 08208 SABADELL
www.comellasdental.com

Manualidades y Scrapbooking
Avda. Onze de Setembre, 138
Sabadell (Barcelona)
Telf: 653 21 82 44
manualidades@sabadelladoboo.es
@badabooart

PERRUQUERIA
D'HOMES
XAVI

Tel. 93 716 24 84
Ctra. de Prats de Lluçanès, 139
08208 Sabadell

Perquè els millors moments
no només es viuen... també es veuen!

#passió per la teva mirada

MULTIÒPTICAS portaòptics Passeig de la Plaça Major 44, 08202 Sabadell

— des de 1978 —

AUTOESCOLA GRESOL

CENTRE DE FORMACIÓ VIÀRIA

c/ Pare Rodés, nº 6, 08208 Sabadell · 93 716 78 15 | 647 439 850 · aegresol@gmail.com

Marti Portell
Vila Cinca 83 - Tel. 93 716 23 97
Ribot i Serra 248 - Tel. 93 717 29 57
Narcís Giralt 9 - Tel. 93 16 86 86 7
sabadell

tros de pa

C/Francesc Layret, 41 · 08208 Sabadell · 937166769
escolastilsdansa@gmail.com

DANSA CLÀSSICA INICIACIÓ A LA DANSA DANSA CREATIVA

EXÀMENS OFICIALS Repertori clàssic, tècnica puntes, prep. física...

ROYAL ACADEMY OF
DANCE

ZUMBA PILATES BALLET FIT JAZZ-MUSICAL
CONTEMPORANI URBAN DANCE

LLATINS/BALLS DE SALÓ FLAMENCO/SEVILLANES

CASAL D'ESTIU amb menjador i servei d'acollida, per a nens i nenes a partir de 3 anys.
Dansa i diversió durant l'estiu!! CURSETS INTENSIVS D'ESTIU vine a ballar!!!

**esquerra
republicana**
Grup Municipal
Sabadell

BONA FESTA MAJOR TALLARETS!
Compartim-la amb il·lusió, en comunitat i amb orgull de ciutat

QUIN PAL DE PAL! Una reivindicació de tot el barri que l'Associació lidera

Tal i com vam anunciar a la passada assemblea general de socis i sòcies de l'Associació Veïnal de La Creu Alta, aquest any començarem una sèrie de reivindicacions, històriques i actuals, sobre l'estat del nostre barri, La Creu Alta.

Hem decidit començar per una d'històrica: els pals de fusta que hi ha al mig de les voreres que impedeixen el pas a les persones amb mobilitat reduïda (PMR): persones que van amb cadira de rodes, que porten el carretó de la compra o que van amb el cotxet de l'infant. Com podeu veure en el gràfic que us mostrem, a La Creu Alta hi ha 74 pals, majoritàriament de fusta - també n'hi ha metàl·lics i de formigó - que des-torben el pas de les persones.

A la pàgina web de l'Associació hi podeu trobar una relació de les ubicacions

d'aquests pals amb el nom dels carrers. Com hi podreu observar, n'hi ha ben pocs que actualment estiguin sent utilitzats pel fet que hi hagi una obra en marxa que els faci necessaris. La resta són

Actuació en l'acte reivindicatiu

de telefonia i d'electricitat, a part dels que van per la Gran Via, als carrers Compte d'Urgell i Batllell, que corresponen al cablejat del telègraf.

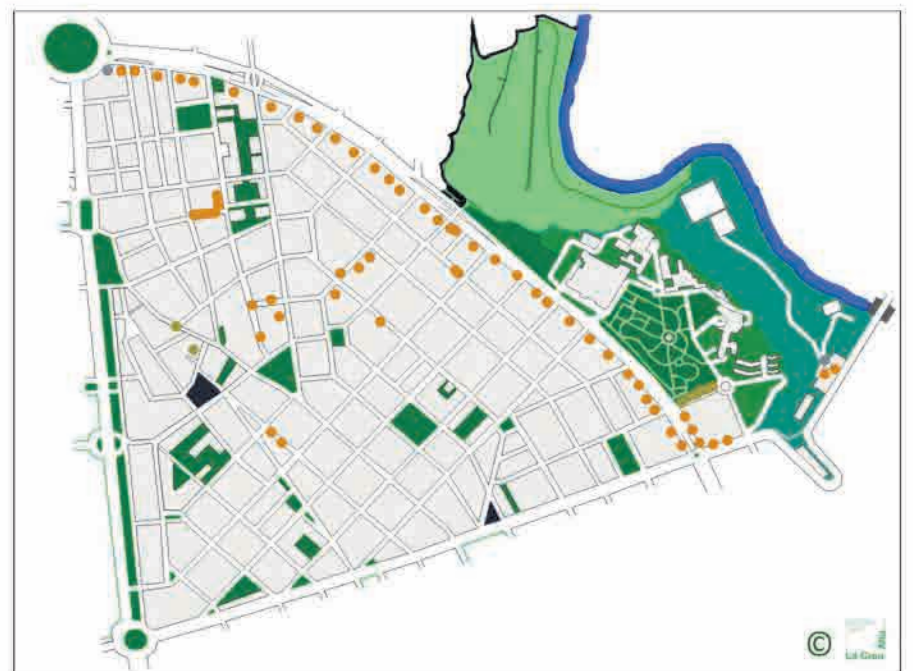
L'Ajuntament, per la seva banda, ha comentat que, com que no són seus, demanen a les companyies corresponents que els retirin, no sem-

bla que amb gaire èxit, amb la qual cosa s'allarga encara més la seva eliminació. I nosaltres ens preguntem: no poden actuar d'ofici per millorar la circulació de les persones amb mobilitat reduïda? Només n'han tret un i perquè no tenia cap cable penjant!

Rubén Cantó
Vocalia d'Acció Cívica

MAPA DE SITUACIÓ

- FUSTA
- FORMIGÓ
- FERRO

OBRES

Altra vegada, a la plaça de la Creu Alta

Un altre any tornarem a tenir la plaça de la Creu Alta envoltada d'obres per la Festa Major del barri. I és que l'Ajuntament no ens té en compte. S'ha de dir que sí que ens van venir a visitar per ensenyar-nos què hi farien, però sense possibilitat de fer aportacions sobre la ubicació, els canvis, la seva utilitat o, sobretot, les dates d'execució. Aquestes obres, que ja han començat amb més de 3 setmanes de retard, sembla que tindran una durada d'uns 7 ó 8 mesos, amb la qual cosa, mira tu per on, acabaran sobre final d'any o principis del vinent (2027) que, "casualment", és any d'eleccions municipals i aleshores no es podrà inaugurar ni fer rebombori de les actuacions que s'hagin fet un cop passat el mes de febrer. És ben obvi que estan actuant envers els seus interessos

polítics en lloc de coordinar-se amb les entitats del barri i fer aquesta "ampliació i renovació dels jocs infantils" just acabada la nostra Festa Major, el 25 de maig, que és el que estem reclamant. Si ho fessin tal i com el barri necessita, segurament NO podrien fer-se publicitat de les obres fetes perquè ja estaríem en precampanya electoral i la llei no els ho permet.

Pel que fa a les obres en qüestió, el que renoven tan sols és la zona infantil, que la faran totalment nova i ampliada, agafant la part de sota del que va ser el petit llac que hi havia a la cantonada (el recordeu?). Aquesta nova zona serà amb instal·lacions de jocs inclusius perquè tots els infants, siguin com siguin, tinguin la possibilitat de jugar-hi. També estarà ampliada per la en-

trada habitual, on hi ha la font, que guanyarà gairebé 3 metres més, arribant a la primera línia d'arbrat. Podeu veure a les imatges els plà-

nols d'abans i de després d'aquesta actuació.

Rubén Cantó

Invertim en allò que importa: barris per viure millor Pla de millora ELS DINERS ALS CARRERS

MILLORA DE LA PLAÇA DE LA CREU ALTA

ESTAT ACTUAL

- Àrea actual destinada a zona de jocs
- Àrea que s'afegeix a la zona de jocs i d'estada
- Àrea d'ús cívic

- Ampliació i renovació de l'àrea de jocs infantils amb elements inclusius conservant l'espai destinat a ús cívic de la plaça
- Renovació d'arbrat i plantació d'arbustiva a parterres
- Renovació del terra de grava i cautxú
- Nous bancs i papereres

COM QUEDARÀ

Tipus d'arbrat i arbustiva que es plantarà

1. Banc
2. Molla accessible
3. Trampolí
4. Joc de trepa inclusiu
5. Multijoc inclusiu
6. Multijoc amb dues torres

TONI TEN I XASQUI TEN, DES DE LA CREU ALTA I PER A TOT EL MÓN

Guardonats amb el Premi OniOn 2025 “per la seva llarga trajectòria de resiliència i de capacitat de re-invenió empresarial, en un sector que ha canviat completament en les darreres èpoques”, segons Arnau Bonada, president de la xarxa OniOn de Sabadell

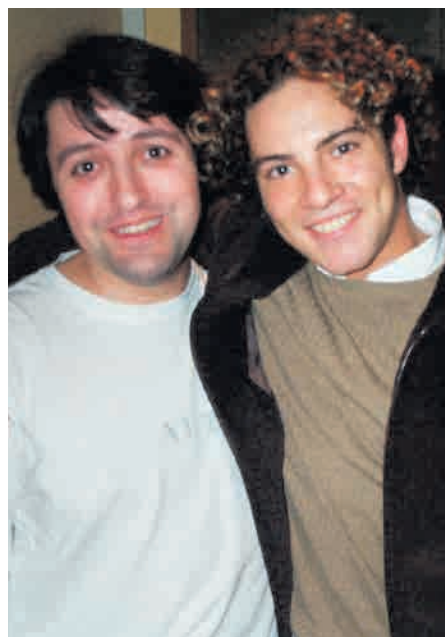
**Plaça dels Usatges, 5
On tot va començar**

Operación Triunfo, Polònia, Tu Cara me Suena, Oh! Happy day, Eufòria o Zènit son només mitja dotzena dels molts programes d'entreteniment en què Toni Ten i Xasqui Ten participat i participen com a productors musicals. La llista és llarga, com també ho és la de la seva participació en musicals, com Cop de Rock, La Família Irreal o Peter Pan, o la de la relació de composicions, arranjaments i produccions que han fet per a artistes i figures de la cançó nacional i internacional com David Civera, David Bisbal, Beth, Sonia y Selena, Gisela, Soraya, Rebeca, Shakira, The Black Eyed Peas o Lady Gaga, per citar-ne només una desena. Des de la Creu Alta, on tot va començar l'any 1983, els germans Ten s'han sabut forjar una trajectòria ascendent d'èxit i de prestigi reconegut, aquí i a fora, que acaba de merèixer el Premi OniOn 2025 i que els situa avui dia com uns referents de la creació i la producció musical al nostre país. Porten més de quatre dècades de dedicació vocacional i professional a una activitat per a la qual ja estaven dotats de fàbrica i que han exercit sempre amb el rigor i la mestria que els dona la seva formació musical i experiència, de manera que Ten Productions, la factoria de la qual tot ha sorgit i sorgeix avui encara, és una garantia de seriositat i de

qualitat en una indústria com la de la producció discogràfica en què hi ha molta competència.

Malgrat portar-se cinc anys de diferència, tots dos van seguir el mateix patró de formació musical: van iniciar-se en la música al costat de professors particulars de Sabadell i després van completar els estudis al Conservatori del Liceu i l'Aula de Música Moderna i Jazz de Barcelona. Va ser durant la dècada dels anys 1980 quan van decantar-se professionalment per la música. Cap dels dos no s'imaginava pas en aquell moment que poguessin mai arribar a guanyar-se la vida amb la música, però disposar d'un petit estudi de gravació amb els equips tècnics necessaris i les parets folrades d'oueres buides per insonoritzar-lo i esmorteir la reverberació va ser determinant. Quan es va anar sabent que els Ten tenien un estudi de gravació a la Creu Alta, les peticions per gravar-hi maquetes i els encàrrecs perquè els fessin arranjaments i composicions es van multiplicar de manera constant, tant per part dels músics locals com també de fora, i també creixien els contactes i les relacions amb la gent del ram i de la indústria de la producció musical. El boca-orella funcionava i els que passaven per l'estudi en quedaven molt satisfets pel tracte que rebien i n'esdevenien els millors prescriptors. El cantautor Albert Pla, aleshores un desconegut, va ser uns dels que hi va passar.

Així, l'any 1988, naixia Ten Productions. En aquell moment, quan tot just començaven a caminar sols, va ser molt important poder treballar per a l'editora Open Records, que era la número ú de Catalunya en la producció de cassetts per a les benzineres. Eren els reis dels recopilatoris d'èxits tipus 'Lo mejor del Año', 'Éxitos del Verano' o 'Hits de Discoteca', que incloïen versions o covers fetes per cantants i orquestres desconegudes pel gran públic. Per a aquesta companyia, els Ten feien de músics d'estudi i creaven covers o recreacions de superèxits del moment, que, en alguns ca-

Xasqui Ten amb David Bisbal

Toni Ten amb Ana Belén

sos, fins i tot, interpretava el mateix Toni, però que acostumaven a cantar intèrprets semiprofessionals que imitaven el timbre i l'accent de l'artista original i que acudien a la plaça dels Usatges a gravar. Aquell va ser el primer cop de sort.

Més endavant, van entrar en contacte amb la productora Max Music i la trajectòria de Ten Productions va rebre un nou impuls. Miquel Degà i Ricard Campoy, els amos de la companyia de la doble M, especialitzada en la música disco, que editava els Max Mix, megamescles de música dance i pop, van contractar-los perquè treballessin per ells. Aquest va ser el segon cop de sort dels Ten, un salt qualitatiu a tots els

nivells que va projectar i consolidar definitivament Ten Productions. En només cinc anys, havien pujat de la Preferent a la 'Primera Divisió' de la producció musical del nostre país.

Van ser anys de molta feina, durant els quals van canviar dues vegades el seu estudi d'emplaçament fins a instal·lar-lo als baixos d'un edifici de nova construcció, situat en els números 10-12 del carrer de Josep Renom, un local gran i dotat de la tecnologia més avançada, que tenia dues sales de producció i una de gravació, a més d'oficines per a secretaria i administració. Era l'any 1995.

L'any 1997, els socis de la discogràfica Max Music per a la qual treballaven els Ten, van decidir separar-se. Aleshores, el Toni i el Xasqui van preferir sortir de Max Music i concentrar-se de nou en la producció musical pel seu compte, un moment en el qual es va incorporar a l'equip de producció el pianista, compositor i lletrista -i avui també novel·lista- de la Creu Alta Jordi Campoy i Boada. Havien passat només unes setmanes, però, que van rebre la trucada del productor barceloní Ricard Campoy Lloria, que, en separar-se del seu soci a Max Music, havia creat la discogràfica Vale Music, especialitzada en música 'dance' i espectacles musicals televisius. Estava treballant en un projecte nou per a TVE que potser s'acabaria fent i els invitava a sumar-s'hi. En aquell moment, Campoy no sabia encara si la televisió pública espanyola acceptaria d'invertir-hi i tirar-ho endavant. Els Ten van acceptar la proposta, sense saber que l'aposta que feien acabaria essent el tercer cop de sort de la seva brillant trajectòria, perquè gràcies a ella treballarien per Gestmusic Endemol, la productora televisiva de moda que dirigien els 'trincaires' Toni Cruz i Josep Maria Mainat, i serien partícips de la història i l'èxit d'Operación Triunfo des del primer moment.

OT va ser un producte rodó, tant televisivament com discogràficament, i una de les grans fites de la producció musical dels germans Ten. Amb aquell reality show van assolir quotes de popularitat fins aleshores mai no assolides i van poder mostrar la seva qualitat pro-

Toni Ten i Xasqui Ten, Tallarets d'Honor 2002

fessional. Del programa van sorgir cantants com David Bisbal, David Bustamante, Chenoa, Rosa López, Manu Tenorio, Aitana, Ana Guerra, Luis Cepeda, Lola Índigo, Agoney o Amaia Romero, la majoria dels quals van passar per Ten Productions, i, en alguna de les dotze edicions, el programa va servir també per triar la persona que representava Espanya a Eurovisió. Així va succeir en la primera, l'any 2001, amb la granadina Rosa López -bajada com a 'Rosa de España'-, la guanyadora, que l'any 2002 va ser la representant espanyola a l'Eurovision Song Contest celebrat a Tallinn (Estònia) amb la cançó 'Europe's living a celebration', composta pel Toni i produïda per ell i el Xasqui.

El segle XXI no podia començar millor per als Ten, perquè, a més de viure l'experiència eurovisiva, també eren creacions i produccions seves la cançó del programa de televisió Gran Hermano, la cançó

de l'estiu 2001 (Yo quiero Bailar), la rebelació de l'estiu 2001 (Coyote Dax) i l'himne de la selecció espanyola al Mundial 2002, celebrat a Corea del Sud i Japó. Aquell any també, i en un àmbit més local, van rebre el guardó 'Tallarets d'Honor', amb què la Creu Alta homenatja els veïns que excel·leixen per la seva trajectòria i vinculació al barri. Mai abans, cap músic o productora musical catalana o espanyola no havia aconseguit tant en tan poc temps. I aquesta només és la part que més sobresortia de la seva feina, perquè, com a productors, arranjadors i compositors treballaven diàriament per a molts cantants i grups musicals, nacionals i internacionals.

A partir d'OT, els encàrrecs es van multiplicar. Així, gràcies al sabadellenc Àngel Lacalle, cap de projectes de TV3 i creador del 'Disc de 'La Marató', van passar a formar part, a partir de la segona edició l'any 2005, de l'equip de produc-

Roda de premsa dels germans Ten i els cantants d'OT a Tallinn, capital d'Estònia, amb motiu del Festival d'Eurovisió 2002

tors musicals que, any rere any, fan possible aquest disc solidari. El mateix Toni Ten ha portat personalment cada any el disc mare amb les gravacions als 'beatlenians' estudis londinencs d'Abbey Road per fer-ne la masterització final, de la qual se'n fabriquen els milers de còpies. Per al Toni, poder treballar unes hores en el mateix lloc on el Beatles gravaven, ha estat sempre un moment molt especial. També des de l'inici, els Ten van assumir la producció musical del programa d'imitadors famosos 'Tu cara me suena', creat així mateix per Gestmusic Endemol, que el 2011 va començar a emetre Antena 3, conduït pel periodista Manel Fuentes i amb Àngel LLàcer, Carlos Latre, Lolita i Chenoa de jurat qualificador. A TV3 també, però en aquest cas a través de la productora Minoria Absoluta, del periodista i humorista Toni Soler, van entrar ara fa vint anys, a l'equip de producció musical del programa Polònia. Va ser un repte nou, perquè a l'estar vinculat a l'actualitat política i social, el temps de producció de què podien disposar podia arribar a ser només d'unes hores dins del mateix dia d'emissió.

Moure's en aquests nivells i relacionar-s'hi va portar Ten Productions a entrar en altres àmbits de producció com ara el del cinema i el Teatre Musical, a les quals s'hi haurien d'afegir les moltes altres que, tant el Toni com el Xasqui, fan en el món del teatre musical afecionat de Sabadell des de fa dècades, a través dels grups teatrals Sant Vicenç de la Creu Alta, Teatre del Sol i Joventut La Faràndula. Sempre els ha costat molt tenir un no per a les iniciatives locals i, per això, també col·laboren amb altres entitats i per altres causes. Així, per exemple, el Toni va crear l'himne de la campanya ciutadana 'Viu Sabadell', amb lletra de Manel Camps, o l'havanera 'Orgull Tallaret' -escrita per Lluís Subirana-, per

a la Festa Major de la Creu Alta, o van actualitzar i regravar amb arranjaments més moderns l'himne del Centre d'Esports Sabadell 'Honor al Sabadell', compost pel mestre Adolf Cabané a partir d'una lletra del periodista Lluís Papell, que sona cada diumenge de partit a l'estadi municipal.

El prestigi i la projecció nacional i internacional de Ten Productions fan que l'estudi sigui també contractat per productores estrangeres que necessiten cobertura professional i tècnica per dur a terme produccions del seus intèrprets a Catalunya o en el seu pas per casa nostra durant el seu periple mundial. Això ha fet que cantants i grups de renom com Shakira, Lady Gaga o Black Eyed Peas hagin passat pel carrer de Josep Renom en aquests últims anys i hi hagin gravat amb els seus enginyers i el suport dels Ten.

Actualment, però, l'estudi viu l'evolució lògica del pas del temps, ja que el Toni, després de quaranta-tres anys de dedicació, ha deixat l'activitat diària, però, s'hi ha incorporat Aida Ten Pastor, filla gran del Xasqui i autora de la banda sonora de la pel·lícula Parenostre, de Manuel Hueriga, que encarna la segona generació dels Ten músics, compositors i productors musicals. El Toni continua col·laborant puntualment amb el seu germà i la seva neboda, perquè pot acollir-se al règim especial limitat de què gaudeixen els jubilats del món de la creació artística, musical i literària. Aquesta nova saba que ha entrat a l'estudi permet que Ten Productions mantingui la seva activitat com sempre i ben visible en els programes clàssics ja esmentats i també en nous formats d'èxit com ara Zènit o Eufòria.

Manel Camps i Bosser
Fotos: Arxiu Ten i J4 Studi

Toni i Xasqui, emprenedors modèlics per a la Xarxa OniOn

CENTRE DE TERÀPIES
Estètica i Belleza

www.gemmacentredeterapies.com

Calle Borrás, 49
08208, Sabadell-Barcelona

687 808 105

Sabadell
En Comú
Podem

FARMÀCIA ESCARRÀ

Sabadell, c/ Vila Cinca 89

937 162 311

648 128 467

@farmacia.escarra

Automontajes
Cataluña, S.L.

30

Felip Pedrell, 27 Mòbil 616 470 126

entesa per sabadell

Us desitja una
bona festa

facebook.com/entesapersabadell @entesaxsabadell

entesaxsabadell@gmail.com www.entesa.org

CALIM
EDUCACIÓ I SALUT

LOGOPÈDIA · PSICOLOGIA
TERÀPIES DE NEURODESENVOLUPAMENT

C/Francesc Layret, 19 local 1 (08208) Sabadell

info@calim.es www.calim.es

633 456 661 @calimeducacioisalut

US DESITGEM
MOLT BONA
FESTA MAJOR!

Lluís Matas | Katia Botta
Regidors del Grup Municipal de Junts per Sabadell

Bona festa major

còmode
plantilles
barefoot

descans
trekking
confort

khumbusabadell.cat Ronda Zamenhof, 71 Sabadell

BONA FESTA
MAJOR!

MARTA FARRÉS
ADVOGADA DE SABADELL

amb tu/♥
PSC/♥

@PSCSabadell
681 00 35 61

ÀREA JURÍDICA
GLOBAL

CANCEL·LA
ELS TEUS
DEUTES

+50.000 persones
ja ho han aconseguit.
Ara et toca a tu.

+34 621 67 07 39

ESTEM DAVANT DE L'AJUNTAMENT

· TREBALLEM A TOTA ESPANYA ·
· GESTIONEM EL TEU CAS MENTRES ESTIGUIS A L'ESTRANGER ·

15 ANYS DESPRÉS, UNA (ALTRA) OPORTUNITAT PERDUDA

Quinze anys després de la seva publicació al Diari de Sabadell, l'article que reproduïm a continuació, escrit pel geògraf, urbanista i veí de la Creu Alta, Pau Avellaneda, torna a ser plenament vigent.

En un moment en què la plaça de la Creu Alta es troba novament en obres, moltes de les reflexions que s'hi plantejaven continuen vigents. Lluny de suposar una transformació real de l'espai, la reforma actual torna a evidenciar un projecte de ciutat caduc i antic, amb el vehicle privat al centre de gravetat de l'urbanisme, i una nova oportunitat perduda per transformar el conjunt de la plaça i guanyar més espai per a la comunitat, reduint el protagonisme del cotxe i ampliant les possibilitats per a les activitats socials, la cultura popular i els usos comunitaris que ja avui li donen vida.

A més, tal i com han denunciat recentment més d'una vintena d'entitats de la Creu Alta, el projecte s'ha impulsat sense un veritable procés participatiu i sense tenir en compte els usos quotidians i comunitaris de la plaça. Les entitats alerten que el nou disseny pot reduir l'espai diàfan i limitar activitats culturals i de trobada que avui donen vida a la plaça.

Recuperar avui aquest article no és només un exercici de memòria, sinó una interpel·lació directa al fu-

tur que volem com a barri i com a ciutat. Davant l'emergència climàtica, la dependència del vehicle privat i la creixent desarticulació social, cal apostar decididament per espais públics que prioritzin les persones, la cultura popular i la vida comunitària. La plaça de la Creu Alta ha de ser part d'aquesta resposta.

Article publicat el divendres 16 d'abril del 2010 al Diari de Sabadell

Plaça de la Creu Alta: me l'imaginava més gran

A finals de l'any passat, i després d'alguns mesos d'obres, es va reobrir la plaça de la Creu Alta. Sens dubte, la nova configuració de la plaça ha millorat respecte a l'anterior: s'han incorporat nous jocs infantils i, per a la gent gran, s'ha millorat la il·luminació, renovat el paviment, eliminat elements sobers, etc. Aquests canvis, amb tot, no han suposat una millora substancial. Morfològicament la plaça ha variat poc i funcionalment gairebé no ha canviat gens.

Reformar l'espai públic no significa adaptar-lo a les necessitats que s'han observat els darrers anys sinó projectar-lo per als anys a venir. Durant els darrers anys la concepció de l'espai públic ha canviat

sensiblement. Com a resultat d'una reflexió que qüestiona l'ús universal de l'automòbil a la ciutat i recupera els valors socials i ambientals de carrers i places, s'han modificat les regles del joc, fent-les més favorables als vianants i a les funcions de relació, comunicació i joc.

Les ciutats que durant l'última dècada s'han proposat fer un salt qualitatiu en el tractament de l'espai públic han apostat per definir àrees on la presència del vehicle privat sigui únicament testimonial, alliberant l'aparcament per a altres usos, minimitzant el viari i moderant la circulació, la qual cosa ha permès engrandir les places, pacificar-les i dotar-les de funcions fins llavors absents.

La plaça de la Creu Alta oferia grans possibilitats per aplicar aquesta nova concepció de l'espai públic. Es podia haver realitzat una profunda transformació morfològica amb l'objectiu d'engrandir-la, d'encabir-hi més elements, de fer-la més tranquil·la i segura i d'incorporar-hi els edificis confrontants i bolcar les seves activitats a la pròpia plaça.

La reforma de la plaça de la Creu Alta es podia haver pres com una oportunitat per projectar la ciutat i el barri cap al futur

En aquest sentit es podien haver realitzat almenys tres actuacions. La primera, convertir el tram del carrer Major en una via de servei, tal com s'ha fet a la plaça Marçet, eliminant la circulació i l'aparcament i donant continuïtat a la plaça fins a les façanes dels edificis respectant l'accés dels veïns als seus garatges particulars. La segona, suprimir el carril de circulació de la carretera de Prats més proper a la plaça eixamplant-la per aquest sector deixant un únic carril en cada sentit. La tercera actuació, prolongació de la segona, consistiria en, d'una banda, reformar el vial de la carretera de Prats al seu pas per la plaça configurant-lo com una via al mateix nivell que la pròpia plaça moderant i pacificant la circulació per aquest tram i, d'altra banda, enderrocar els murs que separen Cal Balsach i, amb permís de la parròquia, la plaça de l'església, incorporant aquests edificis i els seus espais interiors a la pròpia plaça.

Aquestes actuacions permetrien, en segon lloc, realitzar una profunda transformació de la plaça, incorporant-hi els edificis i les seves funcions i activitats, esdevenint aquesta una avantsala o una projecció d'aquests. Aquesta configuració de plaça tancada permetria pensar en la realització d'alguna actuació que aportés a l'ara heterogènia edificació una configuració de conjunt que s'identifiqués amb la pròpia plaça. Es podria pensar, per exemple, en una actuació de caràcter pictòric que donés idea de conjunt alhora que singularitat a la plaça.

Les actuacions ara descrites s'haurien d'acompanyar, en tercer lloc, amb una ampliació de les funcions que ara desenvolupa aquest espai. D'una banda, caldria ampliar l'oferta de jocs, promoure la instal·lació de terrasses, fomentar l'obertura dels comerços a aquest nou espai, etc. i, d'altra, incentivar la realització d'activitats a l'aire lliure, ja siguin espontànies o organitzades per les entitats i associacions del barri i d'altres indrets de la ciutat.

Pau Avellaneda
Dr. en Geografia, professor de la UAB i veí de la Creu Alta.

Foto actual de les obres

MIQUEL BORRELL, *el màitre de Cal Sacs que va saber fer escola*

En Miquel Borrell, al vestíbul de l'hotel Urpi.

Aquest conveí nostre va néixer a Sabadell el 29 de setembre de 1939 en el si de la família que formaven el comptable Aureli Borrell Garcia i Pilar Salas Yagüe, valenciana, de Requena, i teixidora de Cal Marçet, una parella de treballadors com tantes n'hi havia en aquella ciutat industrial, grisa i ensopida que llavors mirava de refer-se en la dura postguerra civil que tot just s'iniciava.

En Miquel era el segon dels tres fills de l'Aureli i la Pilar. A l'escola infantil municipal del carrer Les Paus, cantonada amb el carrer de Llobet, va aprendre a llegir, escriure i comptar. Després, va passar als Escolapis i quan ja tenia 13 anys els seus pares el van matricular a Cal Salas, al Col·legi Mercantil. Volien que continués formant-se, però pensant més en trobar-li alguna primera feina en una empresa tèxtil que no pas amb el desig que cursés estudis més elevats. Poc que s'imaginaven llavors que seria el seu amic Joan Palà qui li donaria aquesta primera ocupació, i que no seria precisament en el ram tèxtil. Els seus pares, en Ramon Palà i la Maria Codina, regentaven el Restaurant Catalunya, situat al número 6 de la Rambla.

A en Ramon li feia gràcia la determinació que tenia sempre en Miquel i li va oferir d'ajudar en Joan a servir el pa i les postres els dissabtes i diumenges. Li pagaria 25 pessetes cada setmana. Així va

ser com en Miquel, treballant a estones al popular Catalunya, va iniciar-se en el món de l'hostaleria i la restauració. Servir a la gent li agradava i veia que, per guanyar-se la vida, no hauria d'anar a parar al tèxtil com volien el seus pares. Més endavant, quan ja tenia 15 anys, li va sorgir la possibilitat de treballar uns mesos a Mallorca fent de cambrer d'estiu al Mediterráneo Gran Hotel de Palma, aleshores l'hotel més destacat de la badia i un dels establiments més famosos de la ciutat.

Va ser en Pere Costa Plana, cambrer veterà del Catalunya qui li va oferir la feina. Li havia ensenyat la base de l'ofici i havia fet que se n' enamorés per sempre més. Va ser per ell que va néixer el cambrer i futur màitre Miquel Borrell. En Costa, que, més endavant, va deixar el Catalunya per obrir el seu propi establiment al carrer de Martí Trias, avui de Francesc Layret, cantonada amb la carretera de Prats, n'estava molt d'en Miquel. Va veure que valia per a la feina de cambrer. Li agradava, perquè era responsable, tenia bon caràcter i ganes d'aprendre, per això no va dubtar gens a recomanar-lo a Antonio Cubeles Malapeira, excompany i amic seu, que era un dels directors d'aquell important hotel de cinc estrelles mallorquí.

La primera feina que li van assignar va ser la del servei d'habitacions. Era una manera habitual de co-

mençar en un establiment d'aquelles característiques, com també ho era fer-ho servint coca-coles i refrescos a la piscina, i la del Mediterráneo era fantàstica. Més endavant, va passar al restaurant per ajudar els cambrers titulars i també va ser de la colla que servia a les taules en els banquets de casament. Amb la seva manera de ser i la bona feina que feia, va saber guanyar-se la confiança del seu cap i el reconeixement de la resta de companys, la majoria dels quals amb molta més experiència que ell. Queia bé a tothom i era responsable, i això li valoraven. Tant, que li van proposar de renovar el contracte i fer-lo fix amb la voluntat que s'hi quedés tot l'any. S'hi va quedar aquell any i dos anys i mig més, fins a l'estiu de 1957. Hi va aprendre molt i, fins i tot, va conèixer l'actor Errol Flynn i va tenir l'oportunitat de veure de ben a la vora al xa de Pèrsia, Mohammad Reza Pahlevi, i a la seva segona esposa, l'actriu i emperadriu Soraya Esfandiary-Bakhtihary, la 'princesa dels ulls tristos'.

El setembre de 1957, però, va retornar a Catalunya per entrar a treballar a l'Hotel Ritz de Barcelona, una de les millors escoles d'hostaleria que hi havia al món. El director de l'hotel de Mallorca l'havia recomanat al seu germà Fernando, que dirigia l'establiment. Era el lloc ideal per formar-se i durant els anys que hi va ser va tenir l'oportunitat de conèixer bé la professió; hi va descobrir alguns dels secrets dels bons cuiners i dels bons barmans

de la casa; dos d'ells, Jordi Bonastre i Josep Orris, li van ensenyar com preparar els millors còctels.

A base d'ofici, en Miquel va guanyar-se de nou la confiança dels seus caps i, sobretot, dels clients als quals servia. Al Ritz va fer moltes coneixences, i moltes d'elles eren celebritats, gent famosa com ara actors i actrius, escriptors, artistes, periodistes, polítics, empresaris... perquè tot allò important que passava a Barcelona, passava al Ritz. Així, va servir actors com ara Curd Jürgens, Edmund Purdom, Richard Widmark, Robert Mitchum o John Wayne, i a artistes com la diva italiana Maria Callas i l'actriu estatunidenca Ava Gardner, considerada la dona més guapa del món, que va venir a Barcelona en una visita privada per la seva amistat amb Salvador Dalí i amb Gala, la seva esposa, musa i administradora.

El 'Senyor de les illes Medes i Portlligat' i la tàrtara hi feien estades abans de traslladar-se cada any a París i Nova York. S'hi estaven cinc o sis setmanes, sempre a la suite 108. Els dimecres, tenien una tertúlia habitual a "La Parrilla del Ritz", saló emblemàtic i acollidor, que durant uns anys havia estat la millor sala de ball de la ciutat, gràcies al jazz i el swing melòdic que hi oferien el músic jueu francès d'origen rus, Bernard Hilda i la seva orquestra. En Salvador i la Gala compartien taula i conversa amb l'escriptor Josep Maria de Sagarra, el periodista Javier del Arco i el torero Mario Ca-

Amb una colla de companys i amics de la feina.

Rebent el guardó de Tallaret d'Honor l'any 2001

bré, que Dalí admirava tant o més que a la Gardner. A vegades, a la 'tertúlia daliniana' s'hi afegia també el financer i home de negocis, Joan March Ordinas - l'últim pirata de la Mediterrània segons Cambó - que era molt amic de Dalí. El jove Borrrell, que aleshores ja tenia dinou anys, era el cambrer de confiança d'aquella tertúlia i de tots els que hi participaven, sobretot d'en Dalí i la Gala. Només volien que els servís ell. Cada tarda els portava el seu soldat i el seu xarop de poncem. Durant tres anys va estar al seu servei, tant al restaurant com als salons. Atendre i servir aquest tipus de personatges comportava una gran responsabilitat i molts companys seus miraven de no haver-ho de fer, però a en Miquel la

responsabilitat no l'ha espantat ni l'ha defugida mai.

Portava més de tres anys al Ritz quan va entrar en les llistes del servei militar obligatori. Era el setembre de 1960 i tenia 21 anys. Li va tocar fer-lo a l'Àfrica espanyola, al regiment d'infanteria Ceuta número 3. Va ser destinat a la denominada 'Plana Mayor' del regiment, la companyia de serveis administratius i logístics que donava suport a l'equip d'oficials i suboficials que dirigien l'aquartermament. Va acabar fent de cambrer a la residència de suboficials.

Més endavant, enllestida la 'mili' i quan pensava reincorporar-se al Ritz, una casualitat va fer que aca-

bés contractat i treballant a l'Hotel Urpí, popularment conegut com Cal Sacs. Quan hi va començar a treballar estava a punt de fer 24 anys. En feia encara no dos que l'establiment havia assolit la categoria d'hotel. Al capdavant hi havia el senyor Pere Urpí Figueras, la seva esposa, Àngela Margarit Duran, i el seus dos fills, Josep i Benet. En aquell temps, el bar i el cafè de tota la vida i el restaurant de fonda que havien obert després de la Guerra Civil eren els negocis principals. Llavors l'Urpí tenia 47 habitacions, que cada setmana ocupaven comercials, tècnics i homes de negocis d'arreu de Catalunya i d'Espanya, i alguns també d'altres països.

Només havien passat dos anys, quan en Josep Urpí Margarit, que fins aleshores havia viscut i après l'ofici al costat del seu pare i el seu avi, va haver d'agafar les regnes del negoci amb la seva esposa, Joaquina Guercia Pérez. Era el fill gran, tenia 39 anys i era un bon cafeter i restaurador, i un bon negociant amb els proveïdors, però li faltava mà esquerra per tractar amb els clients. A en Miquel, en canvi, n'hi sobrava i, per tant, era el col·laborador ideal. Ni fet a mida. A partir d'aquell moment, van fer una parella molt compenetrada i inseparable, i amb una sintonia personal i professional que va ser molt bona per al creixement de l'establiment. En Miquel es va fer càrrec de tot el que tenia a veure amb les reserves del restaurant i de l'hotel, i de la gestió dels cambrers, cuiners i ajudants. Responsable i treballa-

dor com era, ho va assumir amb il·lusió i amb ganes de canviar les coses que podien fer-se diferents o, directament, deixar-se de fer.

Poc a poc, però amb determinació, va incorporar cambrers i cuiners més joves i de la seva confiança. Ell mateix en supervisava tots els detalls; era molt rigorós perquè sabia molt bé que no tothom servia per servir. Tenir un bon tracte i el caràcter adequat per estar de cara al públic eren qualitats que en Miquel considerava que era millor portar-les de fàbrica; calia aptitud però també actitud. Per això la bona tria i la contractació del personal era tan important.

La vocació de cuiner que tenia i l'experiència que ja havia acumulat després de passar pels establiments restauradors en els quals havia treballat, va ser determinant també per capgirar la cuina de Cal Sacs, una cuina de tripa i cap i pota, de fonda i molt tradicional. En això va ser ben clar: "O fem un restaurant o no el fem, però si el fem, l'hem de fer ben fet, començant pels productes que comprem i pels cuiners i els ajudants que els elaboren". Tenia molt clar que l'èxit que volien aconseguir amb el nou restaurant es fonamentava en quatre potes: la cuina, el producte, el servei i el preu. Si una de les quatre fallava, no se'n sortirien.

A la cafeteria, en Miquel va establir-hi dos torns: l'un de les set del matí a les tres de la tarda i l'altre, a continuació i fins a la nit, de manera que la jornada no s'acabava fins a la una o les dues de la matinada, l'hora en què ell feia l'arqueig i tancava la caixa. Tancar tard va fer que es comencessin a atendre els professionals de la nit: taxistes, cossos policials i sanitaris. Era una atenció que no feia ningú més, que avui encara se'ls té i que sempre ha estat molt apreciada i distintiva.

Des de feia més de trenta anys, a Sabadell no hi havia cap altre hotel, només alguna fonda i pensió, i per això tothom acudia a l'Urpí. Els clients hi arribaven sols. Tant en Josep com en Miquel sabien molt bé que si els viatjants i muntadors que hostatjaven setmanalment quedaven satisfets, les seves empreses repetirien i no buscarien cap altre hotel fora de Sabadell. Ara bé, si, pel que fos, els empleats es queixaven a l'empresa, aquesta no els hi tornaria a allotjar. Així, l'hotel es va fer un prestigi de bon tracte i atenció professional a un

En Miquel amb tot l'equip de cambrers, cuiners i ajudants, després de servir l'àpat de la festa anual del Gremi de Pastissers.

Atenent el president del govern espanyol, Adolfo Suárez, a la cafeteria de l'Urpí.

preu raonable, característica que avui encara és un dels seus millors actius.

Tal i com passava també al Ritz, a l'Urpí hi acudien i s'hi hostatjaven molts personatges populars del món de la faràndula, tant civil com política, que passaven per la ciutat o a prop. Durant el temps en què en Miquel hi va treballar, hi van passar, entre d'altres, Antonio Molina, Carmen Flores, Alfonso del Real, la vedette Maruja Tomás, Jesús Puente, Tony Leblanc, Àngel de Andrés, Àgata Lys, Miquel Rios, Rudy Ventura, Tony Ronald, Peter Marshall (Orzowei), Màgic Andreu, Jordi LP, Lloïl Bertran, Marc Gené, Miquel Calçada, Ana Maria Matute, Fernando Vizcaíno Casas, Antoni Farrés, Adolfo Suárez, Eduard Punset, Anton Cañellas, Jordi Pujol, Marta Ferrusola, Manuel Fraga Iribarne, Jorge Verstryngge, José María Aznar, Rodolfo Martín Villa, José Fernández Díaz, Carles Güell de Sentmenat, Joaquim Molins, Josep Piqué, Antoni Subirà, Raimon Obiols, José María Ruíz Mateos, Miquel Roca Junyent... I tots atesos sempre per en Miquel Borrell.

L'any 1969, al vell celler de les botes que havien reconvertit en menjador i sala per a activitats diverses, va començar a funcionar la Discotheque Sak's. A Sabadell, ja funcionava la discoteca Boeing, al número 45 de l'avinguda de la Concòrdia, que va ser la primera que es va obrir a la ciutat. Precisament, en Joan Aymerich, llavors disc-jockey a Boeing, va assessorar en Miquel i en Josep Urpí a l'hora d'obrir-

la. Als dos els agradava ballar i hi veien molt bones possibilitats de negoci; de seguida van encarregar les obres de transformació d'aquell espai per convertir-lo en una discoteca.

El prestigi que havia guanyat l'establiment amb la nova carta i el servei que oferia el restaurant sota la direcció d'en Miquel i les noves instal·lacions de què disposava l'hotel, van fer incrementar notablement el nombre de banquets de casament que s'hi celebraven. Va ser en aquells anys també quan va proposar a en Josep i la Joaquina d'oferir el servei de càtering per a empreses i particulars. Com que una de les virtuts que tenia era que la feina mai no l'espantava i que transmetia la confiança de que se'n sortiria, li van dir que endavant. Així va ser com, a partir de 1975 i durant més de vint-i-cinc anys l'Urpí va servir àpats a domicili.

L'inici del 'Quinto de l'Urpí', quan començava la dècada de 1980, va coincidir amb la instal·lació d'un envelat de festa major a l'antic pati de l'hotel. L'envelat indoor de l'Urpí va acollir la Festa de l'Esport i les sessions de Quinto que fins aleshores s'havien fet al Restaurant Español, esdevenint la sala de joc més gran de la ciutat. En Miquel hi era al capdavant i, per atendre la demanda de cartrons numerats que el canvi d'emplaçament va provocar, va crear un grup de treballadors de la casa per produir-los; eren deu o dotze i es reunien al mateix hotel després de la jornada laboral. En van arribar a fer cinc-cents.

En Josep Urpí i en Miquel Borrell s'entien molt bé i compartien opinions i punts de vista. En moltes coses pensaven igual i tots dos veien el món del treball des del rigor, l'esforç i la dedicació plena. Amb el pas dels anys, aquesta entesa i confiança professional i personal va esdevenir una amistat sincera. En Miquel era com el 'segon amo' de la casa, decidia i organitzava com millor li semblava. En aquell temps - i avui encara - l'Urpí era la referència per a tota mena d'actes socials multitudinaris. Les entitats de Sabadell sempre pensaven en l'hotel i el seu restaurant per fer-hi els actes i activitats socials. Hi havia una comunitat molt estreta entre l'establiment i el ric teixit associatiu sabadellenc, perquè a Cal Sacs sempre estaven al seu costat, cuidant les entitats, i les entitats fent costat a l'Urpí.

El tarannà i la batuta exigent i rigorosa del Miquel, pendent sempre de que tot funcionés i sortís a satisfacció seva, però sobretot a mida del client, eren determinants perquè quallés aquest win-win entre l'Urpí i Sabadell. Com que el disseny de les sales amb portes retràctils permetia compartimentar-les en diferents formats en funció de les necessitats de cada reserva, en Miquel i el seu equip havien arribat a servir 10 banquets a l'hora, sobretot les nits dels divendres. Atendre centenars de persones i que tot anés bé era un petit miracle i a Cal Sacs hi sovintejaven. Per aconseguir-ho, molt abans d'obrir portes, cridava els cambriers, els de la casa i els que contractava al gremi

per completar l'equip segons cada acte, i els reunia en una sala annexa per alligonar-los. Podien arribar a ser 40 professionals que ell dirigia sobre el terreny. En la reunió prèvia a obrir les portes els indicava com funcionarien i tot allò que havien de tenir en compte, per on havien d'entrar i sortir del saló, les normes bàsiques de comportament i com havien de servir els clients, i com volia que es resolguessin els conflictes que sorgissin.

Quan Barcelona va ser elegida per acollir la XXV Olimpíada l'any 1992, l'Urpí va créixer fins a sumar 130 habitacions i es van enllestir les sales i els menjadors previstos a l'espai que havia ocupat l'envelat; l'hotel es va dotar així de les instal·lacions necessàries per organitzar banquets de fins a 800 comensals. A la ciutat i a la comarca, en aquell moment, no hi havia cap altra establiment hotelier que pogués oferir aquella capacitat de servei. En Josep i la Joaquina havien incorporat ja el fill al costat seu i al d'en Miquel Borrell; els pares li havien encarregat que l'anés formant, estaven segurs que amb ell aprendria molt bé l'ofici i com exercir-lo a Sabadell. Com així va ser.

Aleshores, en Josep Urpí III tenia encara no 18 anys i en Josep Urpí II, 66. S'havia de pensar en el futur. Ell i les seves germanes Àngels, Carme i Isabel encarnaven la quarta generació i agafarien el testimoni de la tercera. El relleu començava a estar preparat, només era una qüestió de temps i d'anar acumulant experiència al costat d'en Miquel fins que aquest es jubilàs.

Van ser 16 anys de mestratge, perquè el 'senyor Borrell' va acabar la seva vida professional a l'Hotel Urpí a primers de setembre de 2006, després de 46 anys a la casa i d'haver format una llarga llista de professionals de la restauració. Llavors, en Josep Urpí III va assumir el rol de 'segon amo' que fins aleshores havia tingut en Miquel Borrell. El seu pare tenia ja 80 anys i estava delicat de salut, de manera que en realitat passava a ser-ne el director 'in pectore'. Tenia 32 anys.

En Joan Duresnes, que en feia setze que treballava a la casa, seria, a partir d'ara la seva persona de confiança. Tant en Josep com en Joan s'havien format amb en Miquel i, per tant, la continuïtat de la cultura de la casa quedava més que garantida. Ni el tarannà 'urpinia' ni l'escola 'borrellana' desapareixerien.

Manel Camps Bosser

15È CONCURS DE RATAFIA

El que va començar prenent ser una activitat lúdica insòlita, s'ha convertit en la base d'un producte específic del barri

La ratafia és un licor alcohòlic aromatitzat que es crea amb la macedrà de certes fruites i herbes silvestres d'una forma, normalment, molt domèstica i personal des de fa uns quants segles a Catalunya. Tot i que també es fabrica de forma industrial, és tradicional que persones aficionades al tema, que tenen potser una antiga i detallada recepta de què i de quan cal conrear per produir la beguda, ho facin un cop a l'any, i pràcticament per al consum particular de la família, tot i que es queda molt bé si s'ofereix als convidats una copeta d'aquest licor fet a casa.

Per obtenir-ne, només cal la voluntat pertinent i, si no es té l'esmentada recepta, l'ajuda d'algú que hi entengui i que ho expliqui. És una tradició popular que no se sol amagar com la dels bolets, per exemple.

Amb aquesta intenció, amb una freqüència ininterrompuda els darrers 15 anys, l'Associació Veïnal de la Creu Alta ha aportat al barri aquesta opció creativa, que és més

o menys popular en segons quines contrades, però que no és tan habitual en la nostra comarca. És una d'aquelles tasques bucòliques que, amb d'altres denominacions, sí que es pot trobar a molts altres llocs del món, però molt poc a les àrees metropolitanes.

Per animar al veïnat a provar-ho, es va organitzar un concurs popular, similar al que també es fa en algun altre lloc, amb premis patrocinats des del món de la viticultura, en el que la producció individual de qui s'hi vulgui presentar és comparada amb les altres aportades al certamen i, amb això, s'atorguen els esmentats premis a les dues o tres més encertades i ben fetes, a criteri d'un jurat format per sommeliers i persones enteses en aquests productes.

Durant aquests quinze anys, cada any hi ha hagut una certa participació animada, en la que diverses persones hi van insistint amb la idea de guanyar el concurs algun any o altre. Paral·lelament, si així es demana, s'informa de com, quan, amb què i

de quina manera es pot "fer ratafia", facilitant, a qui s'atreveixi, l'accés al concurs i la garantia no només d'haver-ho fet bé sinó, potser, d'haver-ho fet millor que les altres opcions presentades. Amb el corresponent premi aleshores.

Se'n fa ja difusió a cada Festa Major, presentant i convocant cada concurs en un dels actes de la seva programació. Des d'aquest moment ja es facilita la informació i ajuda que se sol·liciti.

Com que l'autèntica dificultat està en saber on obtenir els fruits i les herbes a emprar – deixant de banda que també es poden adquirir en establiments especialitzats que, per cert, cada vegada en queden menys – també s'organitza, si encara, una sortida al rodal del barri (per garantir l'autenticitat com a producte "local") per recollir els productes necessaris en el seu moment més idoni. Entre les acabades de sortir i les que ja estan a punt de desaparèixer, això és, per a la majoria d'herbes a col·lectar, durant el solstici d'estiu, que els

dies són més llargs; si la colla s'hi apunta, la tarda del dia de Sant Joan és la jornada en la que es troben gairebé totes les que es poden utilitzar o, si més no, les que es fan servir a la Creu Alta.

Aquesta cerimònia – presentació i convocatòria en la Festa Major, recollida la tarda de Sant Joan, presentació de candidatures al concurs i jornada de deliberació i lliurament de premis (inclosa aquesta, des del primer cop, al programa de l'Aplec de Jonqueres) – ja fa 15 anys que l'Associació Veïnal de la Creu Alta la va organitzant. Després de tant de temps ja podem dir que uns quants tallarets i tallaretes poden gaudir d'una ratafia que se'n pot dir 'pròpia de la Creu Alta'.

Vols tu també tenir la teva ratafia? Vols provar de fer-la tu mateix o mateixa? Vols saber com i amb què es fa a la Creu Alta? Vols anar a buscar les fruites i les herbes amb la colla de cada any i portar-ho després al concurs? Doncs presenta't a la parada de l'Associació en la propera Festa Major, a ser possible el dia i a l'hora previstos en el programa on s'anuncia que es torna a convocar el Concurs de Ratafia de la Creu Alta.

Àngel Moya

UN COL·LECCIONISTA DE TOT

Més que un col·leccionista dirigit a un objectiu concret, en Jesús Bueno és una persona que troba valor a diverses tipologies d'objectes. La seva, és una recopilació d'elements que recull i que tenen un valor per si mateixos o que, pel contrari, en poden tenir a partir d'algun tipus d'intervenció, o bé degut al pas del temps. Qui decideix que alguna cosa és digna de ser rescatada en el temps? Doncs la raó, conjugada amb el sentir de la persona que ho guarda. En aquesta mostra, aquest custodiador de coses hi participa mostrant una petita part dels seus cartells.

En aquests casos, en què les persones col·leccionistes comparteixen amb la comunitat allò que han atresorat, hi ha una part d'exhibició d'allò recopilat, però també un desig de mostrar subtilment tot allò que representen els objectes per qui els mostra i per qui els observa. Es produeix, així, una comunió difícil de trobar si no és en aquest exposar presencial. Un

punt de trobada on coincideixen, a més, les mirades personals i intransferibles de tothom qui en gaudeix i, d'aquesta manera, s'acaba convertint en un fenomen diferent al proposat en el punt de partida. En qualsevol cas, més ric perquè inclou la perspectiva de tothom qui hi assisteix i ho observa.

Què s'hi trobarà?

Els cartells que es poden veure han estat recopilats al llarg del temps seguint diversos criteris i, per tant, la tria és variada. Sempre tenen com a característica principal que han atret l'atenció del col·leccionista. En ocasions, l'element que l'ha seduït és la imatge en si mateixa – la seva estètica, la seva bellesa, la seva combinació cromàtica... - i, d'altres vegades, el que ha motivat el fet de rescatar l'objecte té més a veure amb un aspecte emocional vinculat al significat, gairebé sempre personal, que té el que hi apareix, el lloc on s'ha aconseguit o allò que representa en l'univers

propi i sovint intransferible de la persona. En aquest cas, en concret, qui hi ha al darrere poques vegades busca un valor consensuat amb el potencial públic que podria valorar l'objecte. No hi ha, en definitiva, una cerca implícita de reconeixement.

Per a un col·leccionista és important disposar d'espai on emmagatzemar el material i de temps per conservar adequadament allò que acumula. Quan s'opta per mostrar d'alguna manera el conjunt d'objectes que es tenen – en aquest cas, cartells – cal comptar amb un mínim d'estructura, ordre i criteri per tal de poder recuperar allò precís que es vol oferir al públic en cada moment. És en aquesta situació quan es fa patent la importància de l'organització.

El caràcter col·leccionista

Un dels trets significatius de les persones que col·leccionen és l'afany per conèixer d'altres persones que també opten per aquesta pràctica i així poder parlar-ne i intercanviar, i, d'aquesta forma, incrementar i enriquir la recopilació pròpia. També és una forma d'aprendre d'altres maneres de fer, d'apropar-se a aquesta afició, d'entendre l'anhel per tenir... De saber-ne, en definitiva, més al respecte.

Montse Bueno

FOTOS DENUNCIA

Coses que no ens agraden en el barri

Bar del Velòdrom - "Bargonya". Aquest seria un bon titular per descriure la gestió que ha fet l'Ajuntament de Sabadell amb la concessió d'aquest pol de trobada del barri.

Des d'abans de la pandèmia que està tancat esperant licitar-lo. Més de sis anys d'una mala gestió que han portat al deteriorament de les seves instal·lacions interiors (neveres, cuines, etc.) i a la necessitat de fer un dispendi innecessari per reparar-les. Sort que paga el contribuent...

Obres a la plaça - Si bé no estem d'acord amb les reclamacions de El Tallaret respecte a la modificació del parc infantil de la plaça de la Creu Alta, sí que coincidim en el fet que la planificació ha estat totalment improcedent, per dir-ho d'una manera suau.

No és normal que les dues darreres vegades que es fan obres a la plaça, aquestes sempre impliquin les dates de la nostra Festa Major. I ja no volem parlar d'altres coincidències anteriors, com Medievàlia o l'Observa, com a exemples.

Pintades - No volem deixar de ser un barri reivindicatiu, però també ens agrada tenir un barri endreçat i curiós. Des de fa uns mesos van apareixent pintades "reivindicatives" amb un missatge genèric, que no sabem ben bé a qui van dirigides.

Antiques Escoles de la Creu Alta - Aquest és el lamentable estat en què es troba la façana de les antigues escoles de la Creu Alta. Esperarà l'Ajuntament de Sabadell fins que caigui a miques per després actuar i que ens costi més diners? La resposta en el següent DIARI, el 2027.

Escola Creu Alta - És una llàstima, però hi ha reivindicacions que s'allarguen en els anys, com pot ser aquesta de donar una solució amb una vorera més segura a la sortida dels alumnes de l'escola Creu Alta. Senyors i senyores, que els murs de protecció es van posar durant la pandèmia i d'axó ja fa 6 anys!. L'administració és lenta, segons els nostres representants, però, perquè s'han presentat si no és per solucionar els problemes?

Carrer Major - Que ningú es pensi que ens oblidem dels temes: continuem volem un institut de secundària pel barri, continuem reivindicant un CAP per a Can Puiggener, continuem defensant una zona verda a l'antiga fàbrica Bros, al bosc de Jonqueres, i no defallirem per continuar demanant millores pel barri, com, per exemple, solucionar el pas de vehicles entre les taules de les terrasses dels bars i els habitatges del principi del carrer Major (ara de vianants). Consistori, tant costa posar un element (jardineria) de seguretat?

PLA LOCAL D'HABITATGE DE SABADELL 2025-2030

El negre futur de l'habitatge
al nostre entorn

Actualment està en fase d'aprovació un nou pla local per al futur habitatge a Sabadell

Aquest nou PLH substituirà al que teòricament està vigent fins ara i que servirà per saber què s'hauria de fer d'aquí a l'any 2030 segons els experts en la matèria que l'han redactat.

Partint de la base que estem parlant des de fa temps d'una alarmanant manca d'habitatge, en general però sobretot de tipus social, és a dir, que sigui accessible al menys a la població mitja de la ciutat, el què cal fer sembla evident que és augmentar la construcció de nous habitatges, prioritzant entre ells els que es puguin arribar a vendre per viure-hi, no pas per especular. Però si observem com estan les circumstàncies al respecte, això no és tan senzill en realitat.

La mateixa proposta de futur en procés d'assumpció ja indica que la dinàmica i estructura demogràfica residencial, la dinàmica de les llars, l'estimació de població futura de la ciutat, la capacitat econòmica de la ciutadania, les possibilitats d'accés i pagament del cost de l'habitatge i l'estimació de necessitats reals, no reflecteixen que el futur d'aquest tema asseguri una planificació tant fàcil i senzilla com des de fora d'un estudi realista pugui semblar.

El nou text, de quasi 300 pàgines que podeu consultar íntegrament a la web municipal, aporta una anàlisi del parc d'habitatges actual, de com està al nostre país el mercat de l'habitatge, de quins recursos hi ha autènticament a la nostra ciutat i de quina política caldrà aplicar segons el parer dels autors de l'estudi. Llegint-ho i avaluant-lo, es veu com el que faria falta i el que pot ser entren en diverses contradiccions.

La finalitat del nou pla és presentar una diagnosi i fer algunes propostes, tan d'estratègia com d'actuació, arribant a un "pla d'execució" que pretén donar resposta a les necessitats suposades que es descriuen en la part de presentació d'aquest nou pla.

La conclusió a la que es pot arribar, com més voltes se li faci, no és gens encoratjadora.

Deixant de banda que aquest futur necessitarà una determinada gestió concreta, un seguiment que està per veure si tindrà en compte la participació ciutadana i una avaluació final que no hauria de ser com l'actual, que bàsicament indica el què "s'hauria d'haver fet" fins ara i que no s'ha fet, la primera cosa que implica dubtes d'objectivitat és quina administració ha d'emprendre l'esmentada gestió i les realitzacions pertinents, doncs el tema queda diluït entre la local, la nacional i la estatal.

Després, està per veure cada una d'elles què pot fer en realitat, sense fer volar coloms, i què està disposada a fer de la part que pugui fer.

Apart d'això, les dades tècniques i aritmètiques són desoladores. Cal sòl per edificar, sobretot públic, i sembla que no n'hi ha a Sabadell o en queda ben poc, segons l'estudi. Cal inversió pública per a què l'habitatge social sigui una realitat accessible i fa anys que això només veu que retallades, en aquest aspecte i en molts d'altres. Cal gestió social i seguiment efectiu de les necessitats més urgents, però fa anys que la població en general, i el jovent en particular, cerca un habitatge i s'apunta a llistes d'espera inassolibles: en falten centenars i, en terminis de molts anys, es construeixen poques dotzenes. Fa falta que hi hagi una legislació que faci respectar el dret humà a tenir un habitatge digne, però el que fa la que tenim és afavorir als especuladors que poden comprar als elevadíssims preus actuals no per viure-hi sinó per provocar que aquests preus es mantinguin als núvols. En definitiva, es necessiten nous habitatges – sense parlar dels existents que estan buits no sempre justificadament – que s'ofereixin a preus comercials, cosa que vol dir en primer lloc sobre sòl accessible i a poder ser públic, i amb costos raonables i no aprofitant un descontrol de preus de matèries primes i de construcció, i que la població en general pugui efectiva-

ment adquirir, és a dir, que no s'hagi de dedicar, que ja és molt, més d'un 30 % dels ingressos d'una família en aquesta partida de les seves despeses.

Res d'això està passant i res es garanteix amb un nou pla com aquest d'ara, que diu, més o menys, el què faria falta canviar però que, mirant només les dades que ens aporta, ja es veu que, si més no a nivell local, el tema no té traces de variar gaire. O gens.

I parlem de l'habitatge de compra. Podem fer tot un altre article, amb un to potser pitjor, si hi afegim el tema del lloguer d'habitatges. Aquí sí que l'especulació i l'abús ja desborden les dèbils lleis que tenim i fins i tot les que s'apunten com a solucions utòpiques.

S'ha deixat fer malbé la qüestió en els darrers anys i, posant que hi hagi una autèntica intenció de revertir-ho, faran falta alguns altres anys més per aconseguir-ho. Mentre, ens passa per davant dels ulls el sensellarisme i ens sembla que, tal com estan les coses, "és normal".

Els més optimistes, innocents, diuen que cal esperar un d'aquells miracles que passen cada quatre anys...

Jordi Torquet

LA FAMÍLIA DEL BAR CAL PARE REP EL PREMI TALLARET D'HONOR COL·LECTIU

EN RECONeixEMENT A TOTA UNA TRAJECTÒRIA DE COMPROMÍS
I ARRELAMENT AL BARRI DE LA CREU ALTA

Hi ha punts de trobada que, amb els anys, acaben formant part del paisatge sentimental d'un barri. El bar Cal Pare és un d'aquests noms units a la memòria de la Creu Alta, a la vida compartida i a moltes generacions de veïns.

En aquesta entrevista, la família repassa els orígens, els records i el vincle profund que s'ha teixit al llarg del temps amb el barri i la seva gent. Tot seguit, ens endinsem en aquest recorregut a través del testimoni de la Trini, que ens explica en primera persona aquesta història familiar.

Tres generacions del bar Cal Pare, d'esquerra a dreta: Pere Villorvina Quimizo, Dolors Esteve Franch, Josep Aguilar Sas, Trini Villorvina Esteve, i Josep i M. Dolors Aguilar Villorvina.

Per situar-nos en els orígens, quan es va inaugurar el bar i qui el va fundar?

Va ser l'any 1895 quan van obrir el bar la Dolores Pujol Vila, filla de Rubí, i l'Emili Figueras Vilanova, nascut a Tarragona. Posteriorment, ella va quedar vídua i es va casar amb en Miquel Esteve Estadella, germà del meu avi. Van viure junts fins a la mort d'ella. Aleshores, el meu avi, Carles Esteve Estadella, i la meva àvia, Trinitat Franch Alberich, es van fer càrrec del bar juntament amb la meva mare, Dolors Esteve Franch, i el meu pare, Pere Villorvina Quimiso.

Quan els meus avis van morir, el negoci va passar a mans de la mare. Ella va morir l'any 2004 i, a partir d'aleshores, vaig continuar amb la feina, ja que des de ben jove ja col·laborava amb les tasques pròpies del bar. De fet, jo ja hi vaig néixer i hi he passat tota la vida: ja fa 72 anys que hi soc.

El bar Cal Pare ocupa un lloc molt especial en la memòria de la Creu Alta. D'on ve aquest nom i quin paper ha tingut dins la vida del barri... i quin diríeu que té avui dia?

El nom ve donat pel fet que ni el primer matrimoni ni el segon no van tenir fills, i aleshores la gent li deia "el pare", com si fos el pare de tothom. Així va començar a dir-se "anem a casa del Pare". Inicialment, el local es deia Dolores, però amb el temps li va quedar el bar "Cal Pare".

El barri continua sent el mateix, ja que no ens hem mogut d'aquí, però les diferències entre abans i ara són substancials. Antigament, venia gent molt treballadora, gent de cada dia, que portava l'entrepà o la carmanyola, que nosaltres mateixos escalfàvem, i demanaven una beguda o un cafè. Per exemple, venien els treballadors de Cal Mota de Castellar i companyia, que fabricaven telers; venien cada dia i començaven a treballar a les sis del matí, mentre que nosaltres obríem a les cinc.

Actualment, l'horari ha canviat i obrim a dos quarts de set del matí. També s'ha transformat el tipus de clientela: ara molts venen a fer esmorzars de forquilla — truites, callos, botifarra, entre d'altres — o bé a dinar. D'altra banda, encara hi ha qui porta l'entrepà, tot i que és una pràctica cada vegada més minoritària.

Façana del bar Cal Pare, on hi havia la Societat d'Ocellaires de la Creu Alta. Foto de principis del segle XX, 1900 i escaig

Avui dia, la gent ve, esmorza o dina i marxa. Tot i així, hi ha persones que venen diàriament, gairebé com si fossin a casa. En general, però, ja no s'hi passen tantes hores com abans, encara que algunes colles continuen trobant-s'hi i poden allargar la sobretaula durant dues o tres hores.

Compaginar durant tants anys la feina amb la vida familiar no deu haver estat fàcil. Com ho heu viscut i què ha suposat aquest equilibri en el dia a dia?

Sempre hem treballat junts en l'àmbit familiar: l'avi i l'àvia, el pare i la mare, el meu marit i jo i, actualment, el meu fill Josep. No és fàcil treballar amb la família, però cal dir que nosaltres ho hem portat bé i així ho continuem fent.

Què ha suposat, en l'àmbit humà, sostenir durant tants anys un espai tan vinculat a la vida quotidiana de tanta gent?

He conegut una gran diversitat de gent. Sovint em trobo amb persones que em diuen: "No te'n recordes, de mi? Fa uns 25 anys que venia cada dia a esmorzar." Pel gran nombre de persones que han passat per aquí em resulta difícil recordar aquells que freqüentaven el nostre bar.

També cal dir que actualment encara tenim clients que continuen venint des de fa molts anys; concretament, n'hi ha un que fa 40 anys que ve i que em recorda de quan jo encara era una noia jove.

Pel bar Cal Pare també hi han passat col·lectius, penyes i hi ha hagut ambients ben diversos: ciclistes, aficionats als ocells, gent del joc, veïns de tota la vida, famílies i amistos del barri. Què ha significat per a vosaltres ser punt de trobada de tantes realitats diferents?

Hem acollit una gran diversitat de gent al llarg dels anys. Des de la fundació d'una penya de futbol de la Creu Alta, amb molts seguidors, fins a les trobades d'aficionats al ciclisme de la Unió Ciclista de Sabadell — que encara avui existeix —, que organitzaven curses i campionats i tenien el nostre bar com a punt de sortida i arribada. També hi passaven colles d'ocellaires, pintors artistes i altres grups ben diversos.

Va haver-hi, a més, una etapa amb molta afició al joc: l'avi tenia un menjador habilitat per jugar a cartes, on s'apostaven diners, tot i que era una pràctica prohibida i il·legal en aquell moment.

Un dia s'hi va presentar la policia i va detenir tots els qui jugaven, i els van tancar al pati de la Casa de Caritat perquè la gent que passava els pogués veure. L'àvia, arran d'un episodi en què un dels presents es jugava la casa, es va enfadar molt i va decidir posar fi al joc.

Tot plegat va fer que el bar esdevingués un veritable punt de trobada del barri, un espai on coincidien persones i interessos molt diferents, però amb ganes de compartir estona i vida en comú.

Sovint hi ha llocs on la gent no només hi va, sinó que també hi torna perquè s'hi sent bé. Què creieu que fa del bar Cal Pare un espai tan proper i tan estimat?

És, sobretot, el caliu de la gent i la sensació de sentir-se com a casa, una manera de fer que fa que moltes persones hi tornin una vegada i una altra.

Més enllà dels grans records, hi ha petits detalls que acostumen a quedar gravats: una olor, una hora del dia, una escena repetida. Quines imatges us venen al cap quan penseu en l'essència del bar Cal Pare?

Recordo quan el pare i la mare van comprar el primer televisor en blanc i negre, quan gairebé ningú en tenia, els dissabtes i diumenges a la tarda venien famílies a veure la televisió i, sobretot, quan hi havia futbol, el bar s'omplia de gom a gom.

Quan mireu enrere, què és el que més us emociona de tot el camí viscut?

Moltes coses: les colles d'amics i les famílies que han passat de generació en generació. Primer venien els avis; després, els pares, els fills i, finalment, els nets. Per a nosaltres és una gran satisfacció, gairebé un reconeixement que s'hi troben bé.

I si mireu endavant, quines són les vostres expectatives de futur?

Actualment, el meu fill Josep por-

ta el bar, juntament amb tres noies més que hi treballen: la Sira, l'Eva i la Dèvora. Tots plegats ho fan amb molt entusiasme i amb ganes de donar continuïtat al projecte familiar.

Ens fa especial il·lusió veure com es manté viu l'esperit de sempre, amb el mateix tracte proper i la voluntat que tothom s'hi senti com a casa.

El Tallaret d'Honor és una mostra clara de l'estima del barri. Com vau rebre la notícia d'aquest reconeixement?

La vam rebre amb molta il·lusió i, sobretot, amb molt d'agraïment. Per a nosaltres és un reconeixement que ve del barri i de tota la gent que ens ha fet confiança al llarg dels anys. Agraïm moltíssim aquesta distinció.

Què us agradaria que les noves generacions entenguessin o recordessin quan sentin a parlar del bar Cal Pare?

Que recordin que Cal Pare no ha estat només un bar, sinó un lloc on s'ha fet vida, on s'han compartit moments i on han passat generacions, sempre amb un tracte proper que ha fet sentir tothom com a casa.

I si haguéssiu d'adreçar unes paraules a totes les persones que han format part d'aquesta història, què els voldríeu dir?

Estem molt contents i agraïts a totes les persones que han vingut a casa nostra al llarg dels anys i amb qui hem tingut la sort de compartir tants moments. Per a nosaltres, ha estat un privilegi gaudir de la seva amistat i de la confiança que ens han demostrat.

Gràcies per obrir-nos les portes de la vostra memòria i per compartir, a través de les vostres paraules, tot el que ha significat el bar Cal Pare i tot el que encara avui continua representant per al barri i per a tantes persones. Ha estat una experiència molt enriquidora i un gran plaer. Us ho agraïm sincerament.

Carme Vilà

Josep Aguilar Villorvina i Trini Villarvina Esteve, són les dues generacions que avui dia estan al capdavant del bar Cal Pare.

TALLARET D'HONOR 2026

Atorgat enguany, a títol individual,
a Marià Brunet i Mauri

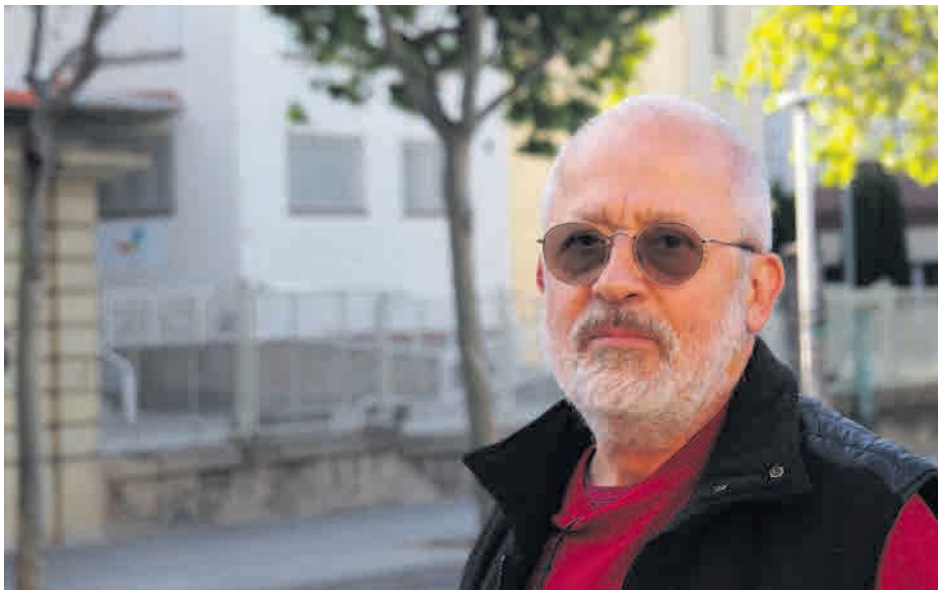
L'Alcalde Toni Farrés conversant amb Marià Brunet en motiu del pregó de Festa Major de 1988 (aprox) en que va fer el paper d'alcalde de la Creu Alta.

Per a la majoria dels tallarets i tallaretes potser no caldria explicar qui és el Tallaret d'Honor d'aquest any, però l'atorgament d'aquesta distinció el fa mereixedor d'un article de presentació i difusió, perquè és important que se sàpiga per què rep aquest reconeixement.

En Marià Brunet i Mauri va néixer a la Creu Alta i va viure

molts anys al costat de l'antic Cervantes, on va passar la infància veient pel·lícules entre bastidors i seguint de prop el Handbol Creu Alta, que hi va tenir la seu durant molts anys, i d'on ell recorda aquells Bru, Cano, Torrecillas, Torruella i més, quan jugaven a primera divisió.

Va estudiar als Maristes i al Fe-

Marià Brunet tot i ja estar retirat professionalment encara col·labora amb la Festa Major.

rran Casablanques, perquè a la Creu Alta encara no hi havia cap institut, i va assolir la professionalitat d'instal·lador elèctric, ofici per el que se'l coneix majoritàriament.

Arran d'això, ha participat molts anys a la Festa Major de la Creu Alta – també amb els primers correfocs – i ha estat el responsable, els últims 7 o 8 anys, del correcte muntatge, de l'escurpulosos connexió i de la documentació formal per a la connexió elèctrica que cal instal·lar cada any a la plaça per a les diferents activitats que s'hi fan a l'escenari, i per a les barres i parades que complementen la programació en l'espai principal de la Festa Major. Per a què el programa es desenvolupi tal com està previst és necessari que hi hagi cura de molts detalls en cada cas i alguns, com que un micròfon funcioni o una cervesa estigui freda, no es nota el què ha calgut fer per a què així sigui, i molt menys qui ho ha procurat, amb l'experiència i l'enginy que convingui: en Marià ha estat una d'aquestes persones que col·laboren amb l'organització sense que quasi es noti, encara que, si faltés, i tant que ens adonaríem! La seva aportació, mentre no deixava de ser professional, ha estat discreta però imprescindible.

Pel que fa a coses del corrent elèctric, doncs, les nostres activitats han comptat, afortunadament, amb una direcció impecable, incloent darrerament el mateix tema, amb les darreres normatives, pel que fa al nou local social de l'Associació Veïnal, on també ha convingut la seva intervenció.

Actualment ho ha deixat perquè diu que li correspon una merescuda jubilació, però ens anuncia orgullós que ja ha trobat un relleu per a aquestes tasques, que impliquen un compromís personalitzat, més enllà del de l'organització general, en vistes a que es facin totes les connexions correctament i no a l'estil

d'altres temps, endollades als fanals.

De tallaret com cal ho ha estat tota la vida i està cofoi que la Creu Alta sigui coneguda arreu, encara que sigui com a un estadi de futbol, més que com a barri. Però ja fa anys que exerceix de tallaret: en el seu moment, ell va ser "l'alcalde del barri", per nomenament popular, allà pels inicis de l'actual democràcia: va ser qui va gestionar, amb el nou batlle Toni Farrés (el primer Tallaret d'Honor), l'actualització de la informació corresponent davant les noves autoritats del què era, i què és, la Creu Alta per a Sabadell. És des d'aleshores que algú, sovint, els hi ho va "recordant"...

També ha fet de pregoner a la Festa Major i de Rei Mag per les festes de Nadal; a l'hora de donar un cop de mà sempre ha estat a punt. Una cosa que destaca de la seva col·laboració amb l'Associació Veïnal és la recerca de solucions al tap que al senyal de televisió fa l'edifici de El Corte Inglés a gran part del casc antic del barri, on actualment viu, al carrer Major. Amb la seva expertesa s'hi ha trobat una bona solució.

Un missatge que vol transmetre al veïnat, ara que serà més popular, és que, com a persones que estan a la Creu Alta, cal implicar-se amb allò que tingui a veure amb el barri, participant en cercar solucions on calgui com a afer propi i amb un sentiment com de poble, que a la Creu Alta hi escau, i que hauria de tenir tot tallaret o tallareta. A tot el veïnat li planteja que no és només integrar-s'hi, que també, sinó tenir clar què ens interessa col·lectivament i què significa ser tallaret. Ell ho ha estat tota la vida.

Enhorabona, doncs, pel nomenament perquè és evident que s'ho mereix ja que, com es pot veure en el seu historial, ell efectivament n'és, de tallaret, i a consciència.

Jordi Torguet

Màgrada La Festa Major La Creu Alta 2026

22, 23 i 24 de maig

La Creu Alta

Associació Veïnal

Amb el suport de:

Ajuntament
de Sabadell

Patrimoni
festiu
de Catalunya

Disseny gràfic: Josep Ubia

DEL 4 AL 22 DE MAIG

12è CONCURS DEL DÉU "LLAMP" I EL DÉU "TRO"

Per Instagram
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons
Bases: codi QR a la pàg.30

DEL 11 AL 24 DE MAIG

GIMCANA TALLARETA

Pel barri
Coorganitza: Casal Popular El Tallaret
Bases: codi QR a la pàg.30

DEL 16 AL 30 DE MAIG

EXPOSICIÓ 13è CONCURS INFANTIL DE DISSENY DE PUNTS DE LLIBRE

Lloc: Biblioteca "Els Safareigs"
Organitza: AVLCA

DEL 16 MAIG AL 30 SETEMB.

12a EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA "GENT DEL BARRI"

Lloc: Centre Cívic: tanca del pati
Organitza: AVLCA

DEL 18 AL 23 DE MAIG

RUAC! VINE A FER LA GRANOTA

Lloc: Biblioteca "Els Safareigs"
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

DEL 18 AL 24 DE MAIG

EXPOSICIÓ "PROPOSTA RENATURALITZACIÓ DEL RIU RIPOLL" **NOU**

Lloc: sala relacional El Velòdrom
Coorganitza: Plataforma Salven el Ripoll i l'ADENC

DEL 21 AL 24 DE MAIG

FIRA D'ATRACCIONS

Lloc: carrer de Pi i Margall
Organitza: AVLCA

DEL 22 AL 24 DE MAIG

JOC DE L'ASSASSÍ DEL ROTLLO

Lloc: el barri
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons
Bases: codi QR a la pàg.30

DEL 23 AL 24 DE MAIG

12a FIRA D'ARTESANIA DE LA CREU ALTA

Lloc: Avinguda/Sant Isidre-Montseny
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

DIMARTS 19 DE MAIG

08:00 SORTIDA DEL GRUP MOU-TE AL CASTELL DE FIGUERES

Lloc: castell de Figueres
Organitza: AVLCA

DIMECRES 20 DE MAIG

18:00 XERRADA DR. MIQUEL AGUILAR: LA MEMÒRIA UN GRAN TRESOR **NOU**

Lloc: C. Cívic: Auditori Nicasi Pibernat
Organitza: AVLCA

DIJOUS 21 DE MAIG

20:00 CERCAVILA NOCTURNA DELS GEGANTS

Inici plaça Tallarets - Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Gegants de la Creu Alta
Itinerari 01: codi QR a la pàg. 31

Puntua pel Concurs de Llamps i Trons

NOU

Nou acte

DESTACAT

18:00 GRUP TEATRAL 'ELS CREUALTENCS': LA NEBODA DE L'ONCLE
Lloc: C. Cívic: Auditori Nicasi Pibernat
Organitza: AVLCA

19:00 TORNEIG MÀGIC **NOU**
Lloc: Casal Popular El Tallaret
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

19:00 TARDA DE JOCS DE TAULA
Lloc: Casal Popular el Tallaret
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

20:00 CONCERT EN ACÚSTIC: GATEFOLD-ANK1ms-FLECAIRES
Lloc: pati Nord de Cal Balsach
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

21:45 PREGÓ DE LLAMPS I TRONS
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

22:00 PROVA SORPRESA I JOCS DE GEGANTS
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Colla gegantera de la Creu Alta

ORGANITZA: L'ASSOCIACIÓ VEÏNAL DE LA CREU ALTA

DIVENDRES 22 DE MAIG

18:00 LLIURAMENT DE PREMIS 13è CONCURS INFANTIL DE DISSENY PUNTS DE LLIBRE
Lloc: Biblioteca "Els Safareigs"
Organitza: AVLCA

18:30 CORAL GATZARA
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Organitza: AVLCA

19:30 CORAL ELS NOTES
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Organitza: AVLCA

20:00 PREGÓ DE FESTA MAJOR MARC LORENZO I NÚRIA OLLÉ
Lloc: plaça de la Creu Alta

Organitza: AVLCA

20:15 PROCLAMACIÓ DELS TALLARETS D'HONOR MARIÀ BRUNET I CAL PARE
Lloc: plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

20:45 EMBARRA'T DELS BANYETES, AMB TABALS
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Diablers de la Creu Alta

21:00 CORREBARS AMB ELS TABALERS DE LA CREU ALTA
Lloc: Inici i Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons
Itinerari 02: codi QR a la pàg. 31

21:30 SOPAR DE FESTA MAJOR RESERVA
Lloc: plaça de Lluís Subirana
Organitza: AVLCA (amb tiquets)
Reserves: codi QR a la pàg.31

23:00 CONCERT DEL SOPAR POPULAR: THE BANDIMORES
Lloc: plaça de Lluís Subirana
Organitza: AVLCA

23:30 MÚSICA DE FESTA MAJOR: SANTA SALUT
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

23:45 BALL DE LA VÍBRIA
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Diablers de la Creu Alta

23:59 BÀSQUET NOCTURN
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

01:00 MÚSICA DE FESTA MAJOR: PD XANKLETEK
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

PROGRAMA de la FESTA MAJOR de LA CREU ALTA

DISSABTE 23 DE MAIG

8:00
6è CONCURS DE PINTURA RÀPIDA
Lloc: pati Nord de Cal Balsach
Organitza: AVLCA
Bases: codi QR a la pàg.30

08:00
TROBADA d'URBAN SKETCHERS
Lloc: pati Nord de Cal Balsach
Organitza: AVLCA

09:00
TORNEIG DE FUTBET DE FESTA MAJOR
Lloc: pavelló de Cal Balsach
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

09:00
ZUMBA **NOU**
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

10:00
FESTIBOOK
Lloc: Carrer de Lluís Carreras
Coorganitza: Asociación Entre Libros y Letras

10:00
JORNADA DE PORTES OBERTES TENNIS TAULA
Lloc: Club Falcons
Coorganitza: Club Falcons

10:00
CONCURS DE PUZLES **NOU**
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

10:00
CUINAR AMB ENERGIA SOLAR
Lloc: plaça de la Creu Alta
Coorganitza: UES-Secció Natura

10:00
GIMCANA FOTOGRÀFICA **NOU**
Lloc: Inici plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Clic & Art

10:30
REIKI PAUSA ANTI-ESTRÈS **NOU**
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Organitza: AVLCA

11:00
TORRES CANYERES **NOU**
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: l'Obrador

11:00
CORAL TALIA
Lloc: C.Cívic: Auditori Nicasi Pibernat

Organitza: AVLCA
11:00
CIRC EN FAMÍLIA
Lloc: L'Estruch
Coorganitza: L'Estruch fàbrica de creació

11:00
BASTONERS I BASTONERES ESCOLA VEDRUNA CARME **NOU**
Lloc: plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

12:00
CONCURS D'ARROSSOS I VERMUT AMB DJ **NOU**
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Casal Popular El Tallaret

12:00
CORALS ESTRELLA DAURADA I VIOLES
Lloc: C.Cívic: Auditori Nicasi Pibernat
Organitza: AVLCA

12:00
AVUICANTEM SABADELL
Lloc: Mercat de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

12:00
PERFORMANCE CASAMENT DE LA VEDET CREUALTENCA MATY MONT **NOU**
Inici carrer St. Isidre i Final plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA
Itinerari 03: codi QR a la pàg.31

12:00
CORRETAPES **NOU**
Inici i Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons
Itinerari 04: codi QR a la pàg.31

13:00
VERMUT CASAMENT MATY MON **NOU**
Lloc: Pati nord de Cal Balsach
Organitza: AVLCA (amb tiquets)

13:00
LLANÇAMENT DE PINYOLS D'OLIVA **NOU**
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

16:00
EXHIBICIÓ DE BALL FIT DANCE **NOU**
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Organitza: AVLCA

16:30
JORNADA DE PORTES OBERTES I VOL IN-DOR
Lloc: Pavelló de Cal Balsach
Coorganitza: Agrupació Modelistes Aeronavals

16:30
TARDA D'ESPLAIS
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

16:30
EXPOSICIÓ I LLUIRAMENT PREMIS 6è CONCURS DE PINTURA RÀPIDA
Lloc: Sala relacional El Velòdrom
Organitza: AVLCA

16:30
REIKI L'ART D'ESTAR EN EL MOMENT PRESENT **NOU**
Lloc: Plaça Lluís Subirana
Organitza: AVLCA

17:00
DANSA STILS
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

17:00
VISITA GUIADA A LA PARRÒQUIA
Lloc: Església de Sant Vicenç
Coorganitza: Parròquia Sant Vicenç

17:30
VI TORNEIG DE PARTIDES RÀPIDES D'ESCACS **NOU**
Lloc: Avinguda/El Casinet
Coorganitza: Escola escacs S.Coral Colon
Inscripcions: codi QR a la pàgina. 30

18:00
CORAL CANTS AL VENT **NOU**
Lloc: C.Cívic: Auditori Nicasi Pibernat
Organitza: AVLCA

18:00
V CAMPIONAT DE BOTIFARRA: FINAL
Lloc: Casal Popular El Tallaret
Coorganitza: Casal Popular El Tallaret

18:00
AUDICIÓ DE SARDANES: LA COBLA LA NOVA VALLÈS
Lloc: Plaça de Lluís Subirana
Organitza: AVLCA

18:00
BICICLETADA
Inici plaça de les Àvies i els Avis i final Avinguda Onze de Setembre
Organitza: AVLCA
Itinerari 05: codi QR a la pàg.31

18:30
XOCOLATADA INFANTIL (PARTICIPANTS A LA BICICLETADA)
Lloc: plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

19:00 **NOU**
GRUP DE TEATRE PETIT MON: PASSANT LA VIDA
Lloc: C.Cívic: Auditori Nicasi Pibernat
Organitza: AVLCA

20:00
DJ PINI (MÚSICA ELECTRÒNICA) **NOU**
Lloc: L'Estruch-Bar
Coorganitza: L'Estruch Bar

20:00
CORAL D'ÒMNIUM **NOU**
Lloc: Plaça de Lluís Subirana
Organitza: AVLCA

20:00
CORAL LA CARENA **NOU**
Lloc: Plaça de Lluís Subirana
Organitza: AVLCA

21:00
CORREFOC INFANTIL, AMB BANYETES, TABALS, LA VÍBRIA I GRALLES **NOU**
Inici i Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Diablers i Banyetes de la Creu Alta
Itinerari 06: codi QR a la pàg.31

21:30
TEATRE SANT VICENÇ: ARSÈNIC PER COMPASSIÓ **NOU**
Lloc: Teatre Sant Vicenç
Coorganitza: Centre Parroquial Sant Vicenç
Entrades: codi QR a la pàg. 31

22:00
OBSERVACIÓ DE LA LLUNA, DEMOSTRACIÓ ASTRONÒMICA
Lloc: Plaça de Lluís Subirana
Coorganitza: Agrupació Astronòmica Sabadell

22:00
MACROTABALADA DIABÒLICA
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Diablers i Banyetes de la Creu Alta

22:30
CORREFOC INFERNAL
Inici i Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Diablers i Banyetes de la Creu Alta
Itinerari 07: codi QR a la pàg.31

23:59
CONCERT: LA OREJA DE TIK-TOK
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

DIUMENGE 24 DE MAIG

09:00
18è TORNEIG D'HANDBOL
Lloc: Pavelló de Cal Balsach
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

09:00
III TORNEIG DE PETANCA DE FESTA MAJOR
Lloc: Plaça de les Àvies i els Avis
Organitza: AVLCA

09:30
ESMORZAR POPULAR
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA (amb tiquets)

09:30
CAMPIONAT DE DÓMINO PER PARELLES DE FESTA MAJOR
Lloc: Societat Coral Colon
Organitza: Societat Coral Colon
Inscripcions: codi QR a la pàg. 30

10:00
JOCS INFANTILS AMB EVA VALLBONA
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

10:00
DESPERTADA GENERAL A CÀRREC DELS TRABUCAIRES
Inici i Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Trabucaires
Itinerari 08: codi QR a la pàg.31

10:00
SIGNATURES DELS AUTORS BEC
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

11:00
14a RUTA HISTÒRICA-CULTURAL I GUIA TURÍSTICA
Inici i Final plaça de la Creu Alta

Organitza: AVLCA
Itinerari 09: codi QR a la pàg. 31

11:00
CONCERTS DE L'ESCOLA DE MÚSICA, AMB BOFARUTS I BUFASONS
Lloc: Avinguda/Casinet
Coorganitza: Fundació Escola Creu Alta

11:30
REPICADA DE CAMPANES: LASALUT, LAMONTSERRATILAVICENTA
Lloc: Església de Sant Vicenç
Organitza: Parròquia Sant Vicenç

11:30
PLANTADA DE GEGANTS I CAPGROSSOS
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Gegants de la Creu Alta

12:00
CORAL XIPXAP
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Coorganitza: Fundació Escola Creu Alta

12:00
CERCAVILA DE FESTA MAJOR
Inici i Final plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Gegants de la Creu Alta
Itinerari 10: codi QR a la pàg.31

12:00
VERMUT POPULAR DELS DIABLES
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Diables de la Creu Alta

12:00
PARADA I TAST DE RATAFIA
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Trabucaires

12:00
MISSA DE FESTA MAJOR

Lloc: Església de Sant Vicenç
Organitza: Parròquia Sant Vicenç

13:00
GRAN BALLADA DE GEGANTS
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Gegants de la Creu Alta

14:00
SOUND SYSTEM
Lloc: Plaça de Lluís Subirana
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

16:00
EXHIBICIÓ DE BALL LINE DANCE
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Organitza: AVLCA

17:30
36a CURSA DE CARRETONS I GINYS RODANTS AUTO-CONSTRUÏTS
Inici i Final carretera de Prats
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons
Bases: codi QR a la pàg.30
Itinerari 11: codi QR a la pàg.31

18:00
GRUP DE TEATRE PETIT MÓN: EL DRET A NO SER
Lloc: C.Cívic: Auditori Nicasi Pibernat
Organitza: AVLCA

18:00
TEATRE SANT VICENÇ: ARSÈNIC PER COMPASSIÓ
Lloc: Teatre Sant Vicenç
Coorganitza: Centre Parroquial Sant Vicenç
Entrades: codi QR a la pàg. 31

18:15
ACTE FINAL DE LA 21a COMPETICIÓ ENTRE "LLAMPS" I "TRONS"
Lloc: Plaça de la Creu Alta

Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

18:30
ESBART SABADELL DANSAIRE
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: Esbart Sabadell Dansaire

18:30
PROCLAMACIÓ DE L'ANY "LLAMP" O DE L'ANY "TRO"
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Coorganitza: C.J. de Llamps i Trons

19:00
DANSA ORIENTAL, AMB EL GRUP BALAWHARA
Lloc: Avinguda/H. Urpí
Organitza: AVLCA

20:00
BALLADA DE SWING
Lloc: Avinguda/Veritas
Coorganitza: Swincopats

20:00
BANDA MUNICIPAL DE SABADELL
Lloc: Avinguda/Casinet
Coorganitza: La Banda

21:30
HAVANERES: SONSBLAUS
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA

22:15
CREMAT
Lloc: Plaça de la Creu Alta
Organitza: AVLCA (amb tiquet)

23:00
FINAL DE FESTA
Lloc: Pati Nord de Cal Balsach
Coorganitza: Diables de la Creu Alta

BASES CONCURSOS

INSTAGRAM

GIMCANA T.

JOC ROTLLO

CARRETONS

INSCRIPCIONS

ESCACS

PINTURA RÀPIDA

DÒMINO

GIMCANA FOTO

ITINERARIS

CERCAVILA NIT

CORREBARS

MATY MONT

CORRETAPES

BICICLETADA

CORREFOC INFAN.

CORREFOC

TRABUCAIRES

RUTA HISTÒRICA

CERCAVILA

ENTRADES I RESERVES

SOPAR POPULAR

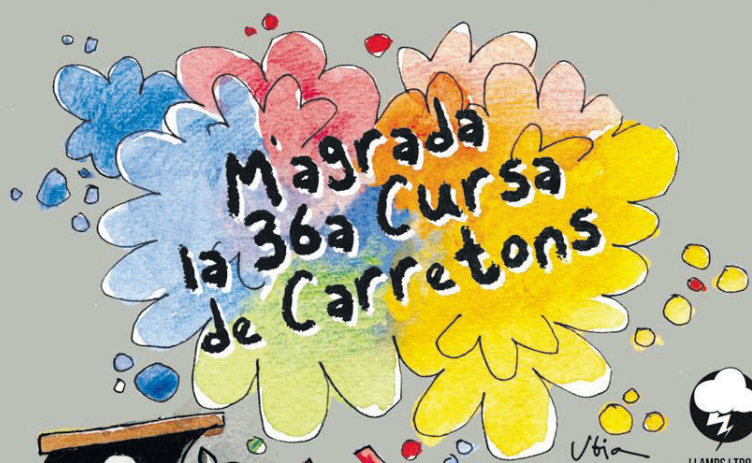
TEATRE S.V.

CARRETONS

36a cursa de carretons i ginyes rodants autoconstruïts

Festa Major de La Creu Alta 2026
Diumenge 24 de maig de 2026 a 2/4 de 6 de la tarda

TROBADA d'Urban Sketchers

Festa Major de la Creu Alta 2026

Patrimoni festiu de Catalunya

23 de maig de 2026

La Creu Alta Associació Veïnal

IGLOO by exes centre

Dr. Jaume Fontseré

espai d'art

FARMACIA Blanchart

Massatges
i
Reflexologia Podal

mònica

Tel 93 717 94 99 639 341 357 Jovellanos, 81

Clínica podològica

PODOLOGIA SABADELL

SERVEIS
Quiropodia
Podologia gent gran
Podologia peu diabètic
Podologia pediàtrica
Podologia esportiva
Estudi biomecànic
Plantilles personalitzades
Ortesis silicona

C/ Ramon Llull, 7,
08202 Sabadell
Tel: 93 717 94 99
podologia@sabadell.com
podologia@sabadell.com

MIL PUNTS

Roba interior
home, dona i nens

Merceria · Labors

Complements

Picañol 50 · Sabadell
Tel 93 723 41 54

TALLER DE TAPISSERIA

JOAN FERRER SELVA

Paco Mutlló, 53
08208 Sabadell
Telèfon 93 717 54 01
Mòbil 654 786 710
tapisseriaferrer@gmail.com
http://tapisseriaferrer.blogspot.com.es

CREALFA

REGALS D'EMPRESA

www.crealfa.com

Magda Soler

HOME-DONA PERRUQUERS

Ctra. de Prats, 170 * Tel. 93 717 19 10 * 08208 SABADELL

IGLOO
by exes centre

Compromesos amb la teva llar

exessabadellcentre.com
Via De Massagué 61 08201 Sabadell, Barcelona
937 155 980
iglooescentre

MECANICA DE L'AUTOMOBIL

TALLER DE REPARACIONS

Montseny, 12
08208 SABADELL

93 716 14 55

BonpreuEsclat

Viu la Festa Major amb nosaltres!

Esclat: c. Margenat, 42 Sabadell

També ens trobaràs a **5€** de descompte introduint el codi **C6XJWPKG**

bonpreuesclat.com

Promoció vàlida en compres online entregades fins al 30 de maig de 2026 per una compra superior a 50€. Descompte vàlid un cop per client. No acumulable amb altres vales de descompte.

FARMÀCIA TALLARET

DILLUNS A DIVENDRES
8:30h a 21:00h
DISSABTE
9:00h a 14:30h

Farmacèutica titular: Queralt Poch Marimón

Dermofarmàcia Homeopatia Nutrició
Parafarmacia 5PDs Veterinària

93 725 23 30
674 65 84 01

Av. Onze de Setembre, 61 • 08208 - Sabadell
farmaciatallaret@gmail.com

DE POBLE REBEL A BARRI REIVINDICATIU

L'Associació Veïnal de la Creu Alta celebra el seu 50è aniversari, una història que comença amb lluites constants pel dret a una ciutat digna i igualitària.

Per celebrar i reviuir aquests 50 anys, des del mes de gener fem els Tallers de Memòria Veïnal. Unes trobades amb persones que al llarg d'aquests anys, han format part o estat membres actius de la junta de l'Associació Veïnal de la Creu Alta.

Aquests tallers són la metodologia de treball del projecte Veu de Veïns, que havent recollit la memòria veïnal d'altres barris de Sabadell i Barcelona, ara treballa per reviuir un relat de l'experiència personal de l'entitat des de una visió particular, la d'aquells veïns i veïnes que, amb una empenta extraordinària, impulsaren el moviment veïnal al barri de la Creu Alta.

Un barri que abans era un poble pertanyent a la Parròquia de Jonqueres dins del desaparegut municipi de Sant Pere de Terrassa, segregat sota decret reial de l'11 de juliol de 1904, després de moltes disputes i plets, on els diputats representants de Terrassa i Sabadell hi van ficar cullerada per interessos polítics i territorials, pactant així la seva dissolució i el repartiment de les seves parròquies, masos i terres de conreu.

Des de llavors, la Creu Alta pertany a Sabadell, sent el primer barri de la ciutat, amb una història que ha determinat un tarannà particular de la seva gent, defensors d'unes arrels esvaïdes en un passat del que seria "un poble convertit en barri".

La memòria d'una associació

Revifant la història d'un poble plena de picabaralles, competències comercials i apropiacions de terres, des de Veu de Veïns ens centrem en els records i la memòria de l'Associació Veïnal de la Creu Alta, que al igual que el poble d'origen, ha lluitat al llarg d'aquests 50 anys per conservar la seva identitat, la recuperació de la seva memòria històrica i els drets de la ciutadania davant de les administracions, posant al centre les persones com a ciutadans amb veu pròpia.

De la mateixa manera, ha encoratjat l'esforç de veïns i veïnes per manifestar les seves tradicions i la

Festa popular reivindicant la defensa del Parc de Catalunya com a zona verda.

pròpia cultura popular, recuperant la festa major del barri, sense celebrar-se durant 25 anys fins que l'entitat tornaria a organitzar-la per l'any 1977. I no oblidem, que sota el seu aixopluc han nascut altres entitats del barri; els Diables, els Gegants i Grallers, de la Creu Alta, el Casal "El Tallaret" i la Coordinadora Jove Llamps i Trons.

Volem recordar quina era la rauxa que impulsava a una colla de joves, ara una mica més grans, a defensar el seu barri davant de l'afavoriment de l'especulació urbanística per part de l'Ajuntament, amb l'aprovació l'any 1975 dels plans parcials d'urbanisme, de vegades, manipulats per impulsar una edificació desmesurada amb la conseqüent reducció de les zones verdes i els equipaments. L'Ajuntament comptava amb reparcel·lar i enderrocar una part dels carrers Major i Riera Villaret, per fer la gran avinguda dels Teixidors - actual carrer de Pi i Maragall - on edificar uns blocs de pisos que continuaria fins a l'avinguda Paraires.

Amb aquest panorama, on els creualtencs veïen un futur de quitrà i formigó, es comencen a organitzar creant una comissió al novembre de 1975 per elaborar un nou pla urbanístic que presentarien a l'Ajuntament. Josep Nicolás, Josep Farré, Concepció Codinas, Montserrat Gay, Jaume Bertran, Montserrat Burgarolas, Josep Torras, Ventura Garcia, Vicenç Pou, Teresa Simon i Francesc Rovira es posarien a cooperar colze a colze,

amb el suport de "La Asociación de Cabezas de Familia", cedint-los el seu local de la Via Massagué on poder fer les reunions.

Aquest seria l'escenari on sorgeixen altres problemes del barri per la falta d'escoles, casal de la gent gran, ambulatori o els diferents equipaments bàsics, i a més els perjudicis d'insalubritat produïts per la Riereta, una claveguera a cel obert que passava pel que és avui l'Eix Macià, arrossegant tota mena de brutícia i aigües negres.

De comissió urbana, avançaren per constituir la Comissió Gestora, encarregada de redactar els primers estatuts, cercar un local i organitzar una presentació de la futura Associació de Veïns de la Creu Alta. Montserrat Gay, Francesc Pena, Francisco Vilardell, Juan Mitjans i Josep Andrés formarien aquesta comissió i el 17 de juliol de 1976, signaven els estatuts i l'acta de constitució de l'entitat, presentats al Govern Civil de Barcelona el dia 22 de juliol del mateix any.

Un cop constituïts com a entitat, reforçarien les mobilitzacions i reivindicacions que ja defensaven, lluitant amb tota la força de la seva massa social contra les intencions de l'administració local en urbanitzar la ciutat sencera, inclòs el Parc Catalunya.

L'Associació de Veïns de la Creu Alta el defensaria com el pulmó verd de la ciutat amb dents i ungles, escrivint a la premsa, buscant

adhesions i organitzant activitats socials i culturals, a més de plantades d'arbres clandestines any rere any.

50 anys sobre la taula

Ara, portem un grapat de dimecres al matí trobant-nos al local de Cal Balsach, amb Maria Ramoneda, impulsora amb Teresa Gay de l'Associació l'any 1975, Teresa Comellas, Elena Bertran i Clara Palau, presidentes en diferents anys, Antoni Rocamora, Joan Oliva i qui escriu aquestes línies per posar sobre la taula els records i les diferents anècdotes de la vida d'una associació, mesurant els moments de pols ferm i també, les seves davallades.

Amb aquestes trobades, tenim previst publicar una monografia que reculli aquests retalls de memòria que brollen durant els anys de la transició democràtica, ja que al final, una entitat veïnal, a més de totes les activitats culturals i socials, celebracions, lluites guanyades i lluites perdudes, no és només una eina de gestió per dur-les a terme, sinó un espai d'experiències viscuades de tots aquells que impulsen la participació ciutadana i la posada en pràctica de la democràcia, on resideix la sobirania i la independència de la seva gent.

Podeu trobar alguns reculls a:
veuveins.cat/barris/la-creu-alta/

Text: Isidor Fernández
Antropòleg creualtenc

Foto: Jordi Avellaneda Artigas – AHS

LA 'RUTA DELS DOS MONS' DE JAUME MARCO

Primer Quadern de la nova oferta editorial de l'AV de la Creu Alta

Amb 'La Ruta dels Dos Mons', de Jaume Marco i Perpiñà i pròleg de Víctor Sagi, l'Associació Veïnal de la Creu Alta dona a conèixer la nova línia de publicacions periòdiques que posa en marxa per contribuir a divulgar temàtiques noves, complementàries a les de caràcter històric que ja difon a través de la Biblioteca d'Estudis Creualtencs. Els 'Quaderns de l'Associació' neixen coincidint, precisament, amb el vint-i-cinquè aniversari de la posada en marxa de la BEC i tenen per objectiu oferir als associats la possibilitat de publicar textos sota el paraigües i el suport de l'Associació i amb una fórmula d'edició i finançament mixta i imaginativa que beneficia tant l'autor o autora com l'entitat.

Aquest Quadern 1 està dedicat al llibre de viatge escrit per Marco, després que, l'estiu de 2025, visqués l'experiència de sortir de la Creu Alta per recórrer 11 països entre Europa i Àsia, durant 7 setmanes, i amb una motocicleta 'Harley Davidson Electra Ultra Glide' de gairebé mitja tona de pes. Com ell mateix explica a la introducció, aquest text és com un 'quadern de bitàcola', on no només anotava el rumb que seguien ell i el seu company de viatge, en Josep Maria

Pairó, sinó també les vivències i les sensacions que experimentaven cada dia, que no sempre eren bones, amb la qual cosa el relat esdevé més un retrat de vida que un 'relat de carretera' a l'ús i el fa més proper i humà.

Llegir aquest text és com viatjar amb ells, estar-hi en ruta, perquè tens ben bé la sensació d'acompanyar els protagonistes al llarg de cada etapa, compartint el sentiment de llibertat, la duresa de les carreteres - moltes en mal estat - i la intensitat d'una travessia que va molt més enllà dels quilòmetres recorreguts. Cada dia és una nova història i una oportunitat per descobrir la riquesa humana i connectar amb altres cultures.

La narració mostra i transmet molt bé la dualitat entre planificació i improvisació, entre allò previst i allò que no es pot preveure, entre la seguretat i la vulnerabilitat, i aquesta honestat de l'autor fa que el relat sigui creïble i pròxim. No tan sols

descobrim la seva visió dels llocs i les persones d'Itàlia, Croàcia, Hongria, Romania, Bulgària, Turquia, Geòrgia, Rússia, Macedònia i Albània, els països per on passen, sinó que ho vivim tot des de la curiositat, i també solitud, amb què ho vivien ells a dalt de la moto, amb el cos exposat a la intempèrie i al desgast físic acumulat, la qual cosa presenta una dimensió molt particular i introspectiva a la crònica que en fa l'autor.

'La Ruta dels Dos Mons' no només explica un viatge per Euràsia i ofereix interessants referències històriques i d'indrets atractius i paisatges espectaculars, sinó que també aconsegueix fer participar el lector d'una experiència intensa i transformadora, que, d'una banda, atrau pel que té d'aventura plena de contrastos i descobriment d'horitzons nous, però que, per l'altra, fa pensar pel que comporta d'exercici de resiliència i de superació constant de dificultats. No és pas el primer llibre que escriu o co-escriu

en Jaume, però sí que és el més personal. Diu ell mateix que la seva experiència literària és modesta, però llegint aquest llibre ningú ho diria.

MCB

Portada del primer llibre de la col·lecció Quadern de l'AVLCA.

Festa Major de la Creu Alta

1976 2026

La Creu Alta
Associació Veïnal

SOPAR POPULAR

Plaça Lluís Subirana
Divendres 22 de maig 21'30 h.

Venda de tiquets: Cim dels arrossos, Bar Què Dius?
Associació Veïnal de La Creu Alta. 17€
Menú: Amanida, botifarra amb mongetes, postres i begudes

Concert i ball: The Bandimores 22'45 h

lacreualta.cat

Amb el suport de l'Ajuntament de Sabadell

REVELLA VEÏNAL DE SANT PERE

15 anys de sopars a la fresca del veïnat entre Montseny i Antoni Cusidó

En el nostre tram de carrer Canonge Joncar, que és el que hi ha entre Montseny i Antoni Cusidó, encara hi ha moltes famílies que vivim a la casa familiar des de fa diverses generacions: besavis, avis, pares i nets! Això ens porta a recordar històries i vivències comunes, juntament amb els veïns que s'hi han anat afegint al llarg dels anys.

Les cases es van fer a la primera meitat del segle XX, però la majoria són d'abans de la Guerra Civil, quan les illes de cases en forma d'eixample es van anar escampant a banda i banda de l'actual avinguda 11 de Setembre. En la nostra barriada, com segurament passava també a la resta de la Creu Alta, hi havia un perfil de menestrals o gent d'ofici, com ho mostren els sobrenoms de la majoria de les cases: Cal Sastre, Ca les Cosidores, Cal Llauner, Cal Barber, Cal Fanaler, Ca la Peixatera, Cal Fuster, Cal Drapaire, Cal Vigilant, Cal Paleta, Ca la Pentinadora, Cal Paperines.

Precisament amb l'ajuda de les persones que van néixer al carrer o que hi porten més temps, estem fent un recull d'aquests noms de casa, juntament amb les famílies que les han habitat des dels anys 50 i que l'Associació Veïnal exposarà en una lona a les reixes de Cal Balsach.

I potser per aquest sentiment de barriada, ja fa uns quants anys que en converses informals de carrer, que solen sorgir espontàniament

quan el dia s'allarga i comença a fer bo, vam pensar que valia la pena de fer alguna cosa més que no fos el formal "hola" i "adeu" entre veïns. Alguna activitat de més llarga durada, que fes carrer, ens permetés conèixer-nos millor i, en definitiva, que "fes festa". Al nostre país això passa per organitzar alguna cosa a l'aire lliure i per seure, menjar i xerrar tranquil·lament.

Així va néixer la recuperació de la revetlla de Sant Pere, al nostre tram de carrer, que ja se celebrava fins als anys 60 i que la ciutat dels cotxes va anar fent perdre. Ca-

sualment al nostre carrer - a més de molts Jordis - hi tenim diversos "Peres": l'enyorat Pere Andrés, el Pere Morató, el juvenil Pere Prat i els menuts que van arribar més tard, Pere Alzina i Pere Balaguer. Era doncs evident que calia recuperar la revetlla de Sant Pere!

Aquesta celebració de carrer es va començar a fer l'any 2009 i s'ha mantingut fins ara. De fet, només s'ha deixat de fer en dues ocasions a causa de la pandèmia i, per tant, l'any 2025 en vam celebrar la quinzena edició. El que ens resulta més engrescador és que al grup inicial

de veïns organitzadors s'hi ha anat incorporant l'empenta de les noves famílies que han vingut a viure al carrer al llarg d'aquests anys.

La revetlla de Sant Pere és i vol ser una festa popular i senzilla. Tot comença a mitja tarda, quan podem tallar el carrer amb l'autorització corresponent. Fem un taller per construir i muntar elements d'ambientació que pengem entre banda i banda de carrer, a partir d'algun tema. Alguns anys han estat paraigües, d'altres roba estesa, samarretes de colors, garlandes de paper o ampolles reciclades.

Més tard, muntem les taules de cada casa formant-ne una de llarga per a tothom. Cadascú porta el seu sopar i, de comú, comprem i fem coques, xocolata desfeta i un cremat, tot ambientat amb música enllaunada. I encara, si s'escau, allarguem amb una sessió de fotografies i amb bengales, petards i jocs per a la canalla.

Tot plegat en un ambient senzill, humà i entranyable com les autèntiques festes populars de carrer. En el nostre cas, la revetlla agrupa entre 60 i 80 persones d'una vintena de cases diferents. I resulta una ocasió immillorable per recuperar el carrer per a la gent que hi viu, perquè els nens i nenes corrin amunt i avall i els adults ens puguem posar al dia i conèixer-nos millor.

Potser és gràcies a aquest coneixement i bona sintonia que, des de l'any 2022, moltes de les famílies d'aquest carrer que tenen canalla han impulsat amb altres famílies del barri, unes altres festes: la celebració del Halloween, una festa que ens ve de fora però que mobilitza nens i nenes del veïnat. La celebració es fa la nit de Tots Sants, quan els infants visiten les cases decorades amb motius lúgubres i regalen caramels als menuts que les visiten. Perquè us en feu una idea, l'any passat hi van participar vora 100 persones!

El veïnat del carrer Canonge Joncar, doncs, a part de ser molt bona gent, són tallarets amb empenta i amb ganes de festa!

Veïns i veïnes del carrer

ADMINISTRADORS DE COMUNITATS

Fem de la convivència una experiència

937 071 383 - 663 932 807
Av. Onze de Setembre 29

Forn de Pa
L'Espiga

Carrer Picañol 51 08208 Sabadell
Tel. 931916492

MOR
ADVOCATS

www.moradvocats.com

Tel. 93 724 33 03
dm@moradvocats.com

Montseny, 44 08208 Sabadell

AQUAZEN
ESPECIALISTAS EN ACUARIOS

ACUARIOS - EQUIPAMIENTO TÉCNICO - PECES
PLANTAS - INVERTEBRADOS - DECORACIÓN

¡VEN A VERNOS!

93 717 28 48

AV. JOSEP TARRADELLAS, 22

AQUAZEN.ES

Mariona

Fruiteria

Pt. Granados,
08201 Sabadell
Tel. 93 725 30 74

SERVEI A DOMICILI

Carnisseria

c2l Pere

Av. 11 de Setembre 128, 08208, Sabadell
Tel: 937 161 376

RIPSA
TALLER MECÀNIC

www.ripsa.cat | T. 937 163 414

Sant Domènec, 47 bis - 08208 Sabadell

TORRA

SERVEIS FUNERARIS

/ Al teu costat
des de 1950

Asociación y coordinadora
de industriales feriantes
del Vallés

Teléfono: 93 714 46 57

C/ Hospital, 11-B

Castellar del Vallès

DE CREUS, CAMPS I FIGUERES, N'ÉS PLE EL POBLE DE JONQUERES

Dedicat a en Miquel Figueras Soteris i a la Carmina Bertran Muntané, que ens van deixar a finals de l'any passat.

El Miquel Figueras i la Camina Bertran van ser un dels puntals de l'Associació de Veïns de la Creu Alta

Primer va ser la Carmina, que va morir el dia 26 d'octubre i el seu marit, en Miquel, la va seguir el 13 de novembre de 2025. Van morir a la Creu Alta, ell a la mateixa casa on va néixer.

La família Figueras-Bertran, creu-altencs de soca-rel, ha col·laborat amb l'Associació Veïnal i la Comissió de festes de la Creu Alta gairebé des dels inicis de la celebració de la Festa Major dels Tallarets. Tenien cura de les samarretes, del cremat, dels estris necessaris per als actes que s'organitzaven, etc.

En Miquel sempre estava a punt per solucionar algun problema mecànic, per construir o muntar qualsevol estri necessari per a la parada de samarretes, per al bar o per a l'acte que fos. Era un dels principals clients de la ferreteria, actualment tancada, de l'avinguda Onze de Setembre. El que se'n diu "un manetes".

De caràcter afable, li agradaven les festes i les celebracions. Estimava la família, el país i les tradicions catalanes; tenia aquell punt d'humor

sabadellenc sarcàstic i enginyós que despertava les rialles dels qui l'envoltaven.

El trenet «Tallaret»

En Miquel va ser un dels impulsors de la Comissió dels Ferrocarrils de la Creu Alta que va comprar el tren «El Tallaret», un trenet que sempre funcionava i era puntualment a la seva estació per la Festa Major de la Creu Alta (no com d'altres). També feia recorreguts per altres poblacions quan el sol·licitaven per les seves festes majors. Malauradament, el trenet es va haver de vendre per problemes econòmics i logístics i aquella joguina tan estimada per en Miquel i pel barri, i que ell tants cops havia conduït, va marxar cap a un altre lloc a fer felicitats a xics i grans d'indrets llunyans.

Les «làpides»

En Miquel era el rei de la pirotècnia i de les "làpides". I, què són les làpides? Això, ben conegut pels que formaven part de les primeres comissions de festes, eren les

plaques amb els noms dels carrers de Sabadell que es van retirar amb l'arribada de la democràcia, després de la mort de Franco: Avenida del Ejército Español, General Mola, General Sanjurjo, Zumalacárregui, Avenida del Generalísimo, etc. Aquestes plaques estaven dipositades a l'edifici dels Safareigs de la Creu Alta que, abans de ser la biblioteca que és ara, es trobava en un estat de degradació considerable. No estava totalment cobert com ara, hi havia els safareigs a cel obert; actualment, només en queda un a la zona infantil de la biblioteca. Com que estava descobert, hi entrava l'aigua de la pluja, cosa que feia que a dins hi hagués com una selva de matolls i plantes que hi creixien descontrolades. En els racons on no hi entrava aigua, hi havia les plaques dels carrers i els Diables de la Creu Alta hi guardaven els seus estris. L'Ajuntament permetia a aquestes entitats entrar-hi per la Festa Major de la Creu Alta.

I quina relació tenen aquestes plaques dels antics noms dels carrers amb la pirotècnia? Doncs es feien

servir per falcar els fuets del castell de foc. La Pirotècnia Igual, que era l'empresa que es contractava pel castell de focs, feia un preu pels focs artificials i hi afegia el cost de posar sacs de sorra o pesos per fer aquesta funció de falcar els fuets a terra. Els de la Comissió de festes de llavors, que sempre anaven justos de "calers", com els d'ara, van veure en les plaques dels carrers, que pesaven força, la solució per substituir els sacs de sorra i, sota la direcció del Miquel, es carregaven les "làpides" a "força de mongetes" fins al lloc on es plantava el castell de focs.

La Festa Major

En Miquel cada any encenia la traca de la Festa Major, que ell negociava amb l'empresa de la pirotècnia perquè fos de franc.

En Miquel se'n cuidava d'anar a buscar els xurros, gentilesa de la Xurreria Molina, el diumenge a darrera hora quan ja tot l'enrenou de la Festa Major s'havia acabat. Aleshores la Comissió de festes es reunia per comentar, per valorar, per celebrar el final de la festa i, entre rialles i anècdotes dels dies de Festa Major, es menjaven els xurros tot brindant amb cava ben fresquet. Això ho ha estat fent fins a última hora...

La Carmina i les seves filles, l'Assumpta i la Rosa Maria, com tothom que col·laborava amb la Festa Major de llavors, eren a la parada de samarretes, cobrant els bitllets del tren, preparant l'esmorzar, repartint aigua als participants del cercavila, ajudant allà on calia, juntament amb la resta de gent que feia possible llavors i ara que la Festa Major de la Creu Alta sigui tan volguda i celebrada pel barri i per la ciutat.

Descansin en pau la Carmina i en Miquel, veïns de la Creu Alta que sempre viuran en el nostre record.

M. Elena Bertran
Presidenta de l'Associació de Veïns
de la Creu Alta del 1992 al 2007

UN CONFLICTE ENQUISTAT

Ocupes, propietaris i administracions

Els drets i deures sobre l'habitatge té tres actors principals reconeguts a la Constitució Espanyola: el dret a un habitatge digne, el dret a la propietat privada i el deure de les administracions per preservar els dos anteriors.

Actualment, cap dels dos primers té les garanties suficients perquè es puguin respectar els seus drets fonamentals amb la legislació anterior i els tercers protagonistes encapçalats pels polítics no tenen el coratge, l'habilitat i ni les ganes de buscar una solució al problema i deixen en mans de la societat civil responsabilitats que no li pertocuen. Analitzem el problema actor per actor:

Els ocupes, professionals i necessitats

L'ocupació és un fenomen complex, que té arrels socials, econòmiques i legals, on podem trobar dos grans condicionants:

Per un costat hi ha l'ocupació delinqüencial: és un fenomen que preocupa cada vegada més, especialment quan afecta joves, persones novingudes o vulnerables que,

en molts casos, semblen quedar atrapats en un cercle de decisions errònies. No hi ha cap motiu que justifiqui la participació en activitats il·lícites, i és important deixar-ho clar. Amb tot i això, tampoc podem ignorar que darrere d'aquesta realitat hi ha factors socials que requereixen atenció immediata.

El gran problema és que moltes vegades darrere d'aquests problemes hi ha les anomenades màfies ocupacionals. Aquests grups forcen portes i entren en immobles buits, per després revendre les claus a tercers o llogar els habitatges de manera irregular. Aquest fenomen interconnecta clarament l'ocupació per necessitat a la delinqüència organitzada, ja que implica estafa, coacció i danys materials. Les autoritats (passant la pilota a la societat civil) indiquen que els ciutadans han d'estar alerta davant d'aquest tipus d'activitat. Curiosament, aquesta situació il·legal ha portat al naixement o creixement de noves activitats econòmiques molt lucratives, com ara les empreses d'alarmes.

Uns altres dels punts problemàtics són les ocupacions per part de les màfies, dels anomenats "narco-pisos". En aquests casos, els ciutadans reclamen una resposta ràpida

de seguretat i justícia que no sempre es produeix, davant la inseguretat veïnal. O bé la demanda de pagament per part dels ocupants d'una important suma de diners – que pot arribar als 6.000 € - per a què el propietari pugui recuperar l'usdefruit de la seva propietat. Alguns d'ells prefereixen contractar empreses especialitzades, de dubtosa metodologia, per fer fora els ocupes de forma sovint més ràpida i econòmica.

Per l'altra banda hi ha l'ocupació per necessitat, on moltes famílies i persones soles s'han vist obligades a ocupar pisos buits davant la impossibilitat d'accedir a un lloguer assequible. Aquesta situació respon moltes vegades a un encariment del cost de la vida, que deixa milers de ciutadans sense una llar digna.

Sovint, aquestes ocupacions solen fer-se en edificis buits, bancaris, promocions paralitzades o antigues fàbriques abandonades, però en aquests darrers anys s'han anat incrementant les ocupacions en propietats particulars o les ocupacions que en podríem dir estiuenques, en els apartaments o cases que només són ocupades en els mesos d'estiu i habitualment en zones de la costa.

La justificació per aquestes ocupacions són generalment les mateixes en tots els casos: poc recursos econòmics (salari baixos o actius sense feina) que no els permeten disposar d'un sostre digne, escassejat d'habitatge, uns lloguers inaccessibles o un component de denúncia social, buscant la visibilitat de la manca d'habitatge públic o el problema de l'especulació

immobiliària. Un dret fonamental descrit en l'article 47 de la Constitució de l'estat espanyol i només protegit per les administracions de forma teòrica.

Els propietaris, grans tenidors i petits propietaris

Tots els paràgrafs anteriors col·lideixen directament amb el dret a la propietat privada, sostinguda també per la Constitució de l'Estat espanyol i el seu Codi civil. Cal distingir-ne també dos grans tipus de propietaris.

Per un costat tenim el grans tenidors – on també s'inclouen els bancs – i per l'altre, els petits propietaris.

Els primers, curiosament, en moltes ocasions no denuncien les ocupacions d'uns habitatges que van obtenir, en la majoria dels casos, durant la crisi provocada per la bombolla immobiliària, i que curiosament vam pagar entre tots amb el seu rescat.

Moltes d'aquestes propietats ara es troben en el banc de la Sareb, que va néixer el 2012 per gestionar i liquidar els actius deteriorats (préstecs i immobles) procedents d'entitats financeres que van necessitar ajuts públics. A Catalunya, a mitjan 2025, aquesta entitat gestionava 13.000 pisos i 3.000 solars, segons informacions dels mitjans de comunicació.

La pressió més gran davant d'una ocupació, sens dubte, la tenen els petits propietaris. La compra d'un segon habitatge, o tercer, es va convertir durant molts anys en una inversió de futur que havia de com-

Telf. 93.745.18.12
Mail: info@sbdimmobles.com
Avinguda Onze de Setembre nº 22
08208 - Sabadell

MONTSE ALONSO
Perruquers

Hores convingudes

c/ Francesc Layret, 104, local Tel. 93 716 34 34 08208 SABADELL

PINTURES BERNABÉ

Tota classe de pintures i eines al servei de la indústria i decoració

C/ Felip Pedrell, 64 - Tel./Fax: 93 723 69 25 - 08208 Sabadell

TONIQUIMPERE, S.C.C.L.
PINTORS

Ton Manyé - 609 755 746

Joan Manyé - 606 356 823

Rambla 120-122, 5-2 08201 Sabadell

08201 Sabadell

toniquimper@toniquimper.cat

Fax 93 727 62 73

La Xarcuteria

xarcuteriamarta.com

Sabadell: Plaça Granados, 20 937 262 378

Sant Quirze del Vallès: C/ Manso, 16 93 023 15 05

info@xarcuteriamarta.com

plementar una propera jubilació. En tots els casos, l'ocupació d'aquest habitatge de propietat s'ha convertit en un maldecap i una despesa, ja que cal pagar tots els impostos, taxes i subministraments (aigua, llum i gas), sense poder donar-ne de baixa cap.

Hi ha dues maneres de poder recuperar l'ús d'un habitatge davant d'una ocupació: la via civil i la penal (segons si hi ha hagut violència o no). Totes dues són feixugues i llargues, i tornen a implicar una despesa econòmica per al propietari. A més a més, en el segon dels casos, si hi ha un canvi d'identitat en l'ocupació, el procediment s'ha de tornar a iniciar. El primer no està exempt de problemes, és un procés judicial lent i ple de traves burocràtiques, que afecta tant les ocupacions il·legals com l'impagament del lloguer. Accions legals que poden tardar més de quatre anys abans de recuperar la possessió, sense entrar en els desperfectes que moltes vegades es troben en aconseguir-ho.

Tot això provoca uns inseguretats jurídica que en el mercat es tradueix en una insuficient oferta (tot i haver-hi habitatges buits), uns preus molt elevats, uns requisits per llogar un habitatge molt exigents i unes condicions difícils d'aconseguir per la gent més jove o per molts immigrants.

L'Administració pública traspasa el problema als particulars

Les institucions públiques fa anys que intenten equilibrar els dos drets, el de l'habitatge i el de la propietat privada, sense gens d'èxit. Això hauria de fer repensar o recalcular als poders públics què estan fent malament, però estan massa embolicats a barallar-se entre les diferents faccions per abordar un problema que preocupa molt a la societat que representen.

En principi cal informar-vos que, a diferència d'altres països, el % d'habitatge públic és molt baix, ja sigui per la falta d'inversió pública o perquè aquesta, quan es va fer, no es va conservar. Us posaré un exemple a la nostra ciutat: tota la zona de la plaça Espanya es va construir amb pisos de protecció oficial; en pocs anys aquells pisos, que es van comprar per sota del preu de mercat, es van anar venent a preu de mercat, pagats amb diners oficials i diner negre, i escripturats en el registre oficial de forma fraudulenta, sense que a cap autoritat li importés.

Les reformes parcials de les lleis o els conflictes Estat-Generalitat no han ajudat gens a resoldre el problema, i cap partit polític governant ha estat valent per adaptar els procediments judicials a la urgència necessària.

A la pràctica, hi ha molts petits propietaris o comunitats de veïns afectats que han de suportar inseguretats, danys i problemes de convivència; les forces de seguretat actuen amb unes limitacions legals per poder fer-ho de forma immediata (les màfies i professionals de les ocupacions les coneixen perfectament).

En definitiva, han traspassat la problemàtica a la societat civil, o sigui que han fet com el governador de Judea, Ponç Pilat: s'han rentat les mans o, com diríem ara, han mirat cap a una altra banda.

Curiosament, en diverses xerrades sobre l'habitatge s'ha posat damunt la taula, entre altres iniciatives, la possibilitat d'una excepció total d'impostos per als joves, per a la compra del primer habitatge, o per a les persones vulnerables. Tots els ponents, polítics de tot l'espectre, han aplaudit la idea, però cap, ni de l'administració local, autonòmica o estatal, ha fet un gest decidit per incentivar la primera compra.

Què poden fer les institucions, ajuntaments, Generalitat o Estat?

Tot el que sigui un increment de l'oferta i disposar una reglamentació clara que no perjudiqui ningú, ha de ser una notícia benvinguda.

Començarem per l'administració més propera. Què pot fer en el nostre cas l'Ajuntament de Sabadell?

Per una banda, incentivar i promoure la construcció d'habitatge social o protegit de lloguer (no de compra) i permetre la reconversió de molts dels locals que hi ha tancats a Sabadell en habitatges; per a això, hauria de modificar algun reglament o pla (no crec que sigui tan difícil).

Aquesta darrera és una de les solucions més realistes, de ràpida execució i cost relativament zero per a les administracions, però s'hauria d'eliminar l'excessiva burocràcia amb unes mínimes exigències tècniques, com ventilació, mínim de façana, cessions urbanístiques i mínims d'alçada i llum natural. També podria posar al mercat els habitatges que té i reconvertir els locals de la seva propietat en habitatges, si fos possible, i, si no, cedir-los a les entitats que no en tenen o estan en unes situacions precàries. Seria molt interessant que l'Ajuntament fes pública una llista amb tot el que té. Una altra tasca hauria de ser la coordinació de la policia, els serveis socials i els jutjats, i planificar un sistema de prevenció de detecció precoç.

La Generalitat podria portar un control sobre els habitatges explotats per les màfies i denunciar-les judicialment i administrativament, intentant una millor coordinació entre policia i jutjats; demanar als bancs que retornin els molts pisos o cases que tenen buits (recordem que moltes d'aquestes entitats van

ser rescatades amb diners públics que no han tornat mai); fer una llei de cessió temporal de lloguer social a través d'un programa de voluntariat, assegurança d'impagats i desperfectes (això ho podrien fer totes les administracions), i ajustar l'Impost de Transmissions Patrimonials a cost zero per la compra del primer habitatge a joves i col·lectius vulnerables, amb un estricte control de la legalitat dels ocupants.

L'Estat, tot i que la Generalitat té la competència en habitatge, hauria d'ajustar l'impost d'IVA en la compra de la primera llar als col·lectius anteriorment esmentats. Reformar la llei (per part de l'Estat o de la Generalitat) perquè, en cas d'ocupacions il·legals o d'impagats, el desallotjament es pugui executar en un mínim termini, equiparant-los als actuals de l'ocupació flagrant. També podria incentivar la sortida al mercat de pisos buits, no amb penalitzacions, sinó amb desgravacions fiscals (si és un lloguer assequible) i amb ajuts a la rehabilitació. Així com lluitar contra l'augment especulatiu dels preus, fomentant les cooperatives, els models d'ús de cessió i el control de lloguers.

Conclusions: necessitem uns polítics implicats i valents

El problema de l'habitatge és multi-causal i no s'arregla amb una sola mesura. Cal més protecció efectiva al propietari, més habitatge social real, permisos d'adequació i normatives més flexibles, un marc legal contra les màfies i la reconversió de locals com a font ràpida d'habitatges.

Però el més important és que la representació pública, ja sigui en els ajuntaments, en els governs autonòmics o l'estatal, recaigui amb persones amb seny i valentes, que siguin capaces de mirar més enllà dels quatre anys de mandat i de la seva angoixa en tornar a ser reelegits. Així i tot, aquesta reforma legislativa no crec que la vegi mai; cap govern serà capaç de fer una llei coherent... Imagineu-vos, si tots els ocupes es trobessin al carrer en un breu termini de temps, desallotjats: el govern de torn tindria un greu problema!

Text: Jaume Marco Perpiñà
Foto: Juanma Pelaez

MENJARS PER EMPORTAR VINITFEGA

Ctra. de Prats, 119
08208 SABADELL
Tel. 93 716 18 00
Fax 93 716 18 83

**PEIXATERIA
MARISQUERIA
MORENO DORADO**

Facebook: pescaderia Moreno Delgado

Mercat de la Creu Alta Sabadell
Tel. 93 716 44 93

Nuestros servicios:

- Tratamientos faciales y corporales
- Cuidado de la piel
- Depilación laser y con cera
- Masajes y bienestar
- Manicura y Pedicura
- Extensiones de uñas
- Extensiones y Lifting de Pestañas
- Atención personalizada

Contáctanos

617858940

Avenida 11 de Septiembre 70/76, Sabadell.

Danny Tenorio

651 500 651

Picanyol, 3 08208 sabadell

Neteges Ance

678 70 24 34 - 633 473 106

Carrer Piferrer, 71
08208 Sabadell
netegesance@gmail.com
Telèfon: 937242137
Mòbil: 635473106
Mòbil: 678702434

NETEJA DE COMENÇOS I COMUNITATS
MANTENIMENT DE PARQUINGS
FINAL D'OBRA-VIGILES-TERSIANES
NETEJA D'OFICINES

MAGDECOR

Cortines i Tèxtil llar

Avda. Matadepera, 315 - Telf. 93 716 50 89 - info@magdecor.es

**MERCAT DE LA
CREU ALTA**

@mercatdelacreualta

Productes ortopèdics per millorar el teu dia a dia

BONA FESTA MAJOR

SUMED

-- des de 1984 al vostre servei --

Av. Onze de Setembre, 143 * 08208 Sabadell
Tel. 93 727 89 88 657 435 277
www.sumed.cat * email:info@sumed.cat

Bona Festa Major Tallarets!!

FUNDACIÓ CREU ALTA

ESCOLA DE MÚSICA CREU ALTA
CENTRE AUTORITZAT DE GRAU PROFESSIONAL CREU ALTA
ASSOCIACIÓ MUSICAL CREU ALTA

JConstruccions

www.jconstruccions.com

647 64 11 53

jconstruccions18@gmail.com
C/Picañol, 29 - 08208 Sabadell

MOBUY DIGI

MOBILES I ACCESSORIS

SERVICIO TÉCNICO

ARRI, ARRI TATANETS!

Un any més, la canalla de l'escola Ribatallada tornaran a desfilar en la cercavila de Festa Major. Ja fa més de quinze anys que es veu desfilar any rere any al Drac Centpeus, una colla de balls de bastons i una quinzena de capgrossos. Des de l'any passat, amés, s'hi va afegir un entremès nou: els cavallets del Ribatallada.

La decisió de construir uns cavallets va ser un acord del claustre de mestres que va decidir ampliar la seva comparsa. En el seu moment es va valorar construir un gegantó però el fet de no poder garantir que el portador d'aquest fos un infant i el seu emmagatzematge durant tot l'any, era unes qüestions que condicionaven la seva construcció.

La figura del cavallet, si bé és individual, permet una participació més col·lectiva. Però l'emmagatzematge d'un grup de cavallets

també ens condicionava la seva construcció. Va ser gràcies a l'assessorament d'en Jordi Junyent i la Mercè Segarra que ens van proposar construir uns cavallets que es podien muntar i desmuntar permetent-ne fàcilment el seu emmagatzematge.

El cos és un cabàs d'espart, de manera que es poden guardar amuntegats. El cap i el coll van articulats mitjançant una frontissa collada al suport interior que hi ha al cabàs. La cua, una baieta, també va collada, però a l'extrem oposat al del cap i el coll. Pels laterals s'hi ha decorat la sella.

L'artista creualtenc Jordi Junyent i la mestra jubilada Mercè Segarra ens van acompanyar i guiar, als mestres i als infants, al llarg de tot el procés de creació. A partir d'un prototip inicial elaborat per en Jordi, els alumnes van treballar en pe-

tits grups durant les sessions dels tallers d'art, dedicant dues estones setmanals a donar forma als cavallets.

Va ser un procés ric i variat on tots els infants hi van tenir cabuda. Els nens i les nenes van començar elaborant les borles amb llana per al cabàs i dibuixant els caps i les orelles sobre fusta. Mentre l'artista s'encarregava de tallar les peces amb la serra de calar, els nens i nenes les polien amb paper de vidre. Paral·lelament, altres grups treballaven en les cues, fent trenes amb fil de drapet per aconseguir un acabat vistós, i enrotllaven fil gruixut de cotó per crear la crinera.

També van dissenyar i pintar les sanefes de les alforges amb pintura plàstica, que posteriorment van retallar. A mesura que avançava el projecte, alguns alumnes es dedicaven a desfilar corda d'estendre per obtenir el pèl de la crinera, mentre d'altres començaven a muntar les diferents parts del cavallet.

El muntatge final va ser un moment especialment emocionant: es van col·locar les borles, es va fixar la crinera amb grapes (que després es cobrien amb passamaneria per obtenir un acabat més acurat) i es van unir els caps i les orelles amb l'ajuda de tots i totes. Finalment, es van afegir les alforges, les cintes reguladores i les regnes.

El resultat no podria ser més satisfactori. A mesura que els cavallets anaven prenent forma, sortien al pati per fer els seus primers passejos. Sota la mirada atenta i fascinada dels més petits de l'escola, aquests nous protagonistes desfilaven amb orgull, entre el trot i el galop.

El 2 de juny de 2025 a l'Escola Ribatallada els Cavallets de Sabadell van apadrinar els Cavallets de l'Escola durant la celebració del bateig de flabiolaires. Quedaven enllestits i presentats els cavallets de l'escola Ribatallada per poder desfilar a la cercavila de Festa Major del diumenge 8 de juny. Es mostrava als companys de l'escola i al barri la feina feta pels alumnes de 3r (les Màquines) i 4t de primària (els Exploradors i les Exploradores) que havien estat fent al llarg del segon i tercer trimestre sota el mestratge d'en Jordi Junyent i de la Mercè Segarra.

Les coreografies dels balls de cavallets van ser inventades pels mateixos nens i nenes del grup dels Exploradors i les Exploradores, de nou i deu anys. La interpretació dels balls va anar a càrrec d'un altre grup d'infants, els Dinosauris i els Coales, d'onze i dotze anys, que van tocar les melodies de 'Baixant de la font del gat', 'Els quatre llauradors' i 'Inana', al so del flabiol i el tamborí, ja que l'escola Ribatallada està adherida al projecte El flabiol a l'escola.

Aquesta iniciativa no només ha permès als alumnes participar activament en la cultura popular del barri, sinó que també ha reforçat valors com la cooperació, la paciència i la creativitat. Ara, els cavallets ja estan a punt per tornar a la Festa Major de la Creu Alta, acompanyant el nostre Drac Centpeus, el ball de bastons i els capgrossos.

Per acabar, des de l'escola fem una crida a tots els ex-alumnes perquè agafin el flabiol i el tamborí que tenen a casa i vinguin a tocar juntament amb els alumnes grans de l'escola, per tal de fer ballar la resta de nens i nenes. A la web de l'escola podran trobar vídeos i partitures de les melodies que s'interpretaran. Volem que sigui un moment de retrobament d'ex-alumnes que han passat per l'escola i que, malgrat ser de promocions diferents, s'uneixin plegats amb l'objectiu de sonar i fer ballar.

Us animem a demostrar que els alumnes que heu passat pel Ribatallada toqueu el flabiol i no heu perdut el tamborí!

Visca la Creu Alta i visca la Festa Major!

Paula Ortiz Torrabadella
Albert Pol Reixach
Mestres de l'Escola Ribatallada

LA TRINXERA QUOTIDIANA QUE PLANTA CARA A L'ODI

Aquest 2026, el Casal Popular de la Creu Alta El Tallaret ha decidit fer un pas endavant en la lluita antifeixista

En un context social marcat per la precarietat, l'encariment de la vida i una creixent presència dels discursos d'extrema dreta, l'entitat centra la seva campanya anual en posar fre a l'extrema dreta. Lluny de plantejar-ho com un debat abstracte, el casal situa aquesta lluita en el terreny quotidià: entenent que el feixisme no és un fantasma del passat sinó una realitat que es manifesta avui als carrers i als barris.

Més d'una dècada de construcció popular

En l'escenari actual, l'antifeixisme es consolida com una eina de defensa col·lectiva; no és només un discurs: és garantir drets, cures i comunitat, a més de reivindicar la memòria històrica per articular respostes sòlides avui. El model d'El Tallaret es basa en l'autogestió, la presència constant a l'espai públic i en la seva gran capacitat de resposta col·lectiva. Segons el plantejament del casal, aquesta lluita no es limita a la confrontació ideològica, sinó que passa per atacar les causes que alimenten l'extrema dreta: la precarització, les notícies falses, l'aïllament social i la criminalització de la pobresa.

Amb més de dos anys de trajectòria a la seva seu — una nau recuperada i posada al servei de la ciutat —, gairebé quinze anys de recorregut social i més de 200 sòcies i socis, El Tallaret s'ha consolidat com un punt clau de trobada a la ciutat, junt amb el Casal Independentista i Popular Can Capablanca i el CSO l'Obrera. Davant les mancances institucionals, els casals, ateneus i CSO s'han erigit com a recursos indispensables per viure amb dignitat, on la solidaritat neix des de baix per arribar on el sistema no pot o, més aviat, no vol arribar. El teixit associatiu és el dic de contenció de les mentides amb les quals l'extrema dreta intenta ver-tebrar el seu discurs.

Una trinxera contra el silenci: Un peu al casal i l'altre al carrer

El casal s'ha convertit en un node clau de la protesta social a Sabadell, articulant-se com un espai incòmode davant un model de ciutat buit de contingut, però ple de silenci i ferum de canyella. Aquesta presència s'ha fet visible en la defensa activa del dret a l'habitatge donant suport a la PAHC en la resposta contra els desnonaments al barri, així com en el suport a les vagues de la comunitat educativa i un participació arrelada en el moviment feminista de la ciutat.

Aquesta visió es complementa amb la recuperació d'espais públics i en l'oposició frontal a l'urbanisme d'aparador del PSC. Un exemple és l'actual "reforma" de la plaça de la Creu Alta, que ignora la vida del barri i amenaça la cultura popular, una decisió cuinada d'esquena a les entitats per convertir la plaça en un espai estèril i buit d'activisme.

Per al Tallaret, l'antifeixisme no és una etiqueta estàtica, sinó una pràctica que es demostra en la mobilització i és per això que participem tant en la Plataforma Antifeixista de Sabadell com en l'organització de la Primera Cursa Antiracista de la ciutat, iniciativa emmarcada en un rebombori institucional, per la negativa del govern municipal a donar els permisos.

L'acció del casal també mira cap a l'exterior, situant la solidaritat internacionalista com un eix innegociable. "Ens han trobat i ens trobaran al costat del moviment pro Palesti-

na i impulsant el boicot contra l'Estat genocida d'Israel", refermem des de l'entitat, vinculant la lluita local contra l'odi amb la resistència global contra l'opressió.

Cultura, llengua i sobirania alimentària

Aquesta embranzida al carrer es nodreix d'una vida comunitària que no s'atura dins la nau i que celebra la vida col·lectiva en cites ja imprescindibles com la Calçotada, el Quinto, l'Aniversari o la participació activa a les Barraques de la Comissió de Festes Populares de Sabadell i, com no pot ser d'altra manera, a la Festa Major de la Creu Alta. El projecte es referma com a motor cultural a través del cicle de Sant Jordi i el cicle d'Estiu, i també amb la continuïtat d'activitats com els mercats d'intercanvi, l'espai de criança o el club de lectura. Alhora, el casal segueix essent la llar tant de les entitats que han crescut amb el projecte com de les noves propostes que busquen un espai d'autogestió i també volen formar part d'un moviment col·lectiu, d'una iniciativa viva i sempre en construcció.

En aquest sentit, hi ha projectes que s'han convertit en autèntics vaixells insígnia del casal. Les parelles lingüístiques, que ja han implicat més d'un centenar de persones, s'han consolidat com un referent d'orgull per a El Tallaret: un espai on el català es comparteix de tu a tu, teixint vincles reals i horitzontals entre veïnes. Lluny de les aules i a peu de barri, la llengua esdevé aquí una eina viva d'acollida i cohesió, una via per fer créixer la comunitat des de la trobada i la consciència col·lectiva. Així mateix, l'èxit de les Jam Sessions, que posa en evidència que a Sabadell hi ha una set real d'espais de trobada que no estiguin regulats sota una lògica de consum. El casal segueix essent, així, també un refugi per a noves iniciatives que busquen un espai d'autogestió on la cultura no sigui un producte, sinó un dret compartit.

La política de les "coses petites" també és una forma de resistència: a través de la Comissió Gastronòmica (CGT) i la Comissió BART, el

casal aposta per la sobirania alimentària. Cuinar juntes esdevé un acte polític que prioritza el comerç de barri, el producte de proximitat i les campanyes de boicot a grans superfícies com Carrefour. Per a El Tallaret, escollir qui ens alimenta és una extensió de la lluita contra el gran capital i una forma de construir alternatives materials en un món marcat pel col·lapse i la precarietat.

Garantir l'accés a la cultura, a la llengua i a una alimentació digna és la millor manera de disputar la batalla cultural contra l'extrema dreta, construint horitzons on l'empatia i el suport mutu guanyin la partida a l'individualisme.

L'antídoto contra l'aïllament: el dret a "simplement ser"

La força d'El Tallaret resideix en la seva capacitat de combatre la crisi d'infraestructura social que ens aboca a la solitud. En un món que ens vol clients abans que veïnes i on cada minut ha de ser productiu, el casal reivindica el dret a la "gratuitat de l'estar": el valor de compartir quelcom que no va enlloc. Aquesta és la verdadera resposta al sistema que ens vol enfrontades amb qui tenim al costat per evitar que mirem cap a dalt. Davant la tirania de la performance digital i el confort aïllant, el frec social i el suport mutu ens recorden que els nostres malestars no són buits individuals, sinó mancances col·lectives que només es resolen teixint comunitat.

La campanya del 2026 es presenta, d'aquesta manera, sota un missatge clar i contundent: la Creu Alta és i serà un barri antifeixista. Des d'El Tallaret es fa una crida a ampliar la implicació veïnal i a enfortir les xarxes comunitàries, amb la voluntat de convertir el barri en un espai on la convivència, l'empatia, la dignitat i la resistència col·lectiva siguin els eixos centrals del dia a dia. Perquè, en un món que ens obliga a ser "algú" les 24 hores del dia, construir un espai on simplement habitar la vida amb les altres és, ja, una victòria de la trinxera.

Míriam Ucendo

LES PARELLES LINGÜÍSTIQUES AJUDEN A FER BARRI I CIUTAT

Quatre participants expliquen la seva experiència en aquest projecte de barri impulsat pel Casal Popular El Tallaret que promou l'ús del català

Ens trobem amb quatre veïnes de la Creu Alta per parlar d'una iniciativa que ha anat creixent amb força al barri: les parelles lingüístiques del casal El Tallaret. La Maria Antònia, voluntària i impulsora de l'activitat, ens acompanya juntament amb la Rahma Chaabouni, que hi participa com a aprenent de català, i dues voluntàries: la Mercè Clapés i l'Anna Argemí.

Enguany és el segon any que el Tallaret impulsa aquesta proposta, que posa en contacte persones que volen practicar el català amb voluntàries que els ofereixen conversa en un entorn proper i distès. En aquest temps, el projecte no només s'ha consolidat, sinó que ha doblat el nombre de participants, convertint-se en una eina útil tant per a l'aprenentatge de la llengua com per a enxarxar veïns i veïnes.

Què us va impulsar a posar en marxa les parelles lingüístiques? (Maria Antònia)

Tot va començar arran de la recollida de material per a l'emergència de la DANA al País Valencià. Vam veure que moltes de les persones que s'apropaven per ajudar i col·laborar tenien dificultats per practicar el català i al mateix temps, com a entitat estem preocupades per la situació de retrocés de l'ús de la llengua.

A partir d'aquí va sorgir la iniciativa, amb la voluntat d'oferir un espai proper on poder practicar la llengua. Les persones participants ens expliquen que, encara que només sigui una hora a la setmana, els

ajuda molt a millorar, sobretot en la conversa i en els exàmens orals. Moltes viuen en entorns on no poden practicar el català en el dia a dia, i això els ofereix una oportunitat real de fer-ho.

Per què vas decidir fer-te voluntària? (Anna)

Soc mestra i veig que, tot i que els infants parlen català a l'escola, moltes famílies no el fan servir. Això crea una barrera en la comunicació. Quan vaig veure els cartells de les parelles lingüístiques vaig pensar que era una bona manera d'implicar-me al barri i ajudar a trencar aquesta barrera. A més, com que soc relativament nova a la Creu Alta, també era una manera d'involucrar-m'hi i participar activament en la vida del barri.

Com vas conèixer el projecte? (Rahma)

Vaig veure un cartell al carrer, vaig escanejar el codi QR i em vaig inscriure. En aquell moment estava fent classes de català, però em faltava pràctica oral. Les parelles lingüístiques m'han ajudat moltíssim en aquest sentit.

En aquell moment estava fent classes de català, però em faltava pràctica oral. Les parelles lingüístiques m'han ajudat moltíssim en aquest sentit.

Com és una trobada amb la parella lingüística? (Mercè)

Primer es busca un horari compartit per poder quedar amb la parella.

Normalment es queda una hora a la setmana i es planteja una mica què es vol fer: si quedar en un bar, si fer una volta o si anar a veure una exposició.

Al final es tracta de trobar alguna activitat durant una estona a la setmana — pot ser una trobada en un bar o alguna altra cosa — on es pugui practicar el català. Llavors es parla de temes variats, també en funció dels interessos de la persona aprenent, i bàsicament el que es fa és conversa oral durant una hora per ajudar a guanyar més fluïdesa.

Quantes parelles hi ha actualment? (Maria Antònia)

Ara mateix n'hi ha una cinquantena d'actives. En total, comptant també les del curs passat, una vuitantena d'aprenents han passat d'una manera o altra per El Tallaret per participar en les parelles. Estem molt contents perquè el creixement ha estat molt ràpid: vam començar de zero. Al principi teníem més persones voluntàries que aprenents, però amb el temps ha anat corrent la veu i la situació s'ha capgirat. Ara cada cop hi ha més persones aprenents que s'hi volen sumar i ens en falten de voluntàries.

Ara mateix hi ha una cinquantena de parelles d'actives. En total una vuitantena d'aprenents han passat pel El Tallaret per participar en les parelles.

Més enllà del català i de la pràctica de la llengua, t'ha aportat alguna cosa participar en les parelles? (Rahma)

Sí, clar. He après moltes coses sobre els costums i les tradicions. Per exemple, Sant Jordi. Com que és la festa del llibre, entre nosaltres, les parelles, hem elaborat un relat conjunt. També hem jugat al Quinto, que va ser la primera vegada que descobria aquesta tradició. I també he fet algun esmorzar típic català, perquè a les nostres trobades intentem compartir experiències pràctiques i també menjar junts.

Feu activitats conjuntes? (Mercè)

Sí, un cop al mes ens reunim totes les parelles i fem activitats. Hem celebrat el Quinto per Nadal i també s'han organitzat activitats per Sant Jordi, trobades gastronòmiques amb menjars del món i catalans, excursions i activitats culturals. Aquestes trobades serveixen per conèixer altres parelles i fer comunitat.

Alguna experiència destacada? (Anna)

Amb la meua parella vam anar al Teatre Sant Vicenç. El Teatre col·labora amb les parelles lingüístiques proporcionant-nos descomptes a les entrades de les seves obres i això facilita que les parelles hi puguem anar. Va ser una experiència molt positiva, perquè també fomenta l'accés a la cultura en català.

Quines activitats teniu previstes? (Maria Antònia)

A banda de les trobades regulars, on també es fan jocs per practicar el català i conèixer la cultura catalana, s'han impulsat algunes activitats específiques al llarg del curs, com una sortida pel patrimoni de Sabadell amb el servei municipal de Cultura, pensada per conèixer millor la ciutat i fomentar l'ús del català en contextos quotidians.

El curs es tanca amb una trobada de final de curs, que és un espai compartit entre totes les parelles per tal de reforçar vincles i fer comunitat.

Recomanaries aquesta experiència? (Rahma)

Sí, totalment. De fet, ja ho he fet amb altres famílies de l'escola. És una manera molt útil i agradable d'aprendre català.

Què diríeu a la gent del barri que encara no coneix el projecte? (Anna)

Que s'hi animi. No només és útil per practicar català, sinó també per conèixer gent i cultures diferents. Hi ha intercanvis molt enriquidors entre generacions i experiències de vida diverses.

Casal Popular El Tallaret

LA PRIMERA COMUNITAT ENERGÈTICA A SABADELL

Electricitat verda a un cost fix durant 25 anys

Oblida't de les apujades de la llum: Electricitat verda a un preu fix garantit per als propers 25 anys.

La majoria de llars de la ciutat no disposen de prou teulada per gaudir dels avantatges de tenir energia verda produïda a Sabadell. Una gran part de la població resideix en blocs de pisos els quals ofereixen poc espai de coberta o bé és impracticable per satisfer les necessitats d'energia elèctrica de la comunitat.

Davant d'aquesta limitació generalitzada, que impedeix avançar col·lectivament cap a l'autosuficiència energètica, la Unió Europea va impulsar la figura associativa de la Comunitat Energètica Local (CEL). Aquesta es defineix com un grup de persones que s'associen, sense ànim de lucre, per satisfer les seves necessitats mitjançant energies renovables. Està pensada amb una perspectiva àmplia que inclou: disposar d'electricitat fotovoltaica, compartir vehicles elèctrics, promoure l'aïllament d'edificis o realitzar compres col·lectives d'aparells domèstics més eficients.

Fa dos anys que l'Associació de Veïns de Covadonga va llançar el projecte d'una comunitat energètica amb el grup local de Som Energia. El Tallaret hi va donar aixopluc, l'Ateneu Cooperatiu del Vallès va oferir suport administratiu i el Consell Comarcal, a través de l'Oficina de Transformació Comunitària, hi va aportar solidesa tècnica i jurídica.

Energia neta, local i cooperativa: Produïm la nostra pròpia electricitat a Sabadell, sense ànim de lucre i sota control ciutadà.

Ara, la primera Comunitat Energètica de Sabadell ja està en marxa. L'objectiu inicial és facilitar electricitat renovable a les persones associades. Cada llar associada podrà gaudir d'electricitat verda produïda a Sabadell, amb la garantia de mantenir el mateix cost durant 25 anys, independentment de les fluctuacions del preu del petroli o el gas.

Per aconseguir-ho es disposa de la teulada d'una nau industrial on es farà la instal·lació fotovoltaica. El cost i la producció seran compartits entre totes les persones promotores, amb la única condició legal de residir o situar-se dins del radi de 5 km respecte a la instal·lació.

Les persones interessades a rebre més informació o disposades a participar-hi podeu escriure a:

celdesabadell@gmail.com

Clara Palau

LA CREU ALTA CELEBRA EL 6È CONCURS DE PINTURA RÀPIDA

El dissabte, 23 de maig de 2026, la Creu Alta tornarà a convertir-se en un gran taller a l'aire lliure amb la celebració del 6è Concurs de Pintura Ràpida, una cita ja consolidada dins dels actes de la Festa Major del barri.

Amb la voluntat de continuar posant en valor el patrimoni urbà, l'arquitectura i la vida quotidiana de la Creu Alta, l'Associació Veïnal organitza aquesta jornada artística que, any rere any, reuneix pintors i dibuixants disposats a capturar l'essència del barri des de mirades i tècniques diverses.

El punt de trobada serà, com és habitual, el pati nord de Cal Balsach, a la plaça de la Creu Alta. A partir de les 8 del matí es farà la inscripció gratuïta i el segellat de bastidors i suports. Tant els participants del concurs com els assistents a la trobada paral·lela d'Urban Sketching, rebran un val d'esmorzar per gaudir en un establiment de la plaça de la Creu Alta.

El tema de les obres girarà al voltant d'imatges de la Creu Alta i el seu entorn immediat, amb llibertat absoluta pel que fa a tècniques i estils. Les mides acceptades oscil·laran entre 41 x 33 cm i 100 x 81 cm. L'hora límit

de lliurament serà a les 13:30 h, i les obres quedaran exposades a mesura que es vagin entregant amb els cavallets de cada artista. A partir de les 14:30 h es procedirà al lliurament de premis.

Premis del concurs:

- 1r premi: 500 € (gentilesa d'IGLOO by Exes Centre)
- 2n premi: 400 € (Associació Veïnal de la Creu Alta)
- 3r premi: 300 € (Dr. Jaume Fontserè Vallcorba)
- 4t premi: 200 € (Associació Veïnal de la Creu Alta)
- 5è premi: 5 sessions de dibuix de figura (Espai d'Art)

Tots els participants rebran un diploma commemoratiu. Les obres premiades passaran a ser propietat de l'organització i/o dels patrocinadors, segons estableixin les bases, i el jurat — format per persones acreditades del món de l'art i representants veïnals — es reserva el dret de deixar desert algun premi si ho considera oportú.

Més enllà de la competició, la jornada és una oportunitat per redescobrir el barri a través de la mirada artística, reforçant el vincle entre cultura, territori i veïnat en un ambient festiu i participatiu.

Trobada d'Urban Sketching

Paral·lelament al concurs, el mateix dissabte al matí s'organitza una trobada oberta d'Urban Sketching pels carrers i places del barri. Sense caràcter competitiu, la convocatòria convida sketchers i amants del dibuix in situ a sortir amb quaderns, llapis i aquarel·les per documentar la vida quotidiana de la Creu Alta: l'arquitectura, l'ambient festiu i també els artistes participants.

En finalitzar la trobada, es farà una foto de grup al pati de Cal Balsach, com a record d'una jornada compartida, de dibuix i convivència.

Josep Ubia

GRUP MOU-TE

Temporada 2025-2026: Xerrades, visites, caminades, algun bon dinar i més...

Les activitats d'aquesta temporada, podem dir que tenen un caire cultural i variat.

Per preparar la temporada, el 2 de setembre vam organitzar un esmorzar de treball al bosc del Santuari de la Salut. Allí vam planificar les activitats quinzenals amb un programa variat i, més o menys, a gust dels presents.

Ja ràpidament, la setmana següent, el dia 9, en Joan Boix ens va fer una xerrada didàctica, acompanyada de diapositives, sobre bolets. Hi va haver molt bona participació i ens va quedar el regust d'anar-ne a buscar, però amb el Joan.

Continuarem amb una aventura per la Serra de Collserola, St. Pere Màrtir i Sta. Maria de Collserola, per acabar al Baixador de Vallvidrera. Va ser una aventura per recordar-la...

Visita al nostre rodal

Començarem l'octubre amb una caminada pel rodal, de Can Deu al Ripoll. Vam poder contemplar el treball de remodelació del Parc del Nord, el traçat que correspon a una antiga riera, un espai verd amb vegetació autòctona i que el perfil actual conserva el tàlveg centrat procedent de l'antiga torrentera que desembocava al riu Ripoll.

Després vam continuar pel Parc de la Clota fins al riu i el pont de la Salut.

També cultura gastronòmica

La segona sortida d'octubre fou la descoberta del Bergadà: al matí ruta del Nicolau, de St. Joan de l'Avellanet a Bagà; al mig dia un bon dinar a Castellar de N'Hug, i per la tarda les fonts del Llobregat.

L'onze de l'onze (eslògan de la ONCE) vam visitar la Cova de Sant Ignasi a Manresa, amb un petit audiovisual. També vam poder veure els mosaics de MARKO RUPING a l'església gran: són impressionants (mireu-los per Internet, val la pena). Per últim, una visita guiada a la Seu. L'església gòtica que avui contemplem fou dissenyada pel mestre d'obres Berenguer de Montagut, que també projectà les obres de Sta. Maria del Mar.

El 13 de gener, com a nens petits pujarem al Tibidabo: decepció perquè les instal·lacions estaven en reparació. Hi vam arribar des del funicular de Vallvidrera tot passant per sota de la torre de comunicacions inaugurada al 1992, any de les Olimpíades. Contemplarem les atraccions més antigues: el tren penjat i l'avió de la talaia, (amb nostàlgia). Entrarem a visitar la Cripta i Temple Expiatori del Sagrat Cor, retornant per la font dita de la Budellera i, per camins planers, cap al Baixador de Vallvidrera.

Esmorzar Carpanta

Com a dijous gras avançat al dimarts, el dia 10 organitzarem un "Esmorzar Carpanta". Per motius meteorològics de pluja i fred es van ajornar algunes activitats; aquesta havia de portar-se a terme al bosc de la Salut, però vam acabar menjant-nos la truita al vestíbul del nostre local. La gana seguia a bon ritme mentre el menjar i la beguda dipositats al llarg de les taules anava disminuint, amb una participació de més de 30 persones.

No vam poder gaudir dels jocs que teníem preparats. Els guardem per a una altra oportunitat.

La Gran Calçotada a les Tines de Renau

Amb una participació de 50 persones i un dia clar sense fred ni calor (allò que se'n diu perfecte), el 17 de febrer, esmorzarem al restaurant de la Panadella i, tot seguit, ens plantarem al poble de Montblanc. Aquí ens vam dividir en dos grups per facilitar el guiatge i explicacions que al llarg de dues hores anarem escoltant dels guies locals.

Acabada la interessant visita, retornarem a l'autocar, que en cosa de mitja hora ens deixà al lloc de la calçotada. Un lloc agradable, on ens portaren els calçots a l'aire lliure, acompanyats de la salsa, la beguda, el pitet i els guants. Tot un muntatge divertit que ens va fer gaudir a tots i totes.

La continuació del dinar va ser al menjador de dins: Mare de Déu, quina quantitat de menjar! (sort dels tapers). Bé, acabat l'àpat tornarem cap a la Creu Alta. En farem més...

Caminades per a caminadors

Sant Sadurn de Gallifa fou per a caminadors. Unes vistes precioses des del cim, acompanyats de l'ermita romànica del segle XII, amb un grup en què ens ho passem molt bé. Deixarem els cotxes al Coll d'Ases i amunt, tot cercant la cova del Penitent que no va aparèixer per enlloc; un altre dia la trobarem. Cal dir que la caminada va durar entre 15 i 16 km.

El Riu Ripoll

Passejada pel Parc Fluvial del Ripoll. De la Creu Alta al Castell de Barberà i el Molí Vermell. Passarem per la torre de l'Aigua, el Pont de la Salut i entrarem a la llera del riu, seguint aigües avall fins a la font de Can Llobateres, on vam esmorzar fins que va començar a ploure. Ho finalitzarem aquí: deixarem la caminada i anarem a buscar el bus núm. 3 a La Romànica. Continuarem la passejada un altre dia.

Mirades sobre el cementiri

Fou una visita guiada per membres del Museu d'Història de Sabadell. El lloc és tranquil i ombrívol: anarem descobrint escultures allí dipositades amb les explicacions corresponents per part de la guia; hi trobarem també una Mare de Déu del Carme de l'escultor Adolf Salanguera, que no la vàrem mostrar a l'exposició de la FM. Bona participació!

L'última de març: els jardins de Mn. Costa i Llobera a Montjuïc

És un dels jardins especialitzats en cactus i plantes suculentes més importants d'Europa. Vam tenir la sort de poder-lo gaudir i de veure moltes plantes en flor; el bon dia també ens va acompanyar.

Seguint per Montjuïc ens arribarem al monument dedicat a la Sardana i ens hi quedarem a dinar. Encara tinguérem temps a la tarda per entrar a l'Estadi Olímpic i recordar els actes de la Olimpíada del 92. Tot seguit vam entrar al Palau Nacional, seu del MNAC, per visitar-lo amb guia. Val la pena: entre molta pintura romànica ens van ensenyar les de Sixena.

I què més?

A dia d'avui encara ens queden unes quantes activitats per acabar la temporada. Per exemple, dins dels actes de la Festa Major tenim una visita prevista al Castell de Sant Ferran, a Figueres.

Si us sembla engrescador, ja ho sabeu: apunteu-vos-hi!

Pere Mas

GRUP
Escribà
des de 1971

93 725 35 74

638 963 288

AVGDA. UNZE DE SETEMBRE, 83
08208 - SABADELL

RADSA POINT
TALLERES

ELECTRO MECÁNICA UROZ 2010, S.L.
TELF.: 937 164 585 | 618 123 874
PACO MUTLLO, 107
08208 SABADELL, BARCELONA
electromecanicauroz@hotmail.com

THE RODMU
constructors

Tel. 93 510 81 59 info@rodmu.es

DALUMBEC
DB

FUSTERIA D'ALUMINI
CRISTALLERIA
DIVISIONS
PERSIANES
FALS SOSTRE D'ALUMINI
MAMPARES BANY

dalumbec@dalumbec.com Tel. 93 723 12 45
C/Francesc Bellapart, 28 Movil. 670 781 755

TALLERS CREU ALTA
Papa Plus XI, 47
08208 - Sabadell
Tel. 93 725 37 38

www.tallerscreualta.com
info@tallerscreualta.com

Milla Assessors
GESTIÓ EMPRESARIAL

DES DE 1985

Gaudeix del teu temps,
Milla Assessors
farà la resta.

Servici per a particulars i empreses:

Laboral · Comptable · Fiscal · Mercantil

Assegurances | Rendes | Pensions | Herències | Contractes de lloguer
Recursos i Demandes | Ajuts | Subvencions | Certificats digitals...

Cari Ferrer, 132 - Sabadell
Tel. 93 712 12 73
info@millaassessors.com
www.millaassessors.com

GRAU INSTAL·LACIONS I REFORMES

- *Aigua, aixetes, descalsificadors i osmosi
- *Aire condicionat i manteniment
- *Calderes, escaladors i termos
- *Calefacció i manteniment
- *Estufes i calderes de pel·lets
- *Electricitat, butlletins i tramitacions
- *Reformes integrals de la llar
- *Gas, butlletins i legalitzacions
- *Energia solar / Fotovoltaica
- *Banys i cuines
- *Tasques de guix i pladur
- *Terrasses i patis
- *Pintura
- *Portes
- *Fusteria i parquet
- *Alumini
- *Serralleria / Ferro

638 12 12 46

Tel. 93 716 17 28 - C/ Antoni Cusidó, 6 local C - 08208 Sabadell - grauinstal@telefonica.net

Bona Festa Major!
T'hi apropem en bus

TUS Transports Urbans de Sabadell

www.tus.es
Passeig del Comerç, 64
atencio@tus.es
93 710 79 51

Última fase d'habitatges premium amb jardí i piscina

www.illacreualta.com

Tel. (+34) 930 107 919 info@illacreualta.com

L'ILLACREUALTA RESIDENCIAL SABADELL

DE DINS ESTANT DE LA PARRÒQUIA

Una parròquia configurada per la seva gent

Com deia Mn. Fuentemilla, de feix memòria, hi ha parròquies que, quan canvien de rector, és com si canviessin de religió. És una exageració, és clar, però s'entén bé què volia dir: les manies, les prioritats i l'estil dels rectors acaben modelant la manera de fer de cada comunitat. N'hi ha prou amb visitar esglésies d'arreu per comprovar com els costums donen fesomia pròpia a cada parròquia. Totes responen a una mateixa fe, però cadascuna ho fa amb accents diferents.

En el cas de la Creu Alta, això s'ha pogut observar una mica, però potser també ha passat a l'inrevés: aquí la parròquia també configura el rector. I, per això, quan ens preguntem com és la parròquia per dins - què fan, quants són, quina estructura té - convé mirar més enllà de la imatge exterior. Tal i com passa amb totes les entitats, vista de fora sembla una cosa però per dins n'és una altra. No perquè sigui una societat secreta, sinó perquè el dia a dia real no acostuma a coincidir amb els clixés establerts.

Un matrimoni ben avingut

Sant Vicenç és, d'entrada, com un matrimoni mixt. La parròquia està configurada per dos grans àmbits que conviuen i es complementen: el Centre Parroquial i la comunitat de fidels que celebra la fe cada setmana. Aquesta distinció no coincideix, ni de bon tros, amb una divisió entre els qui van a missa i els qui no. La gent del Centre Parroquial prové de diversos barris de Sabadell; només una tercera part

viu a la Creu Alta, i molts participen també de la vida de fe a les seves parròquies o escoles de referència. D'altra banda, molts feligresos són alhora socis del Centre Parroquial.

La imatge del matrimoni mixt fa referència, sobretot, al bon maridatge entre el Centre i la resta de grups parroquials. El vincle més visible és la comissió de valors i el treball al voltant dels valors Vicentí. També és palesa la unió en els moments decisius, com ho va ser la gran reforma del teatre quan es va haver d'adequar a la normativa: sense la implicació de tota la comunitat, no hauria estat possible. La informació compartida i les activitats conjuntes confirmen una relació que acaba fixant identitat a una parròquia oberta al barri i a la ciutat, a través del teatre.

Una història mil·lenària

Hi ha famílies, o fins i tot entitats, que necessiten fer prospeccions històriques per trobar una identitat no sempre certa.

També hi ha parròquies, àvides de pedigrí, que busquen pels voltants antigues comunitats desaparegudes per presentar-se'n com a hereves d'aquelles entitats religioses. Sant Vicenç de Jonqueres, en canvi, no necessita canviar de nom per mantenir el fil amb el passat. Durant molt de temps, fins i tot a la pàgina web del bisbat, la fotografia associada a la parròquia era la de l'ermita, encara que l'adreça i els telèfons fossin els de la Creu Alta. Es tracta d'una parròquia amb una història mil·lenària, documentada des del segle X. L'ermita de Jonqueres, encara dempeus, n'és avui un signe ben visible. Els estudis

fets al seu entorn han posat al descobert tombes paleocristianes que podrien datar del segle III. També singularitza aquesta comunitat el fet que, durant segles, la parròquia depengués de la priora del monestir: fins al segle XVIII, la comunitat de monges hi nomenava els rectors. Tot això està suficientment documentat a l'espera de ser divulgat, com a peculiaritat femenina dins d'una església patriarcal.

Una comunitat oberta

La comunitat de Sant Vicenç és oberta, tant d'entrada com de sortida. Tant per acollir, com per compartir feligresos amb altres comunitats. En moltes parròquies, la vinculació dels feligresos acaba definint una fidelitat més lligada al grup o al rector que no pas a l'Església universal. És allò que podríem anomenar una mentalitat de botigueta: quan entra un foraster, tothom se'l mira. A casa nostra, això no funciona així.

Molts feligresos comparteixen diverses comunitats per motius d'horaris, d'aparcament, d'ubicació - per exemple, en temps de vacances - o, senzillament, per afinitat de tarannà. Una mica com el Centre Parroquial que és cantera d'artistes i tècnics per a institucions sabadellenques i d'arreu. En totes les ciutats grans hi ha un moviment constant de població: de la perifèria cap al centre, o del centre cap als barris. A la Creu Alta també es percep aquest trànsit: hi ha qui fa camí cap al centre, i hi ha, al mateix temps, una acollida de gent que arriba des d'altres zones. Com un corrent que baixa riu avall.

Una frontera que integra

La Creu Alta, situada entre Sabadell i Terrassa, ha viscut històricament com una frontera oberta. El gran perill de l'Església és tancar-se en si mateixa i consumir les energies a conservar estructures. Sant Vicenç, en canvi, participa del caràcter d'una zona en transformació constant, capaç d'adaptar-se als temps i d'integrar persones de procedències diverses dins d'un mateix país, Catalunya.

Aquesta capacitat d'acollida es veu avui, de manera particular, en la integració de la població llatinoamericana que ha vingut per quedar-se. N'és una prova la figura de Ricart Orozco, nat a Bolívia, primer diaca llatí de la diòcesi, que ajuda la parròquia predicant,

batejant o acompanyant exèquies en català. Amb ell formen l'equip de clergues els diaques Pere Pardo i Josep Paniello. També l'absis magnífic de Jordi Roca és, en un altre registre, una mostra d'integració: la d'un llenguatge pictòric propi incorporat a la vida de la comunitat.

Ens han presentat ?

En arribar a la parròquia venint d'un barri perifèric de Terrassa on tot era més proper, algú em va preguntar: vostè és el nou mossèn, senyor rector? Vaig entendre que l'Alfons es veuria envoltat i protegit per semblants tractaments. Al cap de poc, havent cercat encarregats de buscar lectors per a les misses, un d'aquests em diu que no troba ningú per fer les lectures. Li indico que hi ha una senyora asseguda a tal lloc que és professora d'institut. La seva resposta fou indicadora de la personalitat de la parròquia: "A mi no me l'han presentada". I durant la pandèmia, que es recomanava la distància social, nosaltres ho vam tenir fàcil per guardar les distàncies. Ho feien, ho vam fer i ho seguim fent.

El gran repte: apropar-nos.

Dins les activitats de la Festa Major hi haurà una visita guiada per conèixer millor la parròquia en la seva forma externa. Però, si es vol entendre la vida interior de la comunitat, cal anar una mica més enllà. Potser es podria començar per una missa a quarts de nou del matí, o bé el diumenge a les nou. En el silenci hi ha més nitidesa. I, si es vol conèixer la comunitat llatina i deixar-se portar per una litúrgia més vibrant, diumenge a les onze del matí. O bé, seguir l'itinerari d'acollida per uns dels acollidors de la comunitat. Jesús no hi és en abstracte, tancat en un edifici, ni com a personatge atrapat en un llibre. Hi és en les persones i en la comunitat quan aquesta es troba. Les distàncies són les barreres d'avui dia. Les pitjors les distàncies mentals. Allò de "a Sabadell cadascú...", sembla que pugui ser cert.

Esperem que aviat surti editat el llibre de la parròquia on la podreu conèixer una mica més.

Bona Festa Major.
Esperem saludar-nos sense distàncies.

Mn. Alfons Gea.
Rector

EL LABERINT DE LES ESCOLES DE MÚSICA

Un dret desigual a Catalunya

La xarxa d'escoles de música a Catalunya viu una situació complexa i plena de desequilibris. Tot i que les dades oficials dibuixen un sistema ordenat i regulat, la realitat sobre el terreny mostra un escenari molt més fragmentat, amb mancances de control, desigualtats territorials i problemes de finançament que posen en qüestió la sostenibilitat del model.

Segons la Generalitat de Catalunya, actualment hi ha 270 escoles de música autoritzades pel Departament d'Educació: 188 de titularitat municipal i 82 d'iniciativa privada, totes regulades pel Decret 354/21. Sobre el paper, el sistema sembla clar. Però la realitat és molt diferent.

Centenars de centres fora del radar oficial

El Departament només reconeix 82 escoles privades autoritzades. No obstant això, una simple cerca a Internet evidencia que el nombre real de centres que ofereixen ensenyaments musicals és molt superior. Moltes d'aquestes escoles operen sense autorització oficial i, per tant, no estan sotmeses a cap regulació educativa pel que fa a professorat, instal·lacions o inspecció. A efectes administratius, simplement no existeixen.

Les dades oficials indiquen, per exemple, que a Manresa hi ha una sola escola de música; a Terrassa, dues; a Sabadell, dues; a Badalona, una, i a Rubí, una. Tanmateix, l'oferta real en aquests municipis és clarament més àmplia.

Aquesta manca de control té conseqüències. Alguns centres sense autorització "maquillen" la seva situació vinculant-se a organitzacions internacionals —principalment britàniques— que no tenen validesa acadèmica oficial a l'Estat espanyol i que obliguen les famílies al pagament anual de drets d'examen o de diplomes. Segons veus del sector, aquestes pràctiques poden vulnerar el dret de les famílies a rebre informació clara i veraç.

La situació també planteja interrogants legals. La Llei orgànica 8/1985 del Dret a l'Educació estableix que els centres privats que acullen regularment infants en edats corresponents a l'educació infantil han d'estar sotmesos obli-

gatòriament a autorització administrativa. A més, les escoles no autoritzades generen, segons els centres regulats, una competència deslleial respecte a aquells que sí que compleixen el Decret 354/21 i que, per tant, estan sotmesos a inspecció.

Centres autoritzats, però sense finançament

Paradoxalment, les escoles privades autoritzades no reben finançament del Departament d'Educació. Aquesta realitat contrasta amb la resolució 824/23, aprovada el 2023 pel Parlament de Catalunya, que instava a finançar les escoles de música en funció de la situació econòmica de l'alumnat i no de la titularitat del centre.

En el cas de les escoles municipals, l'aportació de la Generalitat és mínima: només el 0,098% del pressupost educatiu es destina a escoles municipals de música i el 0,089% en el cas dels conservatoris professionals.

El model de finançament de les escoles municipals es reparteix, de mitjana, de la manera següent:

- 30% del cost de la plaça l'assumeix l'alumne.
- 6% prové d'altres administracions públiques.
- 64% recau sobre l'ajuntament titular.

Aquest esquema genera dèficits creixents i recurrents, estimats en uns 1.000 euros anuals per alum-

ne, que han d'assumir anualment els consistoris.

El codi postal marca el preu

Les diferències entre municipis són notables. A l'Hospitalet de Llobregat, les famílies només paguen un 9% del cost de la plaça; a Tiana, en canvi, n'assumeixen el 56%. A Sant Cugat del Vallès el percentatge és del 24%, mentre que a Santa Coloma de Gramenet arriba al 31%.

Així, el lloc de residència condiciona directament el cost d'accés a l'educació musical. El mateix servei pot tenir un preu molt diferent segons el municipal.

Petits municipis, grans obstacles

Als municipis de menys de 10.000 habitants, la situació és encara més fràgil: només un 16% disposen d'escola municipal de música. El principal obstacle és econòmic. Mantenir una escola pot representar, de mitjana, un 3,5% del pressupost municipal, mentre que en municipis de més de 50.000 habitants el percentatge baixa fins a l'1%.

Cal tenir en compte que l'educació musical no és una competència obligatòria dels ajuntaments. A més, la Llei 8/1989 de taxes i preus públics estableix que el preu públic ha de cobrir, amb caràcter general, el cost del servei. Això obliga molts consistoris a fer interpretacions

"sui generis" d'aquesta llei per poder sostenir unes escoles que, inevitablement, generen uns dèficits estructurals.

Més demanda que oferta

La demanda supera l'oferta. De mitjana, hi ha 1,2 sol·licituds per cada plaça disponible, un excés del 20%. En alguns municipis, les places s'assignen per sorteig, fet que pot deixar fora a alumnes en situació socioeconòmica més vulnerable.

Les polítiques de tarifació social —segons les quals qui més ingressos té més paga— només s'apliquen en un 22% dels municipis, i afecten exclusivament l'alumnat que ja ha obtingut plaça.

Un sistema injust i en tensió

El resultat és un sistema injust i difícilment sostenible, agreujat per l'augment progressiu de la demanda, fruit de la cada cop més intensa incorporació dels segments de població adulta. L'accés a l'educació musical a Catalunya depèn, en gran manera, del municipi on es viu i de la capacitat econòmica de cada família.

En un context en què la música és considerada una eina clau de formació cultural i desenvolupament personal, el debat és obert: ha de ser un servei complementari o un dret garantit? Per a molts professionals del sector, la resposta és clara: la música no pot convertir-se en un luxe reservat a qui el pot pagar.

El repte passa per endreçar el sector, disposar d'un mapa real que integri tota l'oferta —pública i privada—, equilibrar territorialment els recursos i aplicar un model de finançament que tingui en compte la situació socioeconòmica de l'alumnat, tal i com recull la resolució 824/23 del Parlament. Sense una reforma estructural, el laberint de les escoles de música continuarà marcant diferències allà on hauria de garantir oportunitats.

Llorenç Domènech i Domènech
President d'EMIPAC.
(Associació d'Escoles de Música Autoritzades d'Iniciativa Privada de Catalunya)

LA TAXA DE RESIDUS Pagar per reciclar o pagar per recaptar

La Unió Europea, mitjançant la Directiva 2008, va marcar un gir de 180 graus en la gestió dels residus. Una transformació radical del model d'economia lineal basat en produir, consumir i rebutjar. Un model que, per la seva naturalesa, esgota els recursos naturals — que no són infinits —, degrada el medi ambient amb milions de tones de residus acumulats per tot arreu i desaprovecha materials valuosos que podrien tenir noves vides.

L'alternativa a aquest model insostenible és l'economia circular, que es fonamenta en tres principis clau: reduir el nostre consum, reutilitzar allò que ja posseïm i reciclar els materials per reintegrar-los al cicle productiu. L'objectiu final és minimitzar dràsticament la generació de residus i tancar el cercle de l'aprofitament de recursos, establint objectius quinquennals vinculants per als països de la UE: passar com a mínim del 50% actual al 65% de reciclatge el 2035.

La Directiva Europea es materialitza a Espanya a través de la Llei 7/2022 de Residus i Sòls Contaminats per a una Economia Circular, que obliga els municipis de més de 5000 habitants a establir una taxa que cobreixi el cost real del servei. Aquesta taxa es regeix pel principi que, qui més residus genera i menys recicla, més paga pel servei. Sobre el paper, la proposta té una coherència lògica i irrefutable.

El problema és que els ajuntaments s'han limitat a crear la taxa

sense complir els requisits que comporta establir-la: justificar adequadament els costos, millorar els serveis de recollida i tractament i incentivar efectivament el reciclatge entre la ciutadania. Perquè la taxa no és la fi en si mateixa sinó el mitjà per fomentar l'economia circular. Aquests són els paràmetres que cal utilitzar per valorar si la taxa compleix realment el seu objectiu original o si, per contra, s'ha convertit en un mer instrument recaptatori. Per això, resulta pertinent plantejar qüestions que exigeixen respostes:

1a. Ha estat justificada econòmicament i ambientalment la taxa mitjançant un informe que demostrï com aquests diners es convertiran — i a hores d'ara, s'han convertit — en una millor gestió mediamambiental, amb dades rigoroses? Aquests informes preceptius han de ser públics i accessibles.

2a. Els diners recaptats amb la taxa han servit per millorar el sistema de separació, recollida i tractament dels residus? És a dir, comptem amb més i millors contenidors, recollides més eficients i tractaments que redueixin el que acaba als abocadors? En definitiva, la ciutadania està percebent una millora tangible?

3a. A l'hora de calcular el cost real del servei, s'han descomptat els ingressos rebuts per altres vies, com ara la Responsabilitat Ampliada del Productor (cosa que ja paguem per al tractament i reciclatge en comprar un producte)? En cas contrari, estariem pagant dues vegades pel mateix. Conèixer, amb dades transparents, com això ha repercutit a la baixa sobre la taxa és un dret de la ciutadania.

4a. S'ha personalitzat el cost de la taxa aplicant el principi de "qui més

contamina, més paga"? S'han implementat incentius reals per haver reciclat millor i s'han establert bonificacions per a col·lectius vulnerables? No hi ha la tarifa plana: cal individualitzar la càrrega en funció de variables objectives i justes.

La disparitat de criteris emprats pels ajuntaments ha deixat al descobert el lamentable paper que han exercit la Federació de Municipis de Catalunya, els consells comarcals i la Generalitat, incapaços d'establir directrius coherents i unificats. Això, unit al tractament diferent aplicat a la taxa en els municipis - imputada dins de rebuts com els de l'IBI o de l'aigua - ofereix un panorama caòtic i incomprensible per a la ciutadania i per a l'estratègia que exigeix el model d'economia circular.

Les manifestacions, concentracions i mocions davant dels plens municipals dutes a terme com a protesta contra la taxa, van ser desateses per les administracions locals. Ara toca exigir als que es van afanyar a imposar la taxa que ofereixin respostes clares sobre si la seva decisió va complir o no els requisits que la llei exigia i, en funció de les respostes obtingudes, obrir altres vies d'actuació que es considerin oportunes davant del que podria constituir una decisió contrària a dret. Respostes que la Federació d'Associacions Veïnals de Sabadell (FAVS) ha reclamat a la nostra alcaldessa.

Manuel Navas
(President de la FAVS)

AVUI, CANTEM SABADELL

Fent ciutat,
Fent barri,
Fent Mercat

Vine a cantar amb nosaltres al Mercat de La Creu Alta el dissabte 23 de Maig, de 12 h a 13 h, per celebrar la Festa Major!

Cantar en grup disminueix l'estrès i l'ansietat; fomenta un fort sentiment de pertinença i connexió amb els altres, reduint l'aïllament social; augmenta la confiança, reforçant els vincles entre les persones; millora la funció respiratòria i el sistema immunològic, la memòria i la concentració, la veu i la postura, i manté vives la cultura i la llengua.

Et recordem que les nostres cantades regulars són el segon dissabte de cada mes, a les 12 del migdia, al Passeig de la Plaça Major.

A la nostra pàgina web avuiantemsabadell.wordpress.com hi trobaràs la llista de les cançons per a aquest dissabte i un enllaç a YouTube que et permetrà escoltar-les, si encara no les coneixes. T'hi pots inscriure si vols rebre la informació de les convocatòries següents.

Bona Festa Major!

Avui Cantem SBD

PINTURES BERNABÉ

Més de mig segle de servei a la Creu Alta

Després de seixanta anys d'activitat a la Creu Alta, aquest juliol, tancarà definitivament les portes uns dels establiments comercials que més ha pintat en el ram dels majoristes de la pintura; de fet, és el segon més important que hi hagut a la ciutat, juntament amb Pintures La Moderna de la família Auró. Es tracta de Pintures Bernabé, del carrer del músic i compositor Felip Pedrell, un comerç que sempre ha estat al costat de la Festa Major de la Creu Alta, col·laborant a fer-la possible amb el seu suport incondicional.

Va ser Bernabé Pérez Zafra qui va obrir el negoci l'any 1965. Murcià, de Ceutí, municipi de la vega mitjana del riu Segura, dins de la comarca històrica del Valle de Ricote, al nord de la capital murciàna. Va arribar a Sabadell de la mà de la seva mare Adoración i amb els seus set germans, quatre nois - Antonio, Serafín, Adrián i Bernabé - i quatre noies - Maria, Pura, Adoración i Isabel -, formant part de la massiva immigració de murciàns, andalusos, extremenys, gallecs i aragonesos que van venir cap a

Catalunya els anys de 1950 per trobar-hi un futur. Els Pérez Zafra es van allotjar en unes estadetes que hi havia al carrer de la Palanca que ells anomenaven 'los Plátanos'.

Abans de dedicar-se a les pintures, en Bernabé, com molts altres joves immigrants, va trobar feina al tèxtil. Quan plegava de la fàbrica es treia un sobresou fent treballs de pintor per a altres conveïns i coneguts. Li agradava i ho feia de gust. Se sentia millor anant per ell que no pas a sou d'una empresa i d'un empresari. Sobretot, blanquejava parets al tremp, a base d'una barreja d'aigua, calç i un aglutinant semblant a una cola que ell mateix preparava. Aquest tipus de pintura era barata i ideal per a espais interiors secs i poc exigents i que amb un acabat mate i porós en tinguessin prou.

Com passa a vegades en la vida, va tenir un cop de sort que va ser determinant perquè canviés de ram. Resulta que va tenir l'oportunitat de fer-se distribuïdor de "Pastecol", un producte pensat per als pintors que els facilitava molt la feina en estalviar-los d'haver de

Façana de la botiga i magatzem del carrer de Felip Pedrell

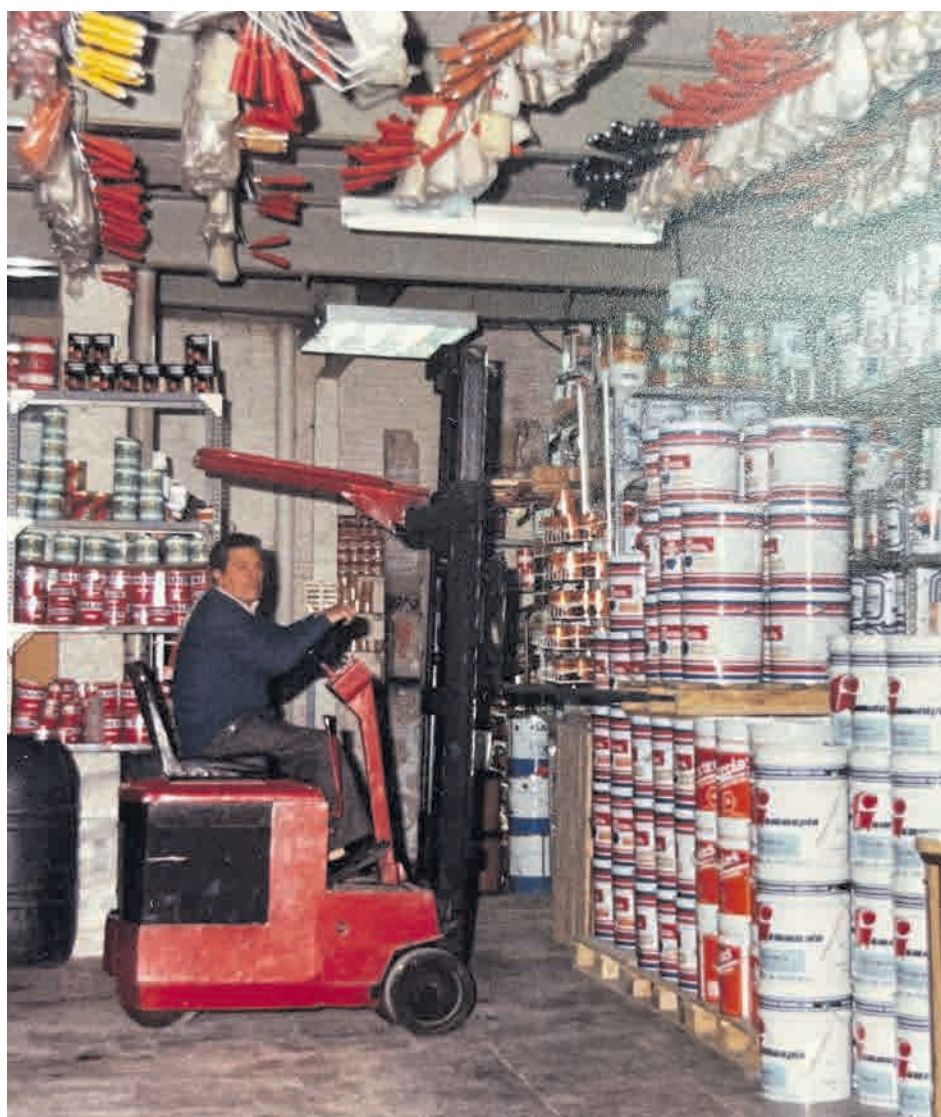
fer la barreja per obtenir la pintura. Només els calia aigua, abocar-hi una bossa de 5, 10 o 25 quilos d'aquell producte, barrejar-ho tot i ja podien pintar. Bernabé recorria les obres amb una motocicleta per oferir-los el producte i quan el provaven, sempre el compraven. Va ser un èxit i, mica en mica, el que havia començat com una afició, un complement, va passar a ser una nova professió. Va deixar el tèxtil i va llogar un primer local al carrer de Sant Maties, molt petit, que li servia de magatzem. Quatre anys més tard, el 1969, en va arrendar un altre al número 64 del carrer de Felip Pedrell, on va obrir la botiga-magatzem Pintures Bernabé que ara tancarà.

Feia sis anys que havia obert la botiga, quan un seu nebot polític, l'Àngel Lluís Escarp Troya, fill de la germana de la seva dona, va quedar-se sense feina i va entrar a treballar-hi. En Bernabé estava casat amb Emilia Troya Quesada, de Campotéjar, comarca de Los Montes, província de Granada. S'havien conegut i casat a Sabadell, com la seva germana Josefa, que també ho havia fet amb el lleidatà de Maials, comarca d'El Segrià, Àngel Escarp Miró, els pares de l'Àngel, que quan va entrar al magatzem de pintures tenia 17 anys i havia deixat l'empresa d'enginyeria elèctrica suïssa Brown Boveri & Cie (BBV) on treballava des d'en feia gairebé tres. Se li feia carregós combinar la feina i les classes a l'Escola Industrial amb l'afició que tenia pel futbol. BBV era una gran empresa i també una escola de molts oficis, perquè hi havia delineants, ajustadors, torners, calderers, electricistes... però quan va entrar-hi amb 14 anys no sabia ben

bé que triar. Eren una quarantena d'aprenents com ell, tots a la mateixa nau. El primer any era comú per a tots. El segon, ja passaven al costat d'un oficial per començar a especialitzar-se en alguna de les feines que l'empresa necessitava cobrir. Al lloc de treball posaven en pràctica la teoria que els feien aprendre a l'Escola Industrial. Tot anava lligat. Però més que per construir i soldar calderes ell havia nascut per fer gols, perquè, a més de treballar, jugava amb el Centre d'Esports Sabadell. Va començar en els infantils, al costat del Lino Gutiérrez Casado; l'Àngel jugava de 10 i el Lino de 9. Després va continuar als juvenils i també va jugar en el Club Esportiu Mercantil fins que, més tard, va fitxar pel Barberà.

Treballar al costat del seu oncle havia de ser una feina provisional, aprofitant que l'ajudant que tenia i que portava la facturació li plegava, però va ser tan provisional que s'hi ha estat cinquanta anys; els vint primers al costat de Bernabé i, a partir de l'1 de gener de 1996, com a propietari i continuador del negoci. L'amo volia jubilar-se als 55 anys, però finalment ho va fer cinc anys més tard, el 31 de desembre de 1995. Cap de les seves tres filles volia fer-se càrrec del que havia iniciat el pare, i l'Àngel li va comprar tot, pagant-li a terminis. Que s'enamorés de la veïna que vivia a l'altra banda del carrer i gairebé al davant de la botiga, la lleonesa Isabel Martínez González, originària de Les Ferreries o Herrerías de Valcarce, comarca d'El Bierzo, i s'hi acabés casant i formant una família que avui té dos fills, el Xavier i l'Àngel júnior, també hi va influir molt.

Durant anys, el Bernabé i l'Àngel van ser els reis de la pintura a la cola o al tremp. En van vendre milions i milions de quilos, perquè, 'antes', tots els pisos d'obra nova es pintaven amb aquesta pintura tan popular. Els professionals i els particulars feien cua a la porta del magatzem des de les 8 del matí per comprar-ne i n'arribaven a vendre 10.000 o 12.000 quilos als constructors directament de fàbrica. En els bons anys de la construcció, la feina que tenien era increïble, i entre ells dos s'ho treien tot de sobre.

Bernabé Pérez, fundador de Pintures Bernabé treballant al magatzem.

Feien més hores que un rellotge, i també s'emportaven la facturació a casa per fer-la a les nits o els caps de setmana. En aquell temps, un talonari de 50 albarans el consu-

mien en hores. Podien omplir 24 o 26 talonaris cada mes, o sigui fer més de mil vendes cada trenta dies. N'hi havia que es pensaven que l'Àngel tenia una part del ne-

goci, però no era així. Ara bé, s'hi guanyaven molt bé la vida. Sempre que la construcció de pisos i habitatges ha anat bé, ells també.

mans Josep i Joan Segura, clients de molts anys d'en Bernabé, i encara conserva la còpia de l'albarà d'aquella primera venda.

Àngel Escarp, continuador del negoci.

A l'Àngel Escarp servir els clients sempre li ha agradat molt. Per a ell, una venda no es tanca mai fins que el client torna a l'establiment, perquè aleshores queda clar que va quedar-ne satisfet. Si no, no tornaria. Pensa que l'últim dia laborable de juliol, quan ha previst tancar i jubilar-se amb la seva esposa, molt probablement, no cobrarà l'última venda que faci, com no va cobrar la primera que va fer com a propietari trenta anys enrere. Pensa que és una tradició arrelada al comerç, considerada també com una superstició o un ritual de bona sort per atreure la prosperitat financera i assegurar una bona marxa al negoci. Els primers compradors que va tenir el 1996, quan es va fer càrrec del negoci, van ser els ger-

En qualsevol cas, quan d'aquí a unes setmanes abaixi la persiana del negoci per última vegada, sap que ho farà feliç, molt satisfet, agraït. Feliç perquè, a partir d'ara, podrà dedicar-se a viure i a fer tot allò que més li agrada: conduir, viatjar, menjar... i cuidar del seu nét, l'Angelet, el primer hereu del seu fill Àngel. Molt satisfet perquè ha tingut la sort de treballar en una feina que sempre l'ha fet de gust, perquè li agrada estar de cara al públic i tractar amb la gent. I agraït per haver tingut tants i tants clients que han fet confiança a Pintures Bernabé durant tots aquests anys i que ara, potser, se sentiran una mica desemparats.

MCB

VII FORUM DE DEMOCRÀCIA LOCAL

Xarxes socials versus democràcia

El Fòrum de Democràcia Local (FDL) centra la seva edició de 2026 en una anàlisi crítica i urgent: l'impacte disruptiu de les xarxes socials en el panorama polític i, especialment, en la formació ideològica de la joventut.

Avui vivim en un ecosistema informatiu on plataformes com TikTok, Instagram o X (abans Twitter) han transcendit la seva funció original d'entreteniment per convertir-se en poderosos vectors de socialització política. Aquestes xarxes ja no només informen, sinó que han demostrat la seva capacitat per polaritzar, influir en resultats electorals i consolidar-se com a eines clau per a la mobilització de bases, la segmentació de missatges i la difusió massiva de narratives polítiques.

En aquest context, observem amb preocupació com l'extrema dreta ha aconseguit una hegemonia narrativa en capitalitzar els algorismes d'aquestes plataformes. Els seus discursos, caracteritzats per ser simplificats, emotius i confrontadors, troben una amplificació artificial gràcies a la lògica de viralitat. Això els ha permès esde-

venir mestres en la difusió de valors que erosionen la solidaritat i la convivència, promovent ideologies econòmiques, polítiques i socials regressives. Aquesta dinàmica digital no és neutral: representa una amenaça directa per als pilars de la democràcia i la justícia social.

L'impacte és especialment greu entre els joves. En un entorn saturat d'informació i amb un dèficit en educació mediàtica, fenòmens com les "càmeres de ressò" i les "bombolles de filtre" exposen les noves generacions a missatges desviats, dificultant la construcció d'un pensament crític i plural.

En resum, l'extrema dreta utilitza aquests canals per: a) Deshumanitzar el diferent, semblant discursos d'odi contra minories, migrants i col·lectius vulnerables, destruint el teixit social basat en el respecte i la inclusió; b) Negar l'evidència, propagant desinformació (fake news) i qüestionant problemàtiques globals com la crisi climàtica o la desigualtat, la qual cosa impedeix la presa de decisions informades i progressistes, i c) Debili-

tar el públic, atacant polítiques de redistribució de la riquesa i serveis essencials, soscavant les bases de l'estat de benestar.

El Fòrum de Democràcia Local convoca aquesta jornada de reflexió crítica per dotar la ciutadania de les eines analítiques necessàries per comprendre i desmantellar les estratègies discursives que, des de l'univers digital, busquen revertir els avenços assolits en drets i justícia social al llarg de dècades.

És hora d'entendre l'alagortime per defensar la democràcia

Abordar aquest complex tema no és fàcil, ni existeixen solucions màgiques, i menys en l'actual context; en tractar-se d'un tema en el que conflueixen diversos factors, requereix ser abordat a través d'un procés de deliberació ciutadana continuat. El tema no s'esgota amb una jornada. Atès el contingut, s'està treballant per garantir l'assistència d'alumnat d'instituts.

Programa

a. Grup coordinador de la jornada. El Grup Coordinador està integrat per representants de la Regidoria de Participació de l'Ajuntament de Sabadell i la FAVSabadell.

b. Lloc i data. Aquest any, en la setena edició en la que s'organitza aquest Fòrum de Democràcia Local, els actes es portaran a terme el dia 15 de maig, en el marc de l'Auditori Nicasí Pibernat del Centre Cívic de la Creu Alta.

c. La jornada. La jornada s'estructura en tres blocs temàtics, amb ponències de 60 minuts cadascuna d'elles, combinant l'exposició d'experts amb la participació dels assistents mitjançant un taller en cada sessió.

d. Invitació. Si el tema us sembla especialment interessant, esteu convidats a assistir i a col·laborar en el debat que anualment s'organitza a la nostra ciutat, enguany precisament a la Creu Alta.

Federació d'Associacions Veïnals de Sabadell

Fleca i Pastisseria
E. VALLS

ESPECIALITATS: Pa de pagès, coques,
xapata, pa rústic, coca de recapte

Avgda. Onze de Setembre, 33 * Tel. 93 725 21 20
Via Massagué, 60 * Tel. 93 725 17 86

SABADELL

cedos
SOLUCIONS IMMOBILIARIES

PIS I NO VIST
COMPREM EL SEU IMMOBLE AL COMPTAT

93 723 60 00 info@ced2.com www.ced2.com

Esteban
clínica dental

invisalign®

Dirección:
Carretera de Prats de Lluçanès, 104
08208 Sabadell, Barcelona

937 26 19 12
682 505 835

info@clinicaesteban.com
@clinicaesteban

MODILEC
Instal·lacions i Muntatges

Disseny d'automatitzacions de maquinària
Modificacions màquines existents.
Construcció d'armaris i quadres elèctrics.
Instal·lacions de maquinària:
cablejats, instal·lacions pneumàtica i hidràulica.
Assistència tècnica i posades en marxa
Instal·lacions de naus industrials.

Tel. 93 716 48 55
C/ Castellar nº 78-80
08208 Sabadell (Barcelona) modilec@modilec.com

NETEGES
CREU
ALTA

EL SERVEI DE NETEJA
MÉS EFICAÇ

Ronda Zamenhof, 33-37
08201 Sabadell, Barcelona
Tel. 93 723 28 01
nca@netegescreualta.com
www.netegescreualta.com

OPTICA
Macià

32 anys donant
servei i qualitat
al Nostre Barri

Per a nosaltres la vostra **Confiança**
és el nostre **Motor** que ens fa
cada dia **Millors !!!**

MOLTES GRÀCIES !!!
Sempre pendents de la vostra

Reserveu la vostra cita: 93 716 30 37 / 626 268 669
Horari: 09:30H - 13:30H / 17H-20:30H C/ Major, 162 - 08208 Sabadell

EULÀLIA SÁNCHEZ Sabadellenca de l'any 2025

Nascuda a Sabadell en una família sense tradició musical, és la gran de cinc germans. Tant ella com la seva germana, Mariona Sánchez — directora de cors, professora de música i musicoterapeuta — han dedicat la seva vida a la música.

Va iniciar els seus estudis a l'Escola Municipal de Música de la ciutat, tot i que va estar a punt de deixar-los. Va ser gràcies a la M. Teresa Auferil, que tenia una escola al passeig de Manresa, que va descobrir el mètode 'Dalcroze', basat en l'aprenentatge musical a través del moviment. Aquest descobriment, introduït a Catalunya pel pedagog Joan Llongueres, va marcar un abans i un després en la seva trajectòria.

Encara adolescent, les seves estades a l'Institut Dalcroze de Ginebra (Suïssa) van despertar la seva vocació per la pedagogia musical. Això la va portar a començar a fer classes a l'Escola Samuntada, on ella mateixa havia estudiat amb els seus germans. Va compaginar els estudis musicals amb la docència fins a obtenir els títols superiors de pedagogia musical, solfeig, teoria musical i piano.

A mitjans dels anys vuitanta, amb només 19 anys, inicia el seu projecte educatiu juntament amb la seva parella, Llorenç Domènech. Comencen donant classes a la seva habitació al carrer de Gràcia, i posteriorment es traslladen al ca-

rrer Ribot i Serra. Paral·lelament, continua formant-se amb el mètode 'Willems', complementari del 'Dalcroze'.

L'any 1985 neix l'Escola de Música i Rítmica Creu Alta, on comencen a formar-se infants del barri. Entre els seus alumnes destaquen figures com la pianista Laura Andrés, el doctor en pedagogia musical Joan Escoda o el bluesman Tòfol Martínez.

El trasllat l'any 1988 a l'avinguda Onze de Setembre, 76, suposa un gran impuls per a l'escola, tant en nombre d'alumnes com en especialitats i professorat. A partir d'aquí, l'Escola de Música Creu Alta inicia un creixement continuat amb l'ampliació de nous espais. Durant aquests anys també creix la família amb el naixement dels seus fills, Llorenç (1989) i Cesc (1992).

L'escola compta amb la participació de destacats docents com Josep Vila i Casañas o Joan Manau, i alumnes com l'actriu Mariona Ribas o el cantautor Roger Padrós.

L'any 1999, el centre és autoritzat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. El 2000 trasllada la seva seu principal a l'actual ubicació a l'avinguda Onze de Setembre, 107.

Amb el temps, es creen diverses formacions corals com el Cor de Joves Horitzó, Vakombà (que participa a "Oh Happy Day" el 2014)

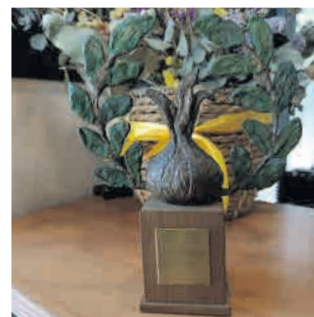
i actualment 9Songs, així com la Coral Infantil Tallarets i la coral d'adults Catasons, totes sota la direcció de Mariona Sánchez. També neixen diverses formacions instrumentals com la banda Vent Sonats, i posteriorment Bufasons, Bufaruts, Crazy Band, i les orquestres JOCA, Strêdem i Pizzicato.

L'any 2019, l'escola obté l'autorització com a Conservatori Professional de Música, fet que li permet impartir ensenyaments reglats i obtenir titulacions oficials, esdevenint un dels set conservatoris privats de Catalunya.

El 2023, l'escola es transforma en fundació per garantir-ne la continuïtat i reforçar el seu caràcter sense ànim de lucre, assegurant la reinversió dels recursos en el projecte educatiu.

Actualment, l'Escola de Música Creu Alta compta amb uns 1.250 alumnes i 75 professionals, i també gestiona les escoles de música de l'Escola Sant Nicolau i de l'Escola del Carme-Vedruna de Sabadell.

LL.D.

ENTREVISTA

La fundadora de l'Escola de Música Creu Alta, Eulàlia Sánchez, aquest passat mes de març ha estat escollida, per votació popular, com la 'Sabadellenca de l'any' 2025. Aquesta tallareta ha estat votada entre cinc finalistes de la ciutat amb gran sorpresa per a ella mateixa, que no s'ho pensava gens.

El procés està impulsat pel diari digital iSabadell, compta amb importants patrocinadors locals i amb la col·laboració d'altres mitjans de comunicació i de l'Ajuntament de Sabadell. El guardó l'ha rebut per la seva incansable tasca d'ensenyament musical al llarg dels 40 anys d'història de l'entitat que ja és Tallaret d'Honor des de l'any 2015.

«Sabia que era finalista perquè en una entrevista prèvia ho van determinar, però la votació va estar oberta fins a l'últim moment i ningú en sabia el resultat.»

Premiada ja anteriorment amb el 'Premi Tenacitat' que atorga el Rotary Club, també de Sabadell, diu estar poc avesada a haver de fer discursos d'agraïment davant d'un públic tant important. **«Has de parlar i parlar, i acabes veient la teva vida passar en aquella exposició.»**

Tallareta des que es va casar amb en Llorenç Domènech, el que li agrada de la seva professió és estar amb el jovent, ajudant a nens i joves en una activitat tan enriquidora com és l'aprenentatge de les diferents modalitats musicals.

«Actualment hi ha pares, inclús avis, que porten els seus nens i que ells, potser als 6 anys, ja havien estat a l'escola com a alumnes d'aquells primers moments...»

Està molt agraïda per haver assolit aquest premi perquè ha estat recolzat per molta gent de la Creu Alta i del voltant, que en algun moment han passat per l'Escola de Música Creu Alta i han conegut la seva constant feina de tants anys.

«Després de la celebració dels 40 anys de l'Escola, en un acte inoblidable al Palau de la Música, ja va sent hora de deixar el pas a les noves generacions que, afortunadament, ja venen al darrere»

Això ho diu ara, aclaparada per la rellevància que li ha suposat aquesta popularitat tan real, però de ben segur que encara li falta experimentar una celebració de cinquantenari.

Enhorabona, Eulàlia!

Jordi Torquet

Bona Festa Major!
Estimem La Creu Alta!

900 878 583
@Aiguer_Sabadell
aiguersabadell.cat
@AiguerSabadell

Sabadell
#MésQueAigua

CLÍNICA SAMPER

Podòleg Col·legiat 1784

Bernabé Samper

T. 93 510 55 78

M. 633 37 09 64

clinasamper@gmail.com

www.clinicasamper.net

C/ Vila Cinca, 156 Sabadell 08208
(Cantonada amb Carrer Ribot i Serra)

Segur-Hogar

Des de 1985
AL SEU SERVEI

93 725 10 46
Narcís Giralt, 7 - 08202 Sabadell

Duplicats de claus a l'instant

taller@segur-hogar.com

Centenari

BAKERY SHOP

Since 1.898

medrán
CANSALADERIES

Mercat de la Creu Alta
93 716 44 99

Mercat Central
93 725 11 97

Obrador i oficines
93 716 29 27

Plaça d'Espanya
93 717 15 55

Mercat de Can Gambús
93 727 93 39

www.medran.cat

Des de 1958, sempre al vostre costat
Bona Festa Major!!!

Taller de la BICICLETA

c/ Papa Pius XI, 48
08208 - Sabadell
Tel. 93 723 99 73

NOU LOCAL

25 Webmatica
Anys donant solucions Informàtiques

Bona Festa Major

Ronda Zamenhof N.18
937274878

www.webmatica.net
info@webmatica.net

LLAR D'INFANTS LA QUITXALLA

A la llar d'infants La Quitxalla celebrem enguany els nostre 50è aniversari

Des dels nostres inicis al carrer del Forn fins a l'actual ubicació al carrer Monterols, hem teixit una xarxa emocional inestroncable amb la Creu Alta.

Som una escola petita en dimensions però gegant en cor, i hem fet de la familiaritat el nostre segell d'identitat més preuat. Al llarg de cinc dècades hem estat l'escenari on centenars d'infants han après a descobrir el món amb confiança i seguretat. El nostre projecte educatiu posa el focus en l'autonomia personal, ajudant els més menuts a créixer amb pas ferm i mirada curiosa.

Mai ens hem tancat entre quatre parets, sinó que hem bategat al ritme del veïnat amb una participació activa i constant. Les nostres sortides al Teatre Sant Vicenç, les visites a la Biblioteca dels Safareigs o les sessions al Gimnàs formen part de la memòria col·lectiva de moltes generacions.

A més, sempre hem tingut clar que el benestar comença a la taula, apostant decididament pel menjar casolà. Amb productes de proximitat i una cuina feta amb amor, alimentem no només cossos, sinó també hàbits saludables des de la primera infància.

Avui, mirar enrere ens permet recordar rialles, primeres paraules i abraçades que han marcat el camí de moltes famílies del barri. Estem molt feliços per aquests 50 anys sent el primer refugi i la segona llar de tants nens i nenes.

El nostre agraïment a totes les famílies que han confiat en nosaltres.

Consol Cascales i Flora Nicolàs

WEBMATICA

**2001 -2026,
25 anys amb molt d'encert.**

Ja fa 25 anys que vam començar aquest projecte!!! Una il·lusió meva des de jove ara feta realitat. Va sorgir l'oportunitat l'any 2001, quan un gran amic, que encara ho és, un dia ens diu: "hi ha una botiga que es dedica al tema informàtic, que vol plegar..." Aquestes paraules tan simples em van fer encendre la bombeta... Amb un no res, i amb el suport d'aquest amic i de la meua companya, vam començar a donar forma a la nostra idea de negoci. Amb gran esforç vam crear des de zero una empresa sobre el que jo havia estudiat i que m'agradava molt. I ho faríem en el sector informàtic, que era la meua afició; què més podíem demanar?

I amb aquesta il·lusió va començar Webmatica, amb el risc de deixar les nostres feines fixes de comptables i comercials, i aplicar les nos-

tres experiències a la nova botiga d'informàtica de Sabadell; de mica en mica, i amb molta dedicació en estar cada dia actualitzant-nos (sort que tot això ens agrada!), hem arribat a 25 anys donant serveis informàtics a la nostra comarca i venent equips informàtics tant a empreses com a particulars.

Durant aquests 25 anys hem passat moltes pujades i baixades però, en general, vam tenir la visió d'agafar un sector que quasi sempre ha anat en creixement, cosa que ha permès que la nostra empresa, tot i ser petita, hagi anat creixent i oferint noves tecnologies associades al nostre sector. Això ha fet que cada vegada haguem donat millor servei, amb personal qualificat, amb constant aprenentatge i coneixement, i amb actualització diària de tots els productes d'aquest ram.

Els primers anys eren de desenvolupament i adquirint nous coneixements per saber portar un negoci, a la vegada que oferíem bons productes i un servei on el client fos recurrent. Hi dedicàvem moltes hores, però sempre cap amunt. Els anys següents el país va patir algunes crisis econòmiques, però, per sort, com que havíem fet un bon plantejament de futur, no ens vam veure obligats ni a reduir personal, ni a donar menys serveis i, al cap

Imatges de la nova Webmatica.

de poc, una altra vegada tornàvem a estar "a full".

Els últims anys va arribar més competència de grans superfícies i d'Internet; vàiem que Sabadell va passar a tenir més de 20 botigues, entre franquícies i privades, i a nosaltres lògicament també se'ns va notar; però el fet de tenir diversificació de serveis (taller propi, serveis a empresa, serveis a particulars, manteniments informàtics, disseny web...) i preus molt competitius, hem pogut mantenir-nos dins

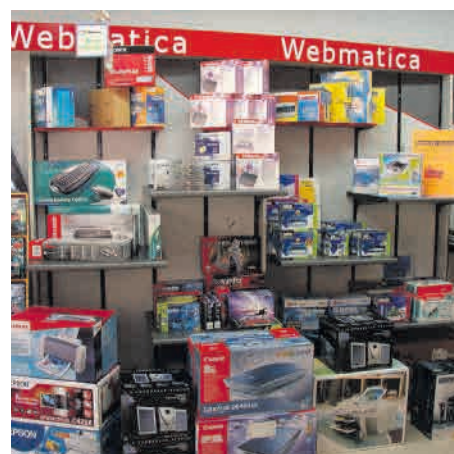
del sector, sobretot gràcies a molts dels nostres clients, que després de tants anys ens han sigut fidels, i continuen sent-ho.

Arribat al present actual, podem dir que estem molt contents d'haver creat un negoci des del no res. Vam començar posant caixes buides a l'aparador per donar imatge de tenir material i anant a comprar components peça per peça, fins a tenir una organització ben plantejada, amb personal estable i consolidat amb qui poder oferir el millor servei.

Per la nostra part ho tenim clar: ser la botiga de referència informàtica a Sabadell i comarca, millorar encara més el nostre servei per arribar a totes les demandes, oferir els últims productes del mercat i ser el màxim de competitius amb preus i disponibilitats. Hem de continuar així; encara que moltes botigues no han aguantat tots els entrebancs que té avui en dia portar un negoci com el nostre, hem de ser constants i ser un referent en el sector. Creiem que estem molt a prop d'aconseguir-ho.

Finalment, sobretot volem donar les gràcies a tots els nostres clients, perquè gràcies a ells hem pogut aprendre, créixer i millorar i perquè tots els pròxims que ens arribin tinguin el millor del nostre equip. Ens veiem als propers aniversaris!!!

Equip Webmatica

Imatge de la vella Webmatica.

Associació
Veïnal

Alta

La Creu

lacreualta.cat

Per què hauria de ser socia/soci de l'Associació Veïnal de la Creu Alta?

PODRÀS:

- DEFENSAR UNA VIDA MILLOR AL BARRI.
- COMPTAR AMB ASSESORAMENT VEÏNAL.
- ESTAR AL DIA DE LES INQUIETUDS I NECESSITATS DEL BARRI.
- DEFENSAR LES TEVES PROPOSTES DES D'UNA POSICIÓ ASSOCIACIATIVA.
- CONTRIBUIR A LA DIVULGACIÓ DE LA NOSTRA HISTÒRIA A TRAVÉS DE LA BEC (BIBLIOTECA D'ESTUDIS CREUALTENCs).

I AJUDARIES A:

- GAUDIR D'UNES MILLORS ACTIVITATS ORGANITZADES PER LA NOSTRA ASSOCIACIÓ.
- FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA
- FESTA DE SANT JORDI
- FLAMA DEL CANIGÓ
- APLEC DE JONQUERES
- ARBRE I CONCERTS DE NADAL
- RUA INFANTIL DE CARNESTOLTES

PER UN BARRI VIU, PARTICIPATIU I ACTIU...

ASSOCIA'T

familiar • personal

PODRIES GAUDIR :

- DE TOTS ELS CURSETS I ACTIVITATS ORGANITZATS PER L'AVLCA:
 - CURSOS D'ANGLÈS
 - IOGA, PILATES I BALL
 - CLUB DE LECTURA
 - MANUALITATS
 - SARDANES
 - INFORMÀTICA
 - DEL GRUP EXCURSIONISTA MOU-TE.
 - I MOLTS D'ALTRES

SEGUEIX.NOS

